

Liahona

**Anderen helpen
om weer in Christus
te geloven, p. 12**

**Vier lessen uit
het heilige bos, p. 24**

**De echtheid van
Kerstmis inzien, p. 36**

**Voor het leerplan voor jongeren:
Hoe u nieuwe bekeerlingen
kunt helpen, p. 50**

*'Dankbaarheid
overstijgt alles wat
er om ons heen
gebeurt. Zij overtreft
teleurstelling,
ontmoediging en
wanhoop. Zij bloeit
net zo prachtig in het
ijzige winterlandschap
als in de prettige
zomerwarmte.'*

President Dieter F. Uchtdorf,
tweede raadgever in het Eerste
Presidium, 'Dankbaar in alle
omstandigheden', *Liahona*,
mei 2014, p. 75.

12

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: De wereld met de liefde van Christus vullen
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Vredevorst

HOOFDARTIKELEN

- 12** Anderen helpen om in Christus te geloven
Ouderling L. Tom Perry
U kunt uw geloof nu versterken en anderen helpen om terug te keren naar een stevig fundament van geloof in de Heiland.

OP DE OMSLAG

Voor: Foto-illustratie Matthew Reier.
Binnenzijde vooromslag: auteursrecht afbeelding Johnér/offset.com.

- 18** Pioniers in het buitenland: De kerk in Zweden: groei, emigratie en kracht
Inger Höglund
Ondanks de hindernissen bespoedigt de Heer het werk in dit prachtige land.
- 24** Lessen uit het heilige bos
Ouderling Marlin K. Jensen
Als we het groeipatroon van bomen bestuderen, kunnen we leren hoe we zelf stevig in eeuwige waarheden geworteld kunnen blijven.
- 30** De vijfhonderd verloren jaren: van Maleachi tot Johannes de Doper
S. Kent Brown en Richard Neitzel Holzapfel
Wat gebeurde er in de periode tussen het Oude en het Nieuwe Testament?
- 36** De echtheid van Kerstmis
Bisschop Gary E. Stevenson
Laten we erkennen dat het Kindje dat in Bethlehem werd geboren, de ware Verlosser is.

RUBRIEKEN

- 8** Wat wij geloven: De tiende wordt voor de opbouw van Gods koninkrijk gebruikt
- 10** Bespiegelingen: Een kerstwonder
Lindsay Alder
- 11** Profeten uit het Oude Testament: Maleachi
- 40** Onder heiligen der laatste dagen
- 80** Tot we elkaar weerzien: Ik weet dat Hij leeft
Ouderling Melvin J. Ballard
Jezus is onze herrezen Heer, en Hij nodigt ons allen uit tot Hem te komen.

44

44 Het antwoord op alle moeilijke vragen

R. Val Johnson

Als er twijfel binnensluipt in uw hart, denk dan aan deze vijf beginselen.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt. Hint: hoe kunnen dieren ons iets over gehoorzaamheid leren?

48 De Heiland en het avondmaal

David L. Beck

Toen Hij het avondmaal instelde, zei de Heiland: 'Doe dat tot mijn gedachtenis'.

50 Hoe is het om een gloednieuwe bekeerling te zijn?

Joshua J. Perkey

Lees wat jij kunt doen om nieuwe bekeerlingen met de kerk vertrouwd te maken.

54 Vraag en antwoord

Wat moet ik doen als mensen op school me bespotten omdat ik de kerkelijke normen naleef?

56 Uit het zendingsveld: Geen engelen nodig

Jeniann Jensen Nielsen

57 Poster: Maak plaats

58 Waar ben ik? Leer je geestelijke gaven en talenten ontdekken en ontwikkelen

Ouderling Mervyn B. Arnold

Wat kon mijn oom in hemelsnaam doen met een oud stuk metaal?

62 Ons op de wederkomst voorbereiden

Ouderling Dallin H. Oaks

Wat zouden we doen als we wisten dat we de Heer morgen zouden ontmoeten?

63 Mijn kerstgeschenk

Dustin Ward

Hoewel ik me had laten dopen toen ik acht was, ging ik nooit naar de kerk — tot iets mijn leven voor altijd veranderde.

64 Klaar om verder te gaan

Richard M. Romney en

Mickey Sjimomija

Zeven twaalfjarigen vertellen hoe het is om van het jeugdwerk naar de jongemannen of jongevrouwen te gaan.

74

67 Bijzondere getuige: Is Jezus echt gestorven en opgestaan?

Ouderling D. Todd Christofferson

68 Jeugdwerk thuis: Wij gedenken en aanbidden onze Heiland, Jezus Christus

Erin Sanderson en Jean Bingham

70 Yancy

Ouderling Brent H. Nielson

Als ons paard ons had gehoorzaamd, zou ze een gelukkig leven gehad hebben.

71 Ons prikbord

72 Vrienden over de hele wereld: Ik ben Minna uit Zweden

Amie Jane Leavitt

74 De eerste Kerstmis

Jenn Wilks

Denk aan de geboorte van Jezus door dit toneelstuk te spelen.

76 Doe het open!

Sophia C.

77 Figuren uit het Oude Testament: David en Goliath

78 Voor jonge kinderen: Elke dag een beetje Kerstmis

Kate Strongin

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Publiciteassistent: Lisa C. López

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend artdirector: J. Scott Knudsen

Artdirector: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org,

of per brief aan: *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten

voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of

thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de

bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht

kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North

Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2014 Vol. 114 No. 12. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus

Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT

84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00

plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card

orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.

(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DIMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to

Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

'Hoe is het om een gloednieuwe bekeerling te zijn?', pagina 50: U kunt de bekeringsverhalen in dit artikel met uw gezin bespreken. U kunt ook de tien uitdagingen (uit het artikel) oplezen waar bekeerlingen voor kunnen komen te staan. Bedenk vervolgens samen welke leden in uw wijk of gemeente nieuw zijn of weer actief aan het worden zijn. Stel samen een plan op om vriendschap te sluiten met die leden en ze te helpen, zodat ze de kracht kunnen opdoen om zich sociaal en cultureel aan te passen, en geestelijk te groeien.

'Wij gedenken en aanbidden onze Heiland, Jezus Christus', pagina 68, en **'Het eerste kerstfeest'**, pagina 74: Vier de geboorte van de Heiland met een van de vele ideeën voor kerstactiviteiten in deze uitgave. U kunt bijvoorbeeld de vakjes op pagina 69 uitknippen en samen beslissen hoe u in deze kersttijd en volgend jaar uw liefde voor de Heiland gaat tonen. U kunt ook overwegen om aan de hand van het script op pagina 74 met uw gezin de geboorte van Jezus na te spelen. Met beide activiteiten kunt u de kinderen leren om met Kerstmis aan de Heiland te denken.

IN UW TAAL

De *Liahona* staat met ander kerkmateriaal in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel

Afvalligheid, 30

Avondmaal, 50

Bekering, 42, 50, 65

Dankbaarheid, 10

Dienstbetoon, 4, 10, 12,

41, 43, 56, 84

Dood, 40

Geestelijke gaven, 58

Gehoorzaamheid, 30,

54, 70

Geloof, 12, 24, 46, 80

Getuigenis, 46

Gezin, 10, 40, 42

Herstelling, 24

Jezus Christus, 4, 7, 12,

36, 48, 57, 67, 68, 74, 80

Kerstmis, 4, 10, 36, 40, 42,

43, 57, 65, 74, 76, 84

Liefde, 4, 40, 50

Opstanding, 67

Oude Testament, 11, 30

Pioniers, 18

Schriften, 30

Tegenspoed, 24, 54

Tiende, 8

Twijfel, 46

Vrede, 7

Vriendschap, 50

Wederkomst, 62

Zendingswerk, 12, 18, 50,

56, 76

Zweden, 18, 76

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

DE WERELD MET DE LIEFDE VAN CHRISTUS VULLEN

In de kersttijd wordt er veel aandacht aan kerstcadeaus besteed. Die geschenken mogen dan onderdeel van een gekoesterde traditie zijn, maar ze kunnen ons ook afhouden van een eenvoudige, waardige kerst, een betekenisvolle viering van de geboorte van onze Heiland.

Ik weet uit ervaring dat een gedenkwaardige kerst niet overdadig hoeft te zijn. De cadeaus in mijn kindertijd waren vergeleken met die van nu heel bescheiden. Soms kreeg ik een paar handschoenen, sokken of een versteld overhemd. Ik herinner me een bijzondere Kerstmis, waarop ik van mijn broer een houten mes kreeg dat hij zelf had gesneden.

Een zinrijke Kerstmis hangt niet af van dure cadeaus. Ik moet denken aan een verhaal dat ouderling Glen L. Rudd, lid van de Zeventig van 1987 tot en met 1992, vertelde. Een aantal jaren geleden was hij op de dag vóór Kerstmis aan het werk in het voorraadhuis voor bisschoppen toen hij van een kerkleider hoorde over een behoeftig gezin dat pas in de stad was komen wonen. Toen hij hen opzocht in hun kleine flat, bleek het om een jonge moeder en vier kleine kinderen onder de tien te gaan.

Ze waren zo arm dat de moeder die kerst geen lekkertjes of cadeautjes voor haar kinderen kon kopen. Ze kon zelfs geen kerstboom kopen. Broeder Rudd sprak met hen en kwam te weten dat de drie kleine meisjes het liefst een pop of een knuffeldier wilden hebben. Toen hij de zesjarige zoon vroeg wat hij wilde hebben, antwoordde de hongerige jongen: 'Ik wil een kom havermoutpap.'

Broeder Rudd beloofde de jongen een kom havermoutpap en misschien nog wel wat anders. Vervolgens ging hij

naar het voorraadhuis voor bisschoppen en haalde daar de nodige levensmiddelen.

Diezelfde ochtend had een gul lid van de kerk hem vijftig dollar gegeven 'voor een hulpbehoevende'. Broeder Rudd kleepte drie van zijn kinderen warm aan en ging kerstinkopen doen met dat bedrag. Zijn kinderen kozen speelgoed uit voor de behoeftige kinderen.

Na zijn auto te hebben ingeladen met etenwaren, kleding, een kerstboom en wat versieringen, reed broeder Rudd met zijn kinderen terug naar de flat van het gezin. Eenmaal binnen zetten ze de boom op en hielpen de moeder en kinderen om die te versieren. Vervolgens plaatsten ze er cadeautjes onder en gaven ze de kleine jongen een groot pak havermoutpap.

De moeder hilde van geluk, de kinderen waren blij en ze zongen samen een kerstlied. Toen de familie Rudd die avond zelf aan tafel ging, bedankten ze de Heer dat ze de kans gekregen hadden om een ander gezin wat kerstvreugde te schenken en een kleine jongen een kom havermoutpap te geven.¹

Christus en de zin van het geven

Denk aan de eenvoudige maar waardige wijze waarop onze hemelse Vader verkoos de geboorte van zijn Zoon te eren. In die heilige nacht verschenen er geen engelen aan rijken, maar aan herders. Het Kindje Jezus werd niet in een landhuis maar in een kribbe geboren. Hij was niet in zijde gewikkeld, maar in doeken.

De eenvoud van die eerste Kerstmis was een

Als de Heiland nu onder ons was, zou Hij doen wat Hij altijd heeft gedaan. Hij zou de zachtmoedigen, de mismoedigen, de nederigen, de bedroefden en de armen van geest dienen. Mogen wij altijd, en in het bijzonder in deze kersttijd, aan Hem geven door lief te hebben zoals Hij liefheeft. Laten we de nederige waardigheid van zijn geboorte, gaven en leven gedenken. En mogen wij door onze eenvoudige, vriendelijke, liefdadige en mededogende daden de wereld vullen met het licht van zijn liefde en zijn genezingskracht. ■

NOOT

1. Zie Glen L. Rudd, *Pure Religion: The Story of Church Welfare since 1930* (1995), pp. 352–353; zie ook Glen L. Rudd, 'A Bowl of Oatmeal', *Church News*, 2 december 2006, p. 16.

voorafschaduwung van Jezus' leven. Hoewel Hij de aarde had geschapen, in hemelse luister en heerlijkheid had vertoefd, en aan de rechterhand van de Vader had gestaan, kwam Hij als een hulpeloos kind op aarde. Hij leidde een bescheiden en edel leven. Hij begaf zich onder de armen, de zieken, de mismoedigen en de zwaarbelasten.

Hoewel een Koning, gaf Hij niet om wereldse eer of rijkdom. Zijn leven, zijn woorden en zijn dagelijkse bezigheden waren monumenten van eenvoudige maar diepzinnige waardigheid.

Jezus de Christus, die precies wist wat Hij moest geven, is voor ons het volmaakte voorbeeld van geven. Aan mensen die eenzaam en verdrietig zijn, brengt Hij mededogen en troost.

Aan mensen die lijden aan lichamelijke of geestelijke kwalen, brengt hij liefde en genezing. Aan mensen wier ziel belast is met zonde, biedt Hij hoop, vergeving en verlossing.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

President Uchtdorf zegt dat we het voorbeeld van de Heiland in geven dienen te volgen. U kunt de mensen die u bezoekt vragen om de beurt iets op te noemen wat de Heiland hun gegeven heeft. Bespreek hoe ze met die gave anderen kunnen dienen. Als iemand bijvoorbeeld een muzikale gave heeft, kan hij of zij voor de burens kerstliedjes zingen. U kunt samen met wie u bezoekt op de knieën gaan en vragen hoe u die gaven kunt gebruiken en wie u ermee blij kunt maken. Ga aan de slag met het antwoord dat u krijgt.

Zie pagina 6 voor ideeën om deze boodschap aan jongeren en kinderen te brengen.

JONGEREN

Van andermans ervaringen leren

President Uchtdorf spreekt uit eigen ervaring als hij zegt dat 'een gedenkwaardige kerst niet overdadig hoeft te zijn'. We kunnen zoveel van de oudere generatie leren. Veel volwassenen hebben de oorlog, werkloosheid, ziekte of andere beproevingen meegemaakt. Vraag de oudere leden

in je wijk of gemeente om je over hun meest zinvolle kerst te vertellen. Je kunt hun verhalen opschrijven. Probeer van hun voorbeeld te leren door in deze kersttijd anderen oprecht te dienen en de Heiland indachtig te zijn.

KINDEREN

Cadeautjes van Jezus Christus

Sommige mensen vieren met een kerstboom de geboorte van Jezus Christus. Soms leggen ze cadeautjes voor andere mensen onder de boom. Welke cadeautjes heeft de Heiland jou gegeven? Lees de Schriftteksten hieronder en kleur de cadeautjes die erbij horen. Je kunt Jezus cadeautjes geven door andere mensen te helpen.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Hoe vergroot meer begrip van het leven en de taken van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door huisbezoek? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: Vredevorst

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de bediening van de Heiland.

‘De Heiland is de bron van Echte vrede’, aldus ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen. ‘Zelfs als we heftige beproevingen hebben, wordt recht-schapenheid, dankzij de verzoening en genade van de Heiland, beloond met innerlijke vrede.’¹ Als we begrijpen dat Jezus Christus de Vredevorst is, kunnen we zelf beter innerlijke vrede bereiken en ons geloof in Hem vergroten.

Jezus Christus heeft gezegd: ‘Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen’ (Johannes 16:33). Linda S. Reeves, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, heeft daarover gezegd: ‘Ik getuig dat de Heer mij

genadig is geweest en mijn lasten lichter heeft gemaakt. Hij heeft mij geholpen om grote [gemoedsrust te ontvangen].’²

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘De ideale plek voor die vrede is binnen de muren van ons eigen huis, waar we er alles aan hebben gedaan om de Heer Jezus Christus het middelpunt te maken.’³

Aanvullende teksten

Jesaja 9:6; Lukas 2:14; Johannes 14:27; 1 Nephi 13:37; Leer en Verbonden 59:23

Geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

Jesaja profeteerde van de geboorte van Jezus Christus, de Vredevorst (zie Jesaja 9:6). In Amerika voorzegde Samuël de Lamaniet de tekenen die vijf jaar later met de geboorte van Christus gepaard zouden gaan (zie Helaman 14:3, 5). Toen de geprofeteerde dag naderde, dreigden ongelovigen alle christenen te executeren als de tekenen niet zouden verschijnen. De profeet Nephi riep ‘de Heer die gehele dag krachtig aan[...]; en zie, de stem des Heren kwam tot hem, zeggende: [...] morgen kom Ik in de wereld’ (3 Nephi 1:12–13). De tekenen verschenen, en met de geboorte van Christus ‘begon het volk wederom vrede in het land te hebben’ (vers 23).

In Bethlehem ‘baarde [Maria] haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe’ (Lukas 2:7).

Ter overweging

Hoe geeft de Heiland jou vrede?

NOTEN

1. Quentin L. Cook, ‘Innerlijke vrede: ‘de beloning voor recht-schapenheid’, *Liahona*, mei 2013, p. 35.
2. Linda S. Reeves, ‘Aanspraak maken op de zegeningen van uw verbonden’, *Liahona*, november 2013, p. 120.
3. Richard G. Scott, ‘Vrede thuis’, *Liahona*, mei 2013, p. 29.

DE TIENDE WORDT GEBRUIKT VOOR DE OPBOUW VAN GODS KONINKRIJK

Wij geloven dat we een tiende van onze inkomsten aan de Heer af moeten staan voor de opbouw van zijn koninkrijk. De wet van tiende houdt in dat we een deel van onze materiële goederen opofferen om grotere geestelijke zegeningen te ontvangen.

Het beginsel van de tiende wordt al sinds de eerste prediking van het evangelie op aarde nageleefd. Abraham betaalde bijvoorbeeld tiende aan de hogepriester Melchizedek (zie Genesis 14:18–20). De Heer droeg Mozes op om het volk over de tiende te leren (zie Leviticus 27:30–34). Toen de Heiland de Nephieten bezocht, gaf Hij hun de wet van tiende (zie

3 Nephi 24). En in onze tijd heeft Hij dat gebod door de profeet Joseph Smith hersteld (zie LV 119).

Om dit gebod te gehoorzamen, geven we een tiende van ons inkomen via plaatselijke priesterschapsleiders aan de Heer. Zij sturen het geld naar de hoofdzetel van de kerk, waar een raad bestaande uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf en de Presiderende Bisschop bepaalt hoe het heilige tiende-geld gebruikt wordt (zie LV 120).

De tiende wordt gebruikt voor de bouw van tempels en kerken, het seminarie en instituut, de productie van kerkpublicaties voor de leden, zendingswerk, tempelwerk en familiegeschiedenis.

We geloven dat we tiende uit eigen vrije wil dienen te betalen ‘want God heeft een blijmoedige gever lief’ (2 Korinthe 9:7). Door tiende te betalen, helpen we met de opbouw van Gods koninkrijk op aarde en tonen we onze hemelse Vader dat we dankbaar zijn voor alles wat we van Hem gekregen hebben. Maar als we tiende betalen, worden we ook gezegend. Maleachi schreef: ‘Breng al de tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in Mijn huis is. Beproof Mij toch hierin, zegt de Here van de legerschappen, of Ik niet de vensters van de hemel voor u zal openen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn’ (Maleachi 3:10). Ieder die een eerlijke tiende betaalt, hoe klein die ook is, kan geestelijke en stoffelijke zegeningen ontvangen. ■

Zie voor meer informatie Genesis 28:20–22; Maleachi 3:8–11; en hoofdstuk 12 in Leringen van kerkpresidenten: Lorenzo Snow (2012).

ZEGENINGEN VAN TIENDEBETALING

‘Tiende ontwikkelt en toetst ons geloof. Door aan de Heer te offeren wat we denken voor onszelf nodig te hebben, leren we op Hem te vertrouwen. Ons geloof in Hem maakt de naleving van tempelverbonden mogelijk en de ontvangst van eeuwige tempelzegens. [...]’

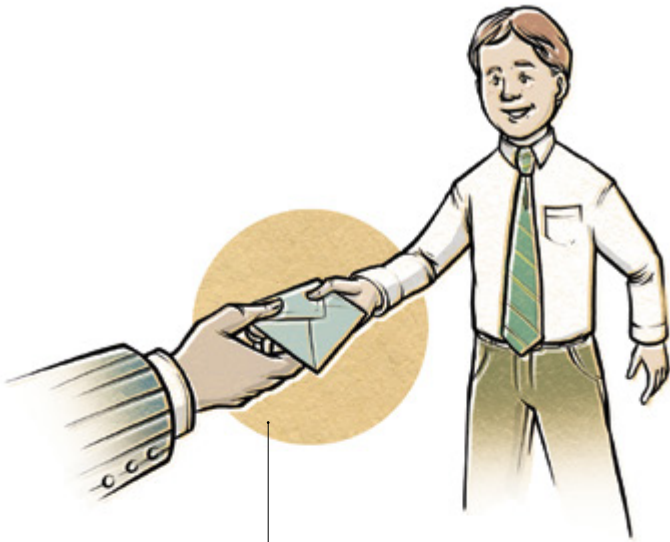
‘Door tiendebetaling leren we ook

onze hang naar de zaken van de wereld in te dammen. Betaling van tiende zet ons aan eerlijk te zijn in onze betrekkingen met onze medemens. We leren erop vertrouwen dat wat wij gekregen hebben van de Heer en uit onze eigen arbeid, voldoende is om in onze behoeften te voorzien. [...]’

‘Aan wie getrouw en eerlijk de wet van tiende naleven, belooft de Heer een overvloed

aan zegeningen. Sommige van die zegeningen zijn van materiële aard, zoals tiende materieel van aard is. Maar evenals de uiterlijke, fysieke verordeningen van de doop en het avondmaal vergt het gebod om tiende te betalen een materieel offer, dat uiteindelijk grote geestelijke zegeningen voortbrengt.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen’, *Liahona*, november 2002, p. 27.

U geeft tiende en andere gaven via een lid van uw bisschap of gemeentepresidium aan de Heer.

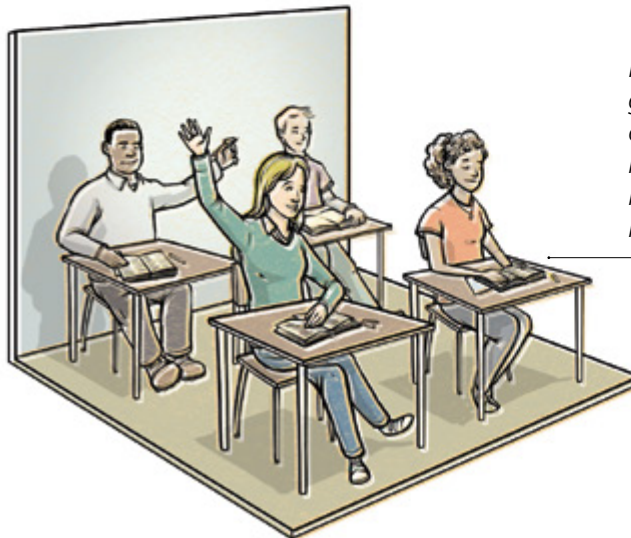

Het tiendegeld wordt gebruikt voor de bouw en het onderhoud van tempels en kerkgebouwen.

Het tiendegeld wordt gebruikt voor de vertaling en publicatie van de Schriften en lesmateriaal.

Het tiendegeld wordt naar de hoofdzetel van de kerk gestuurd, waar een raad bestaande uit onder andere het Eerste Presidium bepaalt hoe het heilige tiendegeld gebruikt wordt.

Het tiendegeld wordt gebruikt voor het onderwijs aan jonge leden in kerkscholen, het seminarie en het instituut.

EEN KERSTWONDER

Lindsay Alder

Zijn hart klopt nog. Niet meer zo goed als vóór de hartaanval. Maar het klopt nog.

Mijn hart voelt vanavond warm aan. Ja, het is gebroken, gewond en verscheurd. Maar heerlijk warm. Ik heb een intens gevoel van dankbaarheid: dankbaarheid zo groot en veelomvattend dat het lijkt alsof het nieuwe ruimte in mijn ziel heeft gemaakt voor dank die zoveel voldoening geeft en zo persoonlijk is dat hij in stille tranen over mijn wangen blijft stromen. Mijn man ademt. Ik kan het horen: diep en zachtjes.

Nog slechts enkele uren geleden klom ik in zijn ziekenhuisbed, de zachte schopjes van de baby die bijna

op komst is negerend, en vond tussen alle draden op zijn borst een plekje om mijn hoofd op te laten rusten. Zijn hartslag in mijn oor horen, was iets wat altijd in mijn geheugen geprent zal blijven.

Zijn hart klopt nog. Niet meer zo goed als vóór de hartaanval. Maar het klopt nog.

Het warme licht van de kerstverlichting die in de kamer hangt, geeft me een gezellig gevoel, vanavond in meer dan één opzicht. De zachte gloed schept een sfeer van troost, maar de ware gezelligheid komt

doordat ik weet dat echte vrienden bereid waren hun kerstplannen op te geven om de ziekenhuiskamer te versieren toen Brian de afdeling intensive care verliet. Het één meter hoge kerstboompje staat als een symbool van hun liefde op de vensterbank.

Hoe kan ik onze vrienden bedanken? Zullen ze ooit weten hoe hard ik ze nodig had, en hoe dankbaar ik ben? Op een moment dat ik alleen maar aan mijn man kon denken, gaven zij mijn kinderen liefde, maakten ze mijn huis schoon, vulden ze mijn koelkast bij, deden ze mijn was, pakten ze onze kerstcadeautjes in, en gaven ze mij liefde in de vorm van knuffels, maaltijden, cadeaubonnen, geld, telefoontjes, sms'jes, e-mailtjes, kerstgeurbuideltjes en een koffer vol versieringen. Ze huilden, baden en vastten met me. En daarmee gaven ze mij het waardevolste cadeau dat ze me hadden kunnen geven: hun tijd. Wat heb ik ze allemaal lief!

Ik denk dat ik vanavond goed zal slapen, want er ligt een warme deken van schijnbaar eindeloze dankbaarheid voor al mijn vrienden om me heen.

Maar bovenal ben ik de Heer dankbaar voor het leven van mijn man: voor zijn diepe ademhaling, zijn hart dat bloed pompt, zijn levende lichaam en zijn ziel. Zijn leven is mijn kerstwonder. ■

De auteur woont in North Carolina (VS).

MALEACHI

'[Jezus] gebood [hun] de woorden op te schrijven die de Vader aan Maleachi had gegeven' (3 Nephi 24:1).

Mijn naam betekent 'mijn boodschapper', en als zodanig gaf ik 'een last, het woord van de Heere tot Israël' door.¹ In mijn tijd, ongeveer 450 jaar voor de geboorte van Christus,² raakten veel Joden ontmoedigd en leidden ze geen rechtschapen leven meer. De Heer vermaande hen door mijn leringen.³

Joodse priesters van de stam van Levi waren doorgaans toegewijd aan de bediening van verordeningen, maar de Levieten in mijn tijd waren verdorven. Ze waren ondankbaar, weigerden God te eren, en boden bedorven brood en onvolkomen dieren als offers aan.⁴ Ze hadden Gods priesterschapsverbond met Levi verbroken.

En niet alleen de priesters waren verdorven, maar het volk ook. Ze trouwden buiten het verbond, scheidten van hun eerste vrouw, en weigerden tiende en andere offergaven te betalen.⁵

Maar zelfs toen de Heer zich tegen deze kwade praktijken uitsprak, was

Hij bereid tot vergeving, want Hij had zijn volk lief: 'Keer terug naar Mij, en Ik zal naar u terugkeren.'⁶ Eén manier om terug te keren naar de Heer, was 'al de tienden naar het voorraadhuis' te brengen.⁷

Het volk klaagde: 'God dienen is nutteloos! [...] zij die goddeloosheid doen, [worden welvarend]'⁸ maar ik onderwees dat de namen van 'wie Zijn Naam hoogachten' opgetekend werden in 'een gedenkboek'.⁹

Ik profeteerde bovendien dat de goddelozen bij de wederkomst van de Heer 'stoppels worden', maar dat voor

hen die zijn naam vrezen 'de Zon der gerechtigheid [zal] opgaan en onder Zijn vleugels zal genezing zijn'.¹⁰

Ik profeteerde dat de profeet Elia voorafgaand aan de wederkomst de priesterschapsleutels terug zou brengen die 'het hart van de vaders tot de kinderen [zou] terugbrengen, en het hart van de kinderen tot hun vaders'.¹¹

Door mijn leringen zien we in dat de Heer aan zijn volk denkt en dat Hij zijn beloften aan zijn trouwe kinderen nakomt. Hij wil dat wij geloof hebben in die beloften, en dat we door bekeering bij Hem terugkeren.¹² ■

NOTEN

1. Maleachi 1:1.
2. Zie Bible Dictionary, 'Malachi', p. 728.
3. Zie *Oude Testament: gids voor de cursist* (2002), p. 193.
4. Zie Maleachi 1:2, 6–14; zie ook *Oude Testament, gids voor de leerkracht, godsdienst 301–302* (1994), pp. 109–110.
5. Zie Maleachi 2:11, 14–16; 3:8.
6. Maleachi 3:7.
7. Maleachi 3:10; zie ook LeGrand Richards, 'The Second Coming of Christ', *Ensign*, mei 1978, p. 75.
8. Maleachi 3:14–15.
9. Maleachi 3:16.
10. Maleachi 4:1–2.
11. Maleachi 4:6; zie ook Leer en Verbonden 110.
12. Zie *Old Testament Teacher Resource Manual* (2003), p. 215.

Ouderling
L. Tom Perry

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

ANDEREN HELPEN OM in Christus te geloven

Ik daag je uit om de kinderen van God te helpen terugkeren naar hun christelijk geloof, en tot het sterke godsdienstige fundament dat zo onmisbaar is om gemoedsrust en waar geluk te ervaren.

Paus Benedictus XVI beklagde zich dat de kerken in Europa, Australië en de Verenigde Staten verzwakten. Hij zei: 'Er is geen behoefte meer aan God, en nog minder aan Christus.' Hij voegde daaraan toe: 'De zogenaamde traditionele kerken lijken stervende te zijn.'¹

We hebben traditionele aanbidding achter ons gelaten. Meer mensen zeggen nu eerder spiritueel te zijn dan religieus. Als een lering in hun levenswijze past, accepteren ze die en gaat ze deel uitmaken van hun geloof. Zo niet, dan ontwikkelen ze hun eigen, door de mens bedachte geloof. Geloof en spiritualiteit worden nu als consumptieartikelen gezien. Het materialisme heeft de overhand gekregen en heeft God vervangen.

Wij moeten als heilige der laatste dagen onze stem verheffen tegen deze gevaarlijke trends die erop gericht zijn om het geloof van de mens te vernietigen. In het Boek van Mormon worden wij telkens weer gewaarschuwd voor het vervangen van ons vertrouwen in God door vertrouwen in tijdelijke zaken. Mormon zei het volgende over een tijd waarin veel Nephieten afdwaalden van hun geloof: 'Zij werden hoogmoedig, omdat hun hart verheven was wegens hun buitengewoon grote rijkdommen; daarom werden zij rijk in hun eigen ogen en wilden

De geboorte en zending van de Heer Jezus Christus op aarde is het best gedocumenteerde feit in de hele geschiedenis.

Offerandes werden op aarde ingesteld als een evangelieverordening, uit te voeren door het gezag van het priesterschap, als zinnebeeld van het toekomstige offer van de Zoon des mensen die zijn leven zou geven voor de zonden van de wereld.

zij geen acht slaan op [de woorden van de profeten] om in oprechtheid voor het aangezicht van God te wandelen' (Alma 45:24).

Als je het christelijk geloof in de samenleving ziet verzwakken, moet je eigen geloof des te sterker en zekerder worden. Helaman heeft gezegd: 'Bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren

in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Nephi heeft ons aan het volgende herinnerd:

'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden [en] dat leven dat in Christus is. [...]

‘Want de juiste weg is om in Christus te geloven’
(2 Nephi 25:26–28).

Hebben wij een fundament om een dergelijke bewering te staven?

De zinnebeelden van het offer van Christus

De geboorte en zending van de Heer Jezus Christus op aarde is het best gedocumenteerde feit in de hele geschiedenis. Zijn zending was al vanaf de tijd van onze eerste voorouders geprofeteerd. In het boek Mozes lezen we:

‘En Adam en Eva, zijn vrouw, riepen de naam van de Heer aan, en vanaf de weg naar de hof van Eden hoorden zij de stem van de Heer tot hen spreken, en zij zagen Hem niet; want zij waren uit zijn tegenwoordigheid gesloten.

‘En Hij gaf hun geboden, dat zij de Heer, hun God, moesten aanbidden, en de eerstelingen van hun kudden moesten offeren als offer aan de Heer. En Adam was gehoorzaam aan de geboden des Heren.

‘En na vele dagen verscheen er een engel des Heren aan Adam, zeggende: Waarom offert gij offers aan de Heer? En Adam zeide tot hem: Ik weet het niet, alleen dat de Heer mij heeft geboden.

‘En toen sprak de engel, zeggende: Dit is een zinnebeeld van het offer van de Eniggeborene des Vaders, die vol genade en waarheid is.

‘Daarom zult gij alles wat gij doet, in de naam van de Zoon doen, en gij zult u bekeren en God voor eeuwig aanroepen in de naam van de Zoon’ (Mozes 5:4–8).

En zo werden offerandes op aarde ingesteld als een evangelieverordening, uit te voeren door het gezag van het priesterschap, als zinnebeeld van het toekomstige offer van de Zoon des mensen die zijn leven zou geven voor de zonden van de wereld.

De vorm van de verordening moest overeenkomen met bepaalde aspecten van het offer van de Heer, als Hij zou komen in het midden des tijds. Voor het latere offer van het Pascha, bijvoorbeeld, gold dat een onbevleete eenjarige ram als offerande werd gekozen. Het bloed werd vergoten en men zorgde ervoor dat er geen botten werden gebroken — wat allemaal zinnebeelden waren van de dood van de Heiland.

Het is verbazend dat het brengen van offers werd voortgezet in de loop van de eeuwen, van Adam tot en met de tijd van de Heiland. Hoewel de kinderen Israëls

verscheidene periodes van afvalligheid hadden doorgemaakt, bleven velen toch in hun hart hopen dat de eniggeboren Zoon verzoening zou bewerkstelligen voor de zonden van de mens en dat zijn zoenbloed de onsterfelijkheid mogelijk zou maken.

Het gebruik van het brengen van offers werd goeddeels afgeschaft na de verzoening van de Heiland. Het avondmaal werd ingesteld om zijn volgelingen eraan te herinneren dat Hij op aarde was geweest en zijn aardse bediening had volbracht. We lezen in Lukas:

‘En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis.

‘Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt’ (Lukas 22:19–20).

Nogmaals verbaast het mij dat dit gebruik in vele vormen en generaties zelfs de duistere tijden van de afval overleefde tot aan de tijd van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus, toen de priesterschapsmacht op aarde hersteld was om deze heilige, reddende verordening te verrichten.

Door alle periodes van de geschreven geschiedenis heen zien we een voortdurende herinnering aan de zending van onze Heiland. Hij kwam op aarde met een tweeledig burgerschap: een van God en een van de mens. Op die manier kon Hij door zijn verzoening voor ons allen zijn grote louterende offer brengen. Is er een beter bewijs denkbaar dat Hij Jezus de Christus is, de Heiland van de wereld, dan zijn verlossende leer te bestuderen en te volgen, die Hij in alle bedelingen heeft geopenbaard? Hij heeft ons zijn evangelie gegeven om ons te leiden op onze reis door het aardse leven.

Het evangelie is de oplossing

President David O. McKay (1873–1970) heeft gezegd:

‘De verantwoordelijkheid om de wereld te tonen dat het evangelie van Jezus Christus haar problemen oplost, berust bij hen die stellen dat [...] elk *probleem van de wereld op te lossen is door gehoorzaamheid aan de beginselen van het evangelie van Jezus Christus*.

‘De oplossing voor de grootste problemen van de wereld zijn hier te vinden, in de Kerk van Jezus Christus. Er is niet alleen ruim voorzien in de behoeften van individuele mensen, maar ook die van naties en groepen naties. [...] Ik geef

toe dat het kan lijken alsof we ons superieure wijsheid aanmatigen, maar dat is niet zo. Het is niet meer dan de toepassing van Gods plan op de problemen van de wereld. U die het priesterschap draagt, hebt een grotere verantwoordelijkheid nu u in deze creatieve periode van de wereldgeschiedenis leeft, groter dan de kerk ooit heeft gehad. Ik herhaal: als we stellen dat we de waarheid hebben, is het de plicht van elke heilige der laatste dagen om dusdanig te leven dat als de mensen in de wereld gehoor geven aan de oproep om de vruchten van de boom te beproeven, zij die gezond en goed zullen bevinden.²

De grote boodschap die wij uitdragen aan de wereld is dat het evangelie van onze Heer en Heiland op de aarde is teruggebracht. Zijn kerk is weer op aarde, met de macht en de heerlijkheid van het heilig priesterschap.

Het is gegeven aan hen die geordend zijn met de macht om namens Hem op te treden teneinde de leringen, verordeningen, beginselen en machten te brengen die zowel in de hemel als op aarde binden. Dit is de kerk van de Heiland. Hij leidt de aangelegenheden van zijn kerk door zijn gekozen profeten. Op hun beurt verkondigen zijn profeten het evangelie aan anderen en getuigen zij van Jezus als onze Heiland en Verlosser. Deze tijd is de bedeling van de volheid der tijden waarover de profeten het vanaf het begin der tijden hebben gehad. Het is de tijd waarin alles wordt vervuld dat is gesproken bij monde van de profeten van de Heer, en zoals is opgetekend in de heilige Schriften. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is geen nieuwe kerk, maar de kerk die in deze tijd is teruggebracht.

Jullie zijn de generatie die de Heer voor deze tijd heeft bewaard. Jullie zijn de wateren van de doop uitgekomen met een verbond en een belofte aan de Heer om Hem te vertegenwoordigen en de mensen hulp te bieden om hun wereldse manieren af te leggen en terug te keren naar de zegeningen die ons zijn beloofd op voorwaarde dat wij Hem volgen en zijn evangelie naleven. Jullie kunnen de kinderen van je hemelse Vader helpen om terug te keren naar hun christelijk fundament, geloof in Hem te ontwikkelen en terug te keren naar zijn wegen.

Wat jij kunt doen

Je vraagt je misschien af: wat kan ik doen? Enkele maanden geleden had onze ringpresident het tijdens een

toespraak in de avondmaalsdienst over vier dingen die we kunnen doen om anderen tot hun christelijk geloof terug te brengen:

1. Dagelijks bidden.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Tegen ieder in mijn gehoor die worstelt met problemen en moeilijkheden, groot of klein, zeg ik dat het gebed geestelijke kracht geeft. [...] Gebed is de brug naar onze Vader in de hemel, die ons liefheeft. Spreek Hem in gebed aan en luister dan of er antwoord komt. Door gebed komen er wonderen tot stand. [...] Denk eraan om vurig te bidden.’³

Spreek je dagelijkse gebeden uit en help andere mensen om terug te keren naar hun christelijk geloof door hen aan te moedigen op hun knieën te gaan en tot God te bidden.

2. Dagelijks de Schriften bestuderen.

Is er een sterker getuigenis van Jezus Christus mogelijk dan de getuigenissen die we in het Boek van Mormon vinden? De Heiland wordt genoemd in 233 van de 239 hoofdstukken.⁴ Is dat niet opmerkelijk?

Zorg dat je dagelijks in de Schriften studeert. Help anderen vervolgens om terug te keren naar hun christelijk geloof door hen aan te moedigen tot dagelijkse Schriftstudie.

3. Waardig zijn om naar de tempel te gaan.

Sommigen onder jullie zijn naar de tempel geweest, anderen nog niet. Het is goed om te begrijpen wat er nodig is voor een tempelaanbeveling. Wij begrijpen de procedure waarbij we naar een rechter in Israël gaan en aan hem bevestigen dat we een tempelaanbeveling waardig zijn, en wij vervolgens leven naar de normen voor die aanbeveling.

Leef zo dat je rechtschapen voorbeeld laat zien hoe je in aanmerking komt voor tempelzegeningen.

4. Dagelijks goede daden doen.

Denk aan de woorden van koning Benjamin: ‘En zie, ik vertel u deze dingen opdat gij wijsheid zult leren; opdat gij zult leren dat wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt’ (Mosiah 2:17). De Heer verhoort letterlijk onze gebeden door onze diensten aan anderen.

Wees een voorbeeld van christelijk dienstbetoon en help andere mensen om terug te keren naar hun christelijk geloof door hen aan te moedigen hun medemens te dienen.

Een nieuw gevoel van toewijding scheppen

Ik weet dat God leeft. Ik weet dat wij allen zijn kinderen zijn en dat Hij ons liefheeft. Ik weet dat Hij zijn Zoon de wereld in heeft gestuurd als zoenoffer voor alle mensen. En zij die zijn evangelie aanvaarden en Hem volgen, krijgen het eeuwige leven, de grootste van alle gaven Gods. Ik weet dat de Heiland leiding heeft gegeven aan de herstelling van het evangelie op aarde, door de bediening van de profeet Joseph Smith. Ik weet dat we in ons sterfelijk leven alleen blijvende vreugde en geluk vinden als we Jezus Christus volgen, zijn wet gehoorzamen en zijn geboden onderhouden.

Ik daag jullie uit om je te verheffen tot een nieuw gevoel van toewijding. Ik daag je uit om de kinderen van God te helpen terugkeren naar hun christelijk geloof, en

tot het sterke godsdienstige fundament dat zo onmisbaar is om gemoedsrust en waar geluk te ervaren in deze sterfelijke proeftijd.

Moge God jullie zegenen met de moed, de stoutmoedigheid, het enthousiasme en het verlangen om het geloof in het evangelie van onze Heer en Heiland te herstellen. ■

Uit de toespraak 'Wij waren de beste generatie' tijdens een CES-haardvuuravond op 6 maart 2011 aan de Brigham Young University. De hele toespraak is te vinden op cesdevotionals.lds.org.

NOTEN

1. Paus Benedictus XVI. Aangehaald door Noelle Knox in 'Religion Takes a Back Seat in Western Europe', *USA Today*, 10 augustus 2005, usatoday.com/news/world/2005-08-10-europe-religion-cover_x.htm.
2. David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), p. 5; cursivering in origineel.
3. Thomas S. Monson, 'Wees de bovenste beste', *Liahona*, mei 2009, pp. 68, 69.
4. Zie Robert J. Matthews, in *The Book of Mormon: The Keystone Scripture*, red. Paul R. Cheesman en anderen (1988), p. 33.

***Is er een sterker
getuigenis van Jezus
Christus mogelijk
dan de getuigenis-
sen die we in het
Boek van Mormon
vinden? De Heiland
wordt genoemd
in 233 van de 239
hoofdstukken.***

DE KERK IN Zweden

GROEI, EMIGRATIE EN KRACHT

De kerk in Zweden heeft de emigratie van trouwe leden, negatieve berichtgeving door de media en een steeds wereldser wordend milieu doorstaan, maar de Heer bespoedigt zijn werk in dit fijne land.

Inger Höglund

In 1849 riep president Brigham Young enkele mannen om naar verscheidene delen van de wereld te reizen en daar het evangelie te verkondigen. John Forsgren, voormalig zeeman uit Zweden, die in de Amerikaanse staat Massachusetts lid van de kerk was geworden en naar de Salt Lake Valley was gereisd, vroeg president Young om hem naar Zweden op zending te sturen. Hij werd geroepen en arriveerde in juni 1850 in Zweden.

Ouderling Forsgren ging eerst in Gävle langs zijn jongere broers en zussen. Zijn broer Peter was volgens de artsen ongeneeslijk ziek. Ouderling Forsgren legde het doel van zijn zending uit en gaf Peter een zalving, die volledig herstelde. Op 19 juli 1850 doopte ouderling Forsgren zijn broer, de eerste bekeerling in Zweden.

Erika, een zus van ouderling Forsgren, had iets interessants meegemaakt wat Peter en haar had voorbereid om het evangelie aan te nemen. Enkele maanden voor haar broers aankomst ging ze zoals gebruikelijk naar de kerk. Tijdens het zingen zag ze iemand voor haar staan die zei: 'Op 5 juli komt er een man met drie boeken bij u. Ieder die gelooft wat in die boeken staat, zal behouden worden.'

Toen haar broer met de Bijbel, het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden arriveerde, geloofde ze hem zonder meer toen hij zijn getuigenis gaf.¹

Helaas moest ouderling Forsgren al na drie maanden het land verlaten. Enkele jaren later werden er andere zendingen naar Zweden gestuurd. Ze ondervonden dat de mensen in de provincie Skåne voor het evangelie openstonden. Er werden er zoveel bekeerd dat daar in 1853 de eerste gemeente, met 36 leden, werd gesticht. Een van de eerste leiders in Skåne was Carl Capson, die als president van de gemeente Lund werd geroepen. Zo'n honderd leden woonden in Carls schuur de eerste conferentie van de kerk bij, die om vervolging te voorkomen 's nachts werd gehouden.²

Gelovige vrouwen

Vrouwen die het evangelie aannamen werden steunpilaren voor de kerk in Zweden. Een goed voorbeeld is Britta Olsdotter Persson, de eerste persoon in Vingåker die het evangelie aannam. In 1877 ging ze om in het onderhoud van haar gezin te voorzien naar Stockholm om haar

De leden in Västerås hielden in de jaren vijftig bijeenkomsten in dit huis.

Als ze met de trein naar Stockholm reisde, deelde zuster Munter brochures over de kerk uit. Haar erfgoed van geloof duurt voort: enkele van haar nakomelingen zijn als zendeling naar Zweden teruggekeerd.³

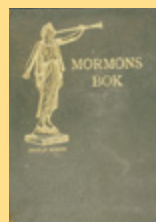
Er gingen ook zendingen naar Smedjebacken, in the provincie Dalarna. Daar trad in 1886 onder meer een familie Jansson toe tot de kerk. Reid Johnson, een zendeling die na de Tweede Wereldoorlog in Zweden aankwam, was een nakomeling van die familie. Hij kwam na die eerste zending verscheidene malen terug: als zendingspresident, als regionaal vertegenwoordiger en als tempelpresident. De familie Jansson bracht ook de echtgenote van een profeet voort, zuster Frances Monson.

1850: De eerste zendeling, John Forsgren, arriveert in Zweden; doop eerste bekeerlingen, Peter ► en Erika Forsgren

1853: De eerste gemeente, Skönabäck Branch, gesticht met 36 leden

1854: Gemeente Stockholm gesticht

◀ 1878: Het Boek van Mormon in het Zweeds vertaald en gedrukt

► 1904: Het kerkgebouw aan de Svartensgatan 3, het eerste gebouw van de kerk in Zweden, aangekocht (foto uit 1946)

weefsels te verkopen. Ze kwam daar de zendingen tegen en besefte dat ze de waarheid verkondigden. Ze was vijftig jaar toen ze zich liet dopen.

Haar bekering en moedige inzet voor het werk van de Heer leidden uiteindelijk tot meer dopelingen, en er werd in Vingåker een gemeente gesticht. Haar nakomelingen zijn nog steeds actief in de kerk. Zuster Perssons betachterkleindochter Laila Krylborn zegt: 'Het is geweldig om te zien wat er in de generaties van onze kinderen en kleinkinderen is gebeurd. We hebben momenteel meerdere priesterschapsleiders en zendingen in onze familie.'

Een andere vrouwelijke pionier was Lovisa Munter uit Uppsala. Ze werd lid in 1886 en bleef tot aan haar dood op 91-jarige leeftijd trouw. Heel veel zondagen ging ze naar de vergaderplek, deed het licht aan en wachtte tot de andere leden arriveerden. Vaak kwam er niemand. Dan zei ze om elf uur tegen zichzelf: 'God zou niet hoeven te wachten.' Ze zong dan een lofzang, sprak een gebed uit, hield een toespraakje, en besloot met nog een lofzang en een gebed.

Vervolging overwinnen

Tientallen jaren lang werden de kerkleden hevig vervolgd. Veel zendingen kwamen in de gevangenis terecht. Een van hen was Mikael Jonsson, die in Zweden was geboren. Hij werd in 1852 gearresteerd en in ketens 770 kilometer verder naar Malmö gebracht, waar hij, uitgeput van honger en ontbering, in de kasteelkerker gevangen werd gezet. Hij werd bezocht door een priester, die tot de conclusie kwam dat ouderling Jonsson een intelligent man met enige scholing was. De priester zei dat hij hem wilde helpen en beloofde hem zelfs een vervolgoopleiding — op voorwaarde dat hij het lutherse geloof zou aannemen en het mormonisme zou afzweren. Omdat ouderling Jonsson weigerde zijn geloof af te zweren, werd hij gedeporteerd.⁴

Een andere trouwe zendeling was Carl A. Carlquist, die in 1857 in de omgeving van Vänersborg was geboren. Op zeventienjarige leeftijd kreeg hij een groot verlangen om het evangelie te verkondigen, en hij werd geroepen om in

Jönköping vlugschriften van de kerk rond te brengen. Hij was zo arm dat leden uit zijn gemeente — zeven weduwen met hun kinderen — hem een colbertje en een paar laarzen gaven. Carl had geen overjas, maar toen het winter werd, mocht hij elke dag enkele uren een jas van een van de leden lenen die hem dan niet nodig had.⁵

Later emigreerde Carl naar Utah en trouwde hij met Hulda Östergren, een Zweedse immigrante. Hij ging nog twee keer op zending naar Zweden — als president van het zendingsgebied Scandinavië. Hij besteedde een groot deel van zijn zending aan het weerleggen van de onjuiste berichten over de kerk die ene P.E. Åslev verspreidde. Deze dominee had in Salt Lake City gewoond en was in

af naar Utah. Destijds moedigden de leiders deze emigratie aan om de kerk daar te versterken. De gevolgen van die emigratie zijn nog zichtbaar: ongeveer de helft van de inwoners van Utah heeft Scandinavische voorouders.

Maar in 1910 raadde president Joseph F. Smith bij een bezoek aan Stockholm de leden aan in Zweden te blijven en de kerk daar op te bouwen.

De kerk na de Tweede Wereldoorlog

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak, moesten alle Amerikaanse zendelingen terug naar huis. Toen werden plaatselijke Zweedse mannen gevraagd om een zending te vervullen. C. Fritz Johansson, die in 1931 lid van de kerk

► 1905: Zendingsgebied Zweden gesticht

1914: Het Zweedse parlement stemt tegen een voorstel om 'mormoonse vertegenwoordigers' het land uit te zetten

1926: De kerk krijgt wettelijk toestemming om de teraardebe-stelling van haar gestorven leden te verzorgen

1952: Een nieuwe wet garandeert de vrijheid van alle kerken die geen staatskerk zijn; de kerk krijgt wettelijk toestemming om huwelijken onder haar leden te voltrekken

de arm genomen om in Zweden anti-mormoonse gevoelens aan te wakkeren. In 1912 schreef Åslev bijvoorbeeld een artikel in de krant *Svenska Dagbladet*, waarin hij beweerde dat broeder Carlquist een polygamist was.⁶ Carl regelde onder meer een ontmoeting met koning Gustaf V en weerlegde in openbare bijeenkomsten de beweringen van de heer Åslev.⁷

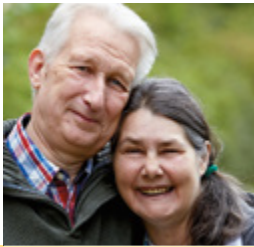
Een plaatselijk lid, Einar Johansson, probeerde ook de beweringen van de heer Åslev te bestrijden door zich namens de kerk uit te spreken. En hij ondernam juridische stappen omdat Åslev de lasterlijke aantijging had gedaan dat het zendingskantoor van de kerk 'een slavenhandel' zou zijn.⁸ Broeder Johansson betekende uiteindelijk veel voor de kerk in Zweden en was onder meer gemeentepresident in Stockholm.⁹

Ondanks de vervolging in deze tijd, werden er veel mensen tot het evangelie bekeerd. Tot nu toe was 1862 het jaar met het grootste succes: er werden 640 mensen gedoopt en bevestigd. Maar de meeste bekeerlingen reisden al gauw

was geworden, werd als de nieuwe zendingspresident geroepen. Een jaar eerder had hij zijn kruidenierswinkel verkocht en was met zijn vrouw en drie kinderen op zending gegaan. Na de oorlog werden president Johansson en zeven zendelingen uit Zweden geroepen om het zendingswerk in Finland weer op gang te brengen, wat wegens de oorlog was stilgelegd.

Toen er in 1946 weer Amerikaanse zendelingen in Zweden aankwamen, gaven ze in het kader van hun zendingswerk Engelse les. Veel leerlingen werden lid van de kerk. Maar de groei duurde niet lang omdat veel Zweedse leden naar Utah emigreerden. Vrees voor hun voormalige vijanden, aanmoediging door de zendingspresident en de kans om hun tempelverordeningen te ontvangen, motiveerden 250 actieve leden om Zweden tussen 1948 en 1950 te verlaten.

Onder hen bevonden zich Oskar en Albertina Andersson, die in 1915 lid van de kerk werden. Na de Tweede Wereldoorlog namen Oskar, Albertina en zeven

van hun kinderen die met kerkleden waren getrouwd de hartverscheurende beslissing om al hun bezittingen te verkopen en ‘naar Zion te reizen’. Tussen 1949 en 1950 verlieten 29 leden van de familie Andersson Zweden. Oskar en Albertina lieten hun woning, drie kinderen en vier kleinkinderen achter. Ze zouden ze nooit meer zien. Ze kwamen aan in een woestijn, en in een stad waar men een taal sprak die zij niet verstonden. Maar voor deze trouwe leden was het allerbelangrijkste dat ze dicht bij de tempel waren.

— per trein, bus, auto en zelfs met het vliegtuig — en soms meerdere keren per jaar.

De leden ervoeren een grenzeloze vreugde toen er een tempel in Stockholm werd gebouwd, die in 1985 werd ingewijd. Berit Vennerholm, lid van de wijk Västerhanninge, beschrijft de inwijding als ‘een heerlijke ervaring waar we lang naar uitgekeken hebben. Ik herinner me vooral dat we allemaal met een witte zakdoek zwaaiden en “Hosanna!” riepen.’

In de keus van de locatie voor de tempel is de hand van de Heer te herkennen. Na

DE KERK IN ZWEDEN

Zendingsgebieden: 1
Aantal ringen: 4
Districten: 1
Wijken: 24
Gemeenten: 16
Leden: 9.463

1953: Zendingspresident Clarence F. Johnson verbindt het eerste ledenpaar, Bengt-Arne Månhammar and Kerstin Skog, in de echt

◀ 1955: De eerste groep Zweedse leden reist naar de tempel nabij de Zwitserse hoofdstad Bern

1965: Eerste nieuwbouwkerk in Gubbängen (Stockholm) ingewijd

Sindsdien hebben leden van de familie Andersson over de hele wereld zendingen en allerlei leidersfuncties vervuld, bijvoorbeeld als gebiedspresident in Afrika en als tempelpresident in Zweden.

Andere leden van de kerk besloten echter in Zweden te blijven, en leidinggevende functies op zich te nemen. Een van hen is Bo Wennerlund, die zich in 1949 als jonge vader liet dopen. Hij werd een belangrijke kerkleider in Zweden: hij was zendingspresident, regionaal vertegenwoordiger en tempelpresident.

De zegeningen van de tempel in Zweden

De emigratie kwam in 1955 grotendeels ten einde met de inwijding van een tempel in Zwitserland. Dertig jaar lang ondernamen de Zweedse leden de meerdaagse reis daarheen

Het Mormons Tabernakelkoor trad in 1982 op in het concertgebouw te Stockholm.

uitgebreide gesprekken met enkele gemeentes in de omgeving van Stockholm, waren er twee geschikte percelen gevonden. Een comité van plaatselijke kerkleiders stelde aankoop van het ene perceel voor, maar de president van de kerk besloot dat het andere geschikter was. Die beslissing bleek geïnspireerd, want later bleek het andere perceel ongeschikt te zijn voor een tempel.

Hoewel de kerk altijd moeite had om positieve aandacht te krijgen van de Zweedse media, ging dat in 1984 wél goed toen de jonge broers uit de familie Herrey het Eurovisie Songfestival wonnen. De kerk kreeg goede publiciteit toen zij op tv en in de krant verschenen, en in die periode werden er veel jonge mensen lid van de kerk.

uit 28 verschillende landen tot de kerk bekeerd. Ik ben van mening dat de Heer Israël aan het vergaderen is door hen uit hun geboortelanden te verspreiden. Er is in onze tijd waarlijk een bespoediging van het werk in dit fijne land.'

De kerk groeit ook onder de leden. Er komen veel jonge mensen uit omliggende landen naar conferenties voor meerdere ringen, wat bijdraagt tot het stichten van nieuwe gezinnen. De gulle kinderbijslag en betaald ouderschapsverlof stellen echtparen in staat om redelijk grote gezinnen te stichten.

Tegenwoordig gaan de actieve jonge leden over de hele wereld op zending. Eén teruggekeerde zendeling, David Halldén, die de eerste zendeling was in het Russische

1975: Eerste ring in Stockholm door toenmalig ouderling Thomas S. Monson gesticht

◀ 1985: Stockholmtempel door president Gordon B. Hinckley ingewijd

1991: De eerste Russische leden komen naar de Stockholmtempel; Rusland en de Baltische staten worden toegevoegd aan het tempeldistrict

◀ 1995: Kong Carl XVI Gustaf en koningin Silvia worden op het terrein van de Stockholmtempel door president Thomas S. Monson ontvangen

Laat in de jaren tachtig kreeg een ander lid een goede pers, namelijk de 35-jarige Amerikaanse ambassadeur in Zweden, Gregory Newell, die vaak in het openbare leven verscheen. Hij keerde in 2011 naar Zweden terug om tot juli 2014 het zendingsgebied Stockholm te presideren.

President Newell presideerde een toenemend aantal zendelingen, dat van 84 aangroeide tot 205. Omdat appartementen in Zweden schaars en duur zijn, beschrijft hij het als 'een wonder dat de zending 56 extra appartementen kon vinden voor onze nieuwe zendelingen.'

Ware groei

Sinds de Tweede Wereldoorlog is Zweden steeds minder kerkelijk geworden. Maar er zijn veel immigranten die God zoeken. Tegenwoordig is een op de zes ingezetenen niet in Zweden geboren. De meerderheid van de mensen die in Zweden lid van de kerk worden, bestaat uit immigranten. President Newell heeft enkele recente bekeerlingen als volgt beschreven: 'In Zweden zijn er broeders en zusters

Jekaterinenburg, heeft nu een fijn gezin met zes kinderen. Hij vertelt wat zijn gezin aan het evangelie heeft: 'Er is zoveel dat kinderen op het verkeerde pad kan brengen. Het evangelie sterkt ze en geeft ze vertrouwen.'

Ondanks het wereldse milieu en wat negatieve publiciteit, wonen er veel trouwe leden en sterke kerkleiders in Zweden. De leden waarderen de hulp die hun gezin door de kerkeringen en -activiteiten krijgt, en het is hun grote wens dat veel meer mensen de vreugdevolle boodschap van Jezus Christus en zijn verzoening mogen ontvangen. ■

De auteur woont in Zweden.

NOTEN

1. Zie *Box Elder Lore of the Nineteenth Century* (1951), p. 58.
2. Zie Andrew Jenson, *History of the Scandinavian Mission* (1979), p. 81.
3. Zie Inger Höglund en Caj-Aage Johansson, *Steg i tro* (2000), p. 122.
4. Zie Jenson, *History of the Scandinavian Mission*, p. 53.
5. Zie Myrtle McDonald, *No Regrets: The Life of Carl A. Carlquist* (1985), pp. 19–21.
6. Zie McDonald, *No Regrets*, p. 219.
7. Zie Jenson, *History of the Scandinavian Mission*, p. 331.
8. In McDonald, *No Regrets*, p. 239.
9. Zie McDonald, *No Regrets*, p. 219.

**Ouderling
Marlin K. Jensen**
Lid van de Zeventig
van 1989–2012

LESSEN UIT HET heilige bos

In 1993 — vier jaar na mijn roeping tot de Zeventig — werd mij gevraagd om met mijn gezin in het zendingsgebied Rochester in de staat New York te dienen. Dat zendingsgebied omvat Palmyra (waar Joseph Smith en zijn ouderlijk gezin in de jaren 1820 woonden) en Fayette (waar de kerk in april 1830 werd opgericht).

Het heeft een schilderachtig landschap met golvende heuvels, heldere meertjes en stroompjes, en een hartelijke, kleurrijke bevolking. En die plek is geheiligd door wat daar heeft plaatsgevonden.

In een stuk bos met torenhoge beuken, eiken, esdoorns en andere bomen, bijna een halve kilometer ten westen van het huis van het gezin van Joseph en Lucy Mack Smith in de buurt van Palmyra zag de veertienjarige Joseph Smith in het voorjaar van 1820 in een visioen God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Deze goddelijke manifestatie, die een antwoord was op Josephs gebed om de waarheid aangaande godsdienst te weten te komen, was het begin van de herstelling van het evangelie in deze laatste bedeling. En Het maakte dat bos ook een geëerde plek in onze kerkgeschiedenis: een plek die wij eren met de naam 'het heilige bos'.

Ik ging graag met mijn gezin naar dat bos om er die heiligheid te voelen. We gingen er vaak heen. En we namen er elke maand de aangekomen zendelingen en de vertrekkende zendelingen mee naartoe.

Op mijn eerbiedige wandelingen door het heilige bos, of als ik er op een van de bankjes zat, heb ik vaak nagedacht over de vele Schriftuurlijke zinnebeelden met bomen, zaden, vruchten, wortels en bossen. Wie de natuur zorgvuldig observeert, kan belangrijke lessen leren van het ecosysteem. Ik wil jullie vanavond in het kort over vier van die lessen vertellen:¹

*Ik zou willen
dat jullie in je
gedachten en
in je hart altijd
in het heilige
bos staan en
de waarheden
trouw blijven
die God daar
begon te
openbaren.*

1. Bomen groeien altijd naar het licht toe.

In het heilige bos zijn de bomen aan de rand van het oorspronkelijke bos en langs veel van de paden naar buiten toe gegroeid om aan het overhangende gebladerte te ontsnappen, zodat ze zoveel mogelijk zonlicht kunnen vangen. Hun kromme stammen en takken vormen een schril contrast met nabije bomen die bijna volmaakt recht groeien. Net als bijna alle levende organismen hebben bomen licht nodig om te overleven en te gedijen. Ze doen alles wat in hun vermogen ligt om zoveel mogelijk zonlicht op te vangen voor de fotosynthese, een proces waarbij lichtenergie wordt omgezet in scheikundige energie.

Licht is in geestelijk opzicht een nog veel belangrijker katalysator dan in de natuur. Dat komt doordat we licht absoluut nodig hebben voor onze geestelijke groei en om in te zien wat ons volledige potentieel is als Gods zoons en dochters.

Duisternis is het tegengestelde van licht en stelt de krachten in de wereld voor die er op uit zijn om ons te scheiden van God en zijn goddelijke plan voor ons leven te dwarsbomen. Doorgaans hebben de krachten van het kwaad hun grootste uitwerking in het donker, of op donkere plekken. Overtredingen van de wet van kuisheid, diefstal, gokken, overtredingen van het woord van wijsheid, en andere vormen van gedrag die onze hemelse Vader heeft verboden, vinden meestal in het donker plaats. Zelfs als we ervoor kiezen om op klaarlichte dag iets verkeerd te doen, dan kunnen we duistere gevoelens niet vermijden.

Gelukkig geeft de geest van Christus 'licht aan ieder mens die in de wereld komt; en de Geest verlicht ieder mens ter wereld die luistert naar de stem van de Geest.

'En eenieder die luistert naar de stem van de Geest, komt tot God, ja, de Vader' (1V 84:46-47).

Deze passage beschrijft heel mooi het omhoog reiken door Gods kinderen, het geestelijke instinct dat God ons allen van nature heeft gegeven (als we het niet onderdrukken) om naar het licht toe te streven en al doende tot God en zijn Zoon te komen en meer op Hen te gaan lijken. Christus heeft over Zichzelf gezegd: 'Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben' (Johannes 8:12).

Ik spoor jullie aan om het duister van zonde in al zijn afschuwelijke vormen te vermijden en een leven vol Geest, waarheid en het licht van onze Heiland, Jezus Christus,

te leiden. Je kunt dit doen door voor edele vrienden en inspirerende muziek en kunst te kiezen, kennis uit de beste boeken (vooral de Schriften) te putten, momenten in oprecht gebed en stille momenten in de natuur door te brengen, opbouwende bezigheden en gesprekken te hebben, en je leven op Christus en zijn leringen van liefde en dienstbaarheid te richten.

2. Bomen hebben weerstand nodig om volledig aan het doel van hun schepping te voldoen.

In de jaren dat de kerk zorg voor het heilige bos draagt, zijn er bij het beheer verschillende denkrichtingen

gevolgd. Op een gegeven moment legde men een testperceel aan om de methode van het zogenaamde *uitdunnen* uit te proberen. De boswachters bepaalden wat volgens hen weleens de grootste en gezondste jonge bomen op het testperceel zouden kunnen worden, waarop ze de minder veelbelovende bomen kaptten en het concurrerende kreupelhout wegsnoeiden. De veronderstelling was dat de gekozen bomen door het elimineren van elementen die met hen de strijd aangingen om water, zonlicht en voedingsmiddelen in de bodem *vrij zouden zijn* om beter te groeien en zich uitzonderlijk goed te ontwikkelen.

Na enkele jaren bleek dat precies het omgekeerde het geval was. Zodra ze geen concurrentie meer hadden, werden de bomen lui. In plaats van naar het licht toe te groeien, nam hun verticale groei af, kregen ze van

Sommige bomen in het heilige bos tonen aan dat tegenstand in ons voordeel kan werken en dat we vaak veel baat hebben bij onze uiterste nood.

onderen allemaal uitlopers die uiteindelijk waardeloos zouden worden als de bladkroon zich sloot, en werden ze dikker. Geen van de bomen op de testplek was in afmetingen of levenskracht te vergelijken met de bomen die op natuurlijker wijze hadden mogen doorgroeien en die concurrentie en weerstand hadden moeten overwinnen om te overleven en te gedijen.

Een van de voornaamste leringen in het Boek van Mormon is dat er 'een tegenstelling' moet zijn 'in alle dingen' (2 Nephi 2:11). Een wereld met tegenstellingen verschaft keuzes tussen goed en kwaad, zodat we onze keuzevrijheid kunnen gebruiken. Maar het is van net zo groot belang dat de tegenstand geestelijke groei mogelijk maakt. Begrip en aanvaarding van dit beginsel is onmisbaar, want anders kun je het leven niet accepteren en niet over het algemeen gelukkig zijn. Het is ook van kritiek belang om groei en ontwikkeling door te maken.

Vroeg of laat maken we allemaal tegenstand en tegenspoed mee. Een deel daarvan is gewoon het gevolg van onze sterfelijke aanwezigheid in deze gevallen wereld. Het kan door natuurgeweld, ziekte, verleiding, eenzaamheid, lichamelijke of mentale onvolmaaktheden komen. Soms ondervinden we tegenstand en tegenspoed door onze eigen verkeerde beslissingen. Wat moeten we onze Heiland dankbaar zijn voor zijn verzoening, die ons de mogelijkheid biedt om alles wat misgaat weer goed te maken.

Ik put grote troost uit de woorden van de Heer tot Joseph Smith in de gevangenis te Liberty, op een moment dat Josephs lasten vrijwel ondraaglijk waren: 'Weet [...], mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn' (LV 122:7).

Sommige bomen in het heilige bos tonen aan dat tegenstand in ons voordeel kan werken en dat we vaak bij onze uiterste nood veel gebaat zijn. Die bomen hebben moeten

herstellen van verschillende vormen van tegenstand en tegenspoed: een bliksemingslag, een enorme windvlaag, een grote ophoping van sneeuw of ijs, shade door wangedrag van mensen, en soms de agressie van een naburige boom. Uit al die moeilijke omstandigheden zijn de stevigste en mooiste bomen in het bos voortgekomen.

3. Bomen groeien het beste in een bos, niet in afzondering.

Het is in de natuur heel ongebruikelijk om één boom helemaal alleen te zien. Ze komen bijna altijd voor in groepjes, en die worden in de loop van de tijd wouden. Maar het heilige bos is veel meer dan slechts een groepje bomen. Het is een complex ecosysteem met verschillende soorten flora en fauna.

Er is een waarneembare onderlinge verbondenheid tussen alle verschillende soorten wilde bloemen, struiken, bomen, paddenstoelen, mossen, vogels, knaagdieren, konijnen, herten en de andere aanwezige schepselen. Ze hebben interactie en zijn van elkaar afhankelijk voor voedsel, onderdak en een synergetisch en sociaal milieu waarin zij hun levenscyclus kunnen ondergaan.

Gods plan voor ons leven houdt een soortgelijke onderlinge verbondenheid voor ons in. We moeten samen ons heil bewerkstelligen, niet in afzondering. De kerk bouwt kerkgebouwen, geen kluizenaarshutten.

Vanaf het begin van de herstelling is ons geboden ons te vergaderen in gemeenschappen waar wij kunnen leren om in harmonie te leven en elkaar te steunen door

ons doopverbond na te komen (zie Mosiah 18:8–10). Als Gods kinderen kunnen wij in afzondering net zomin gedijen als een alleenstaande boom. Gezonde bomen hebben een ecosysteem nodig; gezonde mensen hebben elkaar nodig.

Gelukkig verlangen we allemaal naar sociale omgang, gezelschap en trouwe vrienden. Als leden van Gods eeuwige familie verlangen wij allen naar de voldoening en de veiligheid die een nauwe en blijvende band kan bieden. Hoewel sociale netwerksites ongetwijfeld een vorm van sociale omgang bieden, zijn ze geen alternatief voor de eerlijke, openhartige communicatie van die in levenden lijve moet plaatsvinden om een ware, blijvende relatie te vestigen.

Het eerste en beste laboratorium om te leren met anderen om te gaan, is beslist ons thuis. Thuis leren we de lessen van dienstbaarheid, onzelfzuchtigheid, vergeving en geduld die zo hard nodig zijn om blijvende relaties met anderen aan te gaan.

Gelukkig biedt de geïnspireerde organisatie van de kerk ook geweldige mogelijkheden om ons in sociaal opzicht te ontwikkelen. In kerkroepingen, vergaderingen, lessen, quorums, raden, activiteiten en allerlei andere manieren om met mensen om te gaan, ontwikkelen we de eigenschappen en sociale vaardigheden die ons mede voorbereiden op de sociale orde in de hemel.

De profeet Joseph Smith heeft over deze hogere orde gezegd: ‘En dezelfde omgang, die hier onder ons bestaat, zal daar onder ons bestaan, alleen zal deze dan met eeuwige heerlijkheid gepaard gaan, welke heerlijkheid wij nu niet genieten’ (LV 130:2).

4. Bomen ontlenen kracht aan de voedingsmiddelen die vorige generaties bomen hebben aangemaakt.

Er was een periode in het beheer van het heilige bos dat men vond dat het er goed

verzorgd uit moest zien. Er werden dienstbetoonprojecten georganiseerd om het bos te ontdoen van gevallen bomen, takken en kreupelhout, boomstronken en dode bladeren. Toen men dit deed, duurde het niet lang voordat de vitaliteit van het bos afnam. De bomen groeiden minder hard, er kwamen minder nieuwe bomen op, sommige soorten wilde bloemen en planten begonnen te verdwijnen, en het aantal wilde dieren en vogels nam af.

Later volgde men de aanbeveling om het heilige bos zoveel

mogelijk in een natuurlijke toestand te laten, en bleven gevallen bomen en takken liggen om af te breken en de bodem te verrijken. Bladeren bleven liggen waar ze gevallen waren. Bezoekers werd gevraagd op de aangegeven paden te blijven zodat

het bos niet te erg verstoord zou worden en de bodem niet te dicht zou worden. Binnen slechts enkele jaren begon het bos zichzelf aanmerkelijk te vernieuwen. Nu gedijt het, en verkeert het in vrijwel onberispelijke staat, met een rijke vegetatie en een overvloed aan wild.

De les die we uit deze ervaring leren, ligt mij na aan het hart. Zeven jaar lang heb ik het voorrecht gehad om de kerk als historicus en schrijver te dienen. Waarom zijn het bijhouden van verslagen en het verzamelen, conserveren en publiceren van de geschiedenis zo belangrijk in de Kerk van Jezus Christus? Waarom is het van kritiek belang dat wij ons bewust zijn van de kracht van vorige

Wie de natuur zorgvuldig observeert, kan belangrijke lessen leren van het ecosysteem in het heilige bos.

generaties, en daar zelf kracht uit putten? (Zie LV 21:1; 69:3, 8.)

Ik stel dat het onmogelijk is om volledig in het heden te leven — en nog minder om onze toekomstige bestemming te plannen — zonder het fundament van het verleden. Als we het verband tussen het verleden, het heden en de toekomst begrijpen, leren we meer waardering te hebben voor Gods definitie van waarheid zoals Hij die aan Joseph Smith heeft geopenbaard: ‘Waarheid is kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn’ (LV 93:24).

De kennis die we van ons verleden hebben vanwege de verslagen die zijn bijgehouden, en van onze toekomst vanwege de Schriften en de leringen van levende profeten, geven ons de context waarin we onze keuzevrijheid verstandig kunnen gebruiken.

Het is belangrijk dat wij ons allen op de hoogten stellen van onze kerkgeschiedenis, met name de oprichtingsverhalen. Die verhalen — het eerste visioen van Joseph Smith, het te voorschijn komen van het Boek van Mormon, bezoeken van de engelen Johannes de Doper, Petrus, Jakobus, Johannes, Elia en anderen — bevatten de fundamentele waarheden waarop de herstelling is gebaseerd.

Helaas gaan sommige heiligen der laatste dagen in dit technologische tijdperk waarin alom-

informatie te krijgen is — waarvan een deel kritisch ten aanzien van de gebeurtenissen en personen uit de kerkgeschiedenis — wankelen in hun geloof en gaan ze twifelen aan hun gevestigde geloofsovertuiging. Ik heb liefde en begrip voor deze twijfelaars en ik verzeker ze dat als ze zich aan de evangeliebeginselen houden en de kerkgeschiedenis onder gebed bestuderen — voldoende bestuderen om een veelomvattender kennis ervan te krijgen dan slechts een fragmentarische of onvolledige kennis — de Heilige Geest hun geloof in de belangrijke gebeurtenissen uit de kerkgeschiedenis zal bevestigen door hen gemoedsrust te geven. Op die manier kunnen ze hun overtuiging van de geschiedenis van de herstelde kerk een bestendig fundament geven.

Tot slot

Toen we in de buurt van Palmyra onze zending vervulden, ging ik soms alleen naar het heilige bos om eerbiedig bij mijn favoriete ‘getuigenisboom’ te staan: een van de drie nog levende bomen die ten tijde van het eerste visioen in het bos groeiden. Ik stelde me voor dat als de boom kon praten, hij me zou vertellen wat hij heeft gezien op die voorjaarsdag in 1820. Maar de boom hoefde me dat eigenlijk niet te vertellen — ik wist het al.

Door geestelijke ervaringen en gevoelens die al in mijn jeugd begonnen en tot op dit moment zijn doorgegaan, ben ik te weten gekomen dat God, onze hemelse Vader, leeft. Ik weet ook dat zijn Zoon, Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van alle mensen is. Ik weet dat deze twee verheerlijkte Personen aan Joseph Smith zijn verschenen.

Die heerlijke waarheden vinden hun oorsprong in het heilige bos. Ik moedig je aan om in je gedachten en in je hart altijd in het heilige bos staan en de waarheden trouw te blijven die God daar begon te openbaren. ■

Naar een toespraak, gehouden op 6 mei 2012 op een CES-haardvuuravond in de Amerikaanse staat Californië. Zie voor de hele toespraak cesdevotionals.lds.org.

NOOT

1. Ik ben dank verschuldigd aan Robert Parrott, natuurkenner en boswachter van de kerk uit Palmyra, die mij enkele inzichten in het heilige bos heeft gegeven waarover ik heb verteld.

DE VIJFHONDERD VERLOREN JAREN: VAN MALEACHI TOT JOHANNES DE DOPER

De vijfhonderd jaren tussen het Oude en het Nieuwe Testament kunnen ons wijzer maken over de omstandigheden in het oude Palestina vóór de komst van Christus en ons aanzetten tot het met hernieuwde toewijding volgen van de Heiland.

S. Kent Brown

emeritus hoogleraar oude Schriftuur

en Richard Neitzel Holzapfel

hoogleraar kerkgeschiedenis en -leer
aan de Brigham Young University

Na de dood van de profeet Maleachi rond 450 v.C., werd er gedurende vijfhonderd jaar geen ware profetenstem meer gehoord. Deze periode staat bekend als de intertestamentaire periode — de tijdspanne tussen de bedelingen in het Oude

en het Nieuwe Testament. Zonder een profeet begonnen de mensen zich in groepen af te splitsen, die het recht opeisten om de Schriften uit te leggen en het volk te leiden. Het ware begrip van Jehova nam onder deze groepen af. Er volgde een lange nacht van verwarring die ten einde kwam toen God een nieuwe profeet, Johannes de Doper, riep om een nieuwe bedeling in te luiden. Maar hoewel Johannes de Doper en de Heiland het volk onderwezen, waren er toch velen

539 v.C.

DE GRIEKEN 332 v.C.

die de tradities en overtuigingen die tijdens de intertestamentaire periode ontwikkeld en versterkt waren, niet achter zich konden laten. Als we deze vijfhonderd jaar en de bijbehorende verwarring begrijpen, dan begrijpen we de bediening van de Heiland beter en kunnen we Hem met hernieuwde toewijding volgen.

Ballingschap en slavernij: de tol van ongehoorzaamheid

Profeten zoals Jesaja en Jeremia waarschuwden de inwoners van Jeruzalem dat de stad en hun tempel verwoest zouden worden als ze hun verbonden met de Heer bleven overtreden. Die profetie ging in vervulling toen de Babyloniërs Juda voor het eerst rond 600 v.C. binnenvielen en er alle dorpen, steden en elk teken van godsdienst verwoestten.

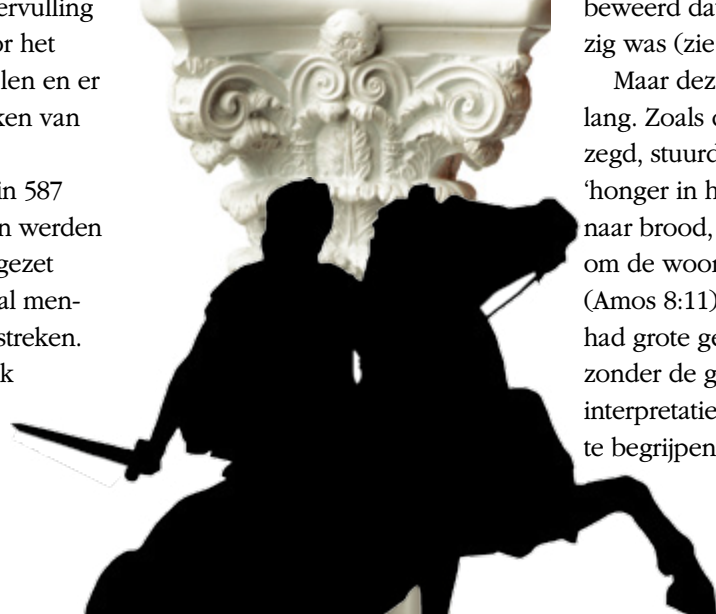
Jeruzalem viel uiteindelijk in 587 v.C. en de Joodse bannelingen werden uit hun verwoeste vaderland gezet (zie Psalmen 137:1). Een aantal mensen bleef in Jeruzalem en omstreken. Onder hen bevonden zich ook de Samaritanen die uiteindelijk trouwden met

DE PROFETEN JESAJA EN JEREMIA WAARSCHUWEN HET VOLK VAN JUDA DAT VREEMDE VOLKEN OVER HEN ZOULDEN HEERSEN. HUN PROFETIEËN GAAN IN VERVULLING ALS HET GEBIED VEROVERD WORDT DOOR EEN REEKS KONINGEN VAN VERSCHILLENDE NATIËN: KONING NEBUKADNESSAR VAN BABYLON, CYRUS DE GROTE VAN PERZIË, KONING DARIUS VAN PERZIË EN ALEXANDER DE GROTE VAN GRIEKENLAND. NA DE DOOD VAN ALEXANDER WORDT HET GEBIED ONDER ZIJN LEGEROVERSTEN VERDEELD. PTOLEMAEUS I KOMT IN PALESTINA AAN DE MACHT.

niet-Israëlieten (zie Jeremia 40:7, 11–12). Later keerden de bannelingen terug naar Palestina en bouwden ze hun huizen en godsdienstige leven weer op (zie Ezra 3). De tempel in Jeruzalem werd in 515 v.C. voltooid en werd opnieuw het middelpunt van de Joodse godsdienst.

Omdat de Joden de Samaritanen niet met de heropbouw van de tempel lieten helpen, bouwden de Samaritanen aan het eind van de vierde eeuw een eigen tempel op de berg Gerizim, ruim zestig kilometer ten noorden van Jeruzalem. Zo versplinterde de aanbidding van, en het geloof in, Jehova tussen de nieuwe tempel op de berg Gerizim en de tempel in Jeruzalem, omdat van beiden werd beweerd dat het priesterschap er aanwezig was (zie Johannes 4:20).

Maar deze heropleving duurde niet lang. Zoals de profeet Amos had voorspeld, stuurde de Heer na Maleachi 'honger in het land [...] geen honger naar brood, geen dorst naar water, maar om de woorden van de Here te horen' (Amos 8:11). Deze cruciale verandering had grote gevolgen toen het volk de wet zonder de gezaghebbende leringen en interpretaties van een profeet probeerde te begrijpen en na te leven.

DE SELEUCIDEN 198 v.C.

OPSTAND 164 v.C.

ONAFHANKELIJKE JOODSE NATIE 142 v.C.

De omstandigheden van de afval

Als gevolg van deze afval splitsen de mensen zich in verschillende groepen met uiteenlopende politieke, religieuze en sociale bedoelingen af. Hun geloofsovertuigingen en tradities rond de Messias verschilden ook. De religieuze groepen probeerden de wet van Mozes naar hun eigen begrip na te leven, maar elke groep legde de Schriften zo verschillend uit dat de Joodse samenleving steeds meer verdeeld raakte. Het resultaat was verwarring over de ware identiteit van de Heiland.

Omdat er geen profeten meer waren, werden de priesters en hun mede-tempelwerkers, de Levieten, de belangrijkste Joodse functionarissen. Ze eisten het recht op om de Schriften uit te leggen. Maar het ambt van hogepriester was voor geld te koop in deze tijd.

Vele Joden vonden dat de priesters en Levieten hun verantwoordelijkheid om correct in de wet te onderwijzen (zie Deuteronomium 33:10) niet vervulden. Ze vormden een nieuwe groep die in de wet probeerde te onderwijzen. Ze stonden bekend als de Schriftgeleerden en namen een voorbeeld aan Ezra, die zijn volk aangespoord had om de wet te leren en gehoorzamen (zie Ezra 7:25; Nehemia 8:1–8).

DE SELEUCIDISCHE KEIZERS, ONDER WIE ANTIOCHUS IV EPIPHANES, KOMEN IN PALESTINA AAN DE MACHT. ANTIOCHUS HELLENISEERT DE JOODSE SAMENLEVING MET GEWELD, EXECUTEERT EEN GROOT AANTAL JODEN, VERBIEDT JOODSE RELIGIEUZE RITUELEN EN ONTHEILIGT DE TEMPEL. JUDAS MAKKABEÛS, LEIDER VAN DE ANTI-GRIEKSE JODEN, LEIDT DE OPSTAND EN WIJDT DE TEMPEL OPNIEUW IN. HET VOLK VIERT VOOR HET EERST CHANOEKA.

Alexander de Grote veroverde het gebied in 332 v.C. Na zijn dood werd het koninkrijk onder zijn legeroversten verdeeld. Na verloop van tijd kregen de Griekstalige Seleucidische keizers de macht over Palestina. In 167 v.C. verboden de Seleucidische heersers het joodse geloof. Ze verboden de besnijdenis en ontheiligden de tempel door er varkens op het altaar te offeren. Veel Joden kwamen in opstand onder leiding van een familie die de Makkabeeën of Hasmoneeën genoemd werd. De opstand — de Makkabeese oorlog — gaf de Joden uiteindelijk hun vrijheid terug en stichtte voor de eerste keer na de val van Jeruzalem een Joodse natie. Tegelijkertijd werd er een andere religieuze groep gevormd die bekend staat als de Chasideeën of 'Vromen'. Ze toonden hun toewijding aan God door elk aspect van de wet van Mozes na te leven zoals zij die begrepen.

Er ontstonden ook andere religieuze groepen tijdens de intertestamentaire periode. Elk van hen eiste het alleenrecht op om de Schriften uit te leggen. De farizeeën waren een onafhankelijke religieuze groep die vlak na de Makkabeese oorlog ontstond. Zij kregen grote invloed op de Joodse samenleving door veel aandacht te besteden aan voedingswetten en reinheidsrituelen, aspecten die ze

DE ROMEINEN 63 v.C.

hoofdzakelijk uit hun mondelinge overleveringen haalden en niet uit de Schriften. Ze gedroegen zich thuis alsof ze in de tempel woonden.

De sadduceeën daarentegen, wier oorsprong onbekend is, verwierpen de mondelinge overleveringen, hielden zich strikt aan de vijf boeken van Mozes en lieten de geschriften van de andere profeten links liggen. Deze groep bestond hoofdzakelijk uit de elite in Jeruzalem. Toen Jezus geboren werd, hadden ze hun macht uitgebreid door controle over de tempel in Jeruzalem uit te oefenen.

Elk van deze religieuze groepen hield tradities en leringen in stand die ze essentieel vonden voor een toegewijd leven. Maar omdat er geen profeet was om hen te leiden, konden ze alleen op hun eigen interpretatie afgaan.

Wachten op een nieuwe bedeling

Ongeacht hun religieuze overtuiging, keken rechtschapen mannen en vrouwen tijdens de intertestamentaire periode nog steeds naar de komst van de Heiland uit. Dichters schreven psalmen en het volk bad, praatte en droomde over zijn komst — een koning en afstammeling van David die zijn volk zou redden.

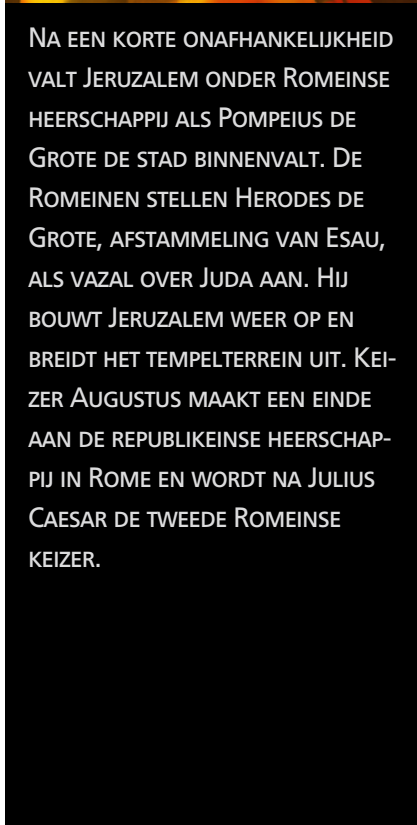
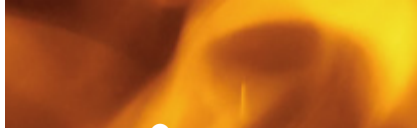
Een van de groepen die uitkeken naar de komst van de Messias, was de

NA EEN KORTE ONAFHANKELIJKHEID VALT JERUZALEM ONDER ROMEINSE HEERSCHAPPIJ ALS POMPEIUS DE GROTE DE STAD BINNENVALT. DE ROMEINEN STELLEN HERODES DE GROTE, AFSTAMMELING VAN ESAU, ALS VAZAL OVER JUDA AAN. HIJ BOUWT JERUZALEM WEER OP EN BREIDT HET TEMPELTERREIN UIT. KEIZER AUGUSTUS MAAKT EEN EINDE AAN DE REPUBLIKEINSE HEERSCHAPPIJ IN ROME EN WORDT NA JULIUS CAESAR DE TWEDE ROMEINSE KEIZER.

essen, die tijdens het Makkabeese conflict gesticht waren. De essenen geloofden dat de tempelpriesters in Jeruzalem verdorven waren en dat er iets drastisch moest veranderen in de tempel. Zij dachten dat de Messias spoedig zou komen. Hij zou het onderdrukkende juk van de Romeinen, die Palestina zestig jaar voor de geboorte van Christus veroverd hadden, samen met hen afwerpen.

Net als bij de reformatie vóór de herstelling vonden er in de intertestamentaire periode ook gebeurtenissen plaats die de wereld voorbereidden op de komst van Jezus Christus. Er werd in deze periode een grote hoeveelheid religieuze literatuur geschreven, waaronder de vertaling van de Hebreeuwse Bijbel in het Grieks, de Dode Zeerollen en de apocriefe boeken. In deze periode werden de denkbelden aangaande engelen, opstanding, hemel en hel ontwikkeld en uitgewerkt.

Maar zonder een profeet om hen te leiden, debatteerden de Joden over de betekenis van de Schriften en over wie de Messias zou zijn. Terwijl de meesten een messias verwachtten die afstamde van koning David, waren anderen voorstander van een messias die afstamde van Aäron — een priesterlijke messias. En weer anderen geloofden helemaal niet in de komst van een messias.

TIJDENS HET BEWIND VAN KEIZER AUGUSTUS EN HERODES DE GROTE WORDT IN BETHLEHEM DE HEILAND, JESUS CHRISTUS, GEBOREN. HIJ WORDT ALS KONING DER KONINGEN EN HEER DER HEREN GEBOREN (ZIE JESAJA 44:6).

De verschillende groepen hadden tijdens de intertestamentaire periode zoveel verwachtingen ontwikkeld dat ze de ware Messias niet herkenden bij zijn komst. Geen enkele van de groepen — schriftgeleerden, farizeeën, essenen of sadduceeën — aanvaardden Johannes de Doper als profeet of Jezus als de Messias. Sommige leden van die groepen werden zelfs de grootste tegenstanders van Johannes en Jezus tijdens hun bediening (zie Mattheüs 21:23–46).

De debatten en woordenstrijd over de Messias werden door de verschillende groepen voortgezet. De eerste profeet van de nieuwe bedeling, Johannes de Doper, kondigde de komst van de ware Messias aan en verduidelijkte wat voor verlossing Hij zou brengen. Johannes sprak over Jezus Christus toen hij zei: 'Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt' (Johannes 1:29). Veel Joden aanvaardden Johannes toen hij het volk op de komst van Christus voorbereidde.

Toen Jezus Christus aan zijn bediening begon, onderwees Hij het volk 'als gezaghebbende en niet zoals de schriftgeleerden' (Mattheüs 7:29). Hij had veel discussies met de religieuze leiders waarin Hij de leer van het huwelijk, de opstanding, de Godheid

en zijn taak als Heiland verduidelijkte. Omdat veel van de religieuze leiders Hem verwierpen (zie Mattheüs 26:4), zei Jezus tot hen: 'U kent Mij niet en evenmin Mijn Vader; als u Mij kende, zou u ook Mijn Vader kennen.' Hij voegde daaraan toe: 'Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben' (Johannes 8:19, 42).

Omdat ze een heel andere Messias verwachtten, verwierpen ze Jezus. Gelukkig leven wij in een tijd waarin de waarheden van het evangelie op de fundamentele leringen van profeten en apostelen zijn gebouwd (zie Efeze 2:20). We hoeven niet te kiezen tussen de spirituele tegenstrijdigheden die ontstaan zonder de leiding van profeten en apostelen. Door onze hedendaagse profeten en apostelen te volgen, begrijpen we de ware leer van de Heiland, Jezus Christus, zoals die aan de profeet Joseph Smith geopenbaard is:

'Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn' (LV 76:23–24). ■

DE DODE ZEEROLLEN

VENSTER OP DE HEDENDAAGSE BIJBEL

Donald W. Parry

Hoogleraar Hebreeuwse Bijbel aan de Brigham Young University

Begin 1947 waren drie herders van de Ta'amireh, een bedoeïenenstam, op zoek naar een afgedwaald kudde-dier. Een van hen gooide een steen in een grot en hoorde aardewerk breken. Toen ze de grot ingingen, zagen ze dat er enkele grote potten van klei lagen, die papyrusrollen bevatten.* In de daaropvolgende jaren vonden bedoeïenen en archeologen honderden rollen in elf grotten op de noordwestelijke oever van de Dode Zee.

Veel geleerden zijn van mening dat de Dode Zeerollen de belangrijkste archeologische vondst van de twintigste eeuw zijn. De rollen zijn een oudheidkundige bibliotheek bestaande uit meer dan negenhonderd teksten, de meeste geschreven in het oorspronkelijke Hebreeuws van het Oude Testament. Ongeveer 225 rollen bevatten de oudste versie van het Oude Testament (uitgezonderd het boek Ester), meer dan duizend jaar ouder dan de versies die in de Middeleeuwen werden gebruikt. De meeste rollen stammen uit de periode van 150 v.C. tot 68 n.C., hoewel sommige teksten zelfs uit de derde eeuw v.C. stammen.

Naast de traditionele bijbelteksten omvatten de Dode Zeerollen ook de Tempelrol (die een beschrijving geeft van een in Jeruzalem te bouwen tempel voor de ideale verbondsgemeenschap), de Oorlogsrol (die de strijd aan het eind der tijden beschrijft) en teksten die verwant zijn aan

de Bijbel (zoals de boeken Henoch, Noach, Melchizedek en de testamenten van Jakob, Juda en Levi). In de Bijbel is niet veel te lezen over Henoch, maar in de rollen is Henoch een belangrijk personage — een machtig profet met bijzondere gaven.

De meeste rollen zijn vanwege hun leeftijd en blootstelling aan de elementen ernstig gefragmenteerd, maar wetenschappers zijn er in geslaagd om er erg veel informatie aan te ontleen over de gebruiken van de schrijvers. Het zorgvuldige en nauwkeurige werk van de schrijvers is een indicatie van een hoog en professioneel vaardigheidsniveau van hen die de teksten overschreven en van de ene generatie op de andere doorgaven. Diegenen onder ons die van de heilige Schriften houden en ze op waarde schatten, zijn deze schrijvers veel verschuldigd voor hun nauwgezette werk.

Als we bedenken dat teksten in de oudheid werden doorgegeven door ze met de hand over te schrijven, beseffen we dat de Bijbel een bijzonder proces heeft doorlopen om deze eeuw te halen. De Dode Zeerollen zijn een getuigenis dat het Oude Testament door de eeuwen heen met een aanzienlijk niveau van nauwgezetheid is doorgegeven. Daarvoor moeten we de profeten, schrijvers en overschrijvers, en ieder die verantwoordelijk was voor het van generatie op generatie doorgeven van de Bijbel, dankbaar zijn. ■

**De verhalen over de ontdekking van de rollen variëren omdat de herders het verhaal pas jaren later vertelden zoals ze het zich herinnerden.*

**Bisschop
Gary E.
Stevenson**

Presiderende
bisschop

*Als de
Heiland niet
was geboren
en de verzoen-
ing niet tot
stand had
gebracht,
hadden we
geen Pleiter,
geen Voor-
spraak bij
de Vader, en
geen Midde-
laar die ons
in staat stelt
om bij onze
liefhebbende
hemelse Vader
terug te keren
en in eeuwig
gezinsver-
band te
samen
te leven.*

DE echttheid VAN KERSTMIS

Toen mijn vader nog jong was, woonde hij in het midden van de Amerikaanse staat Utah in een klein plaatsje bij Utah Lake. In de tijd voordat de pioniers kwamen, jaagden en visten de Amerikaanse indianen in dat gebied. Op bepaalde plekken rond het meer werden vaak pijlpunten gevonden.

Toen mijn vader vijf jaar oud was, ging hij voor een activiteit van zijn wijk naar Utah Lake om pijlpunten te zoeken. Nadat de groep de hele dag had gezocht, vroeg mijn opa aan mijn vader of hij pijlpunten had gevonden.

‘Nee,’ zei mijn vader, ‘ik heb er geen gevonden.’ Toen haalde hij iets uit zijn zak en zei: ‘Maar ik vond wel deze leuke steen in de vorm van een kerstboom.’

Mijn vader had zonder het te weten toch een pijlpunt gevonden. Hij had een echte pijlpunt in zijn hand, maar herkende die niet.

De Verlosser herkennen

De kijk van veel mensen in deze tijd op wat echt is en wat het belangrijkste is — Jezus Christus, de Heiland van de wereld — wordt vertroebeld door dingen die niet echt zijn.

Ik zag onlangs een tv-programma over Jezus Christus waarin men in twijfel trok of hij wel uit de maagd Maria was

geboren. Zelfs geleerden van vooraanstaande wetenschappelijke instellingen speculeerden over de vraag wat dit kon betekenen.

President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft in antwoord op die twijfels gezegd: ‘Zogenaamde geleerden proberen ons te overtuigen dat de goddelijke geboorte van Christus in het Nieuwe Testament helemaal niet goddelijk was en dat Maria geen maagd was bij de conceptie van Jezus. Ze willen ons doen geloven dat Jozef, Jezus’ pleegvader, zijn biologische vader was en dat Jezus dus in al zijn eigenschappen en kenmerken menselijk was. Ze lijken hem ruimhartig te prijzen als ze zeggen dat Hij een groot moreel filosoof was, en misschien wel de grootste. Maar uiteindelijk komt het erop neer dat ze ontkennen dat Jezus de Zoon van God is, terwijl op dat leerstuk alle andere stellingen van het christendom berusten.’¹

Ik heb op kunstsneeuw geskied en ik heb kunstkerstbomen met kunstispegels versierd. Soms is het moeilijk om te ontdekken of iets echt is, zeker in deze tijd van schijnwerkelijkheid. Dus hoe kunnen wij te weten komen wat echt is? Hoe krijgen we een getuigenis dat Jezus Christus echt bestaat?

We krijgen een getuigenis van wat echt is als we in de Schriften — zowel

DE HEILAND VINDEN

‘Soms staren de waardevolste en heiligste dingen ons recht in het gezicht, maar zien we ze niet, of kunnen we

ze niet zien [...].

‘Ik beloof dat als we ons leven wat opruimen en we met ons hart de zuivere en zachtmoedige Christus nederig en oprecht zoeken, we Hem zullen vinden — met Kerstmis en in de rest van het jaar.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘How to See the Christ in Christmas’, *New Era*, december 2013, p. 48.

die uit deze tijd als uit de oudheid — het woord van God lezen. We komen erachter dat de Heiland echt bestaat als we het getuigenis van levende profeten en apostelen horen en lezen. We vinden de waarheid als we bidden ‘met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof [...] in Christus’ (Moroni 10:4). We ontdekken ‘de juiste weg’ als we ‘in Christus [...] geloven en Hem niet [...] verloochenen’ en als we ons ‘voor Hem neerbuigen en Hem aanbidden met geheel [onze] macht, verstand en kracht, en met geheel [onze] ziel’ (2 Nephi 25:29).

Profetieën over de geboorte van Christus

Er zijn veel Schriftteksten met profetieën aangaande de geboorte van Christus — het eerste kerstfeest. We vergeten bij het lezen van die Schriftuurlijke profetieën misschien wel eens dat ze echt *profetieën* waren. Ze gaven in detail aan wat er zou gebeuren vóórdat het gebeurde.

Achthonderd jaar vóór de geboorte van Christus schreef Jesaja: ‘Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst’ (Jesaja 9:5).

Zeshonderd jaar vóór de geboorte van de Heiland beschreef Nephi een visioen waarin hij de moeder van de Zoon Gods zag:

‘En ik zag de stad Nazaret; en in de stad Nazaret zag ik een maagd, en zij was buitengewoon lieflijk en blank. [...]

‘En de engel zeide tot mij: Zie, de maagd die gij aanschouwt, is de moeder van de Zoon Gods. [...]

‘En ik keek en zag wederom de maagd, een kind in haar armen dragende.

‘En de engel zeide tot mij: Zie, het Lam Gods’ (1 Nephi 11:13, 18, 20–21).

Honderdtwintig jaar vóór de geboorte van de Heiland zei koning Benjamin:

‘Want zie, de tijd komt en is niet veraf, dat de almachtige Heer die regeert [...] uit de hemel zal neerdalen onder de mensenkinderen en in een tabernakel van leem zal wonen en onder de mensen zal uitgaan en machtige wonderen verrichten. [...]

‘En Hij zal Jezus Christus heten, de Zoon van God, de Vader van hemel en aarde, de Schepper aller dingen vanaf het begin; en zijn moeder zal Maria heten’ (Mosiah 3:5, 8).

83 jaar vóór de geboorte van Christus zei Alma: ‘En zie, [de Zoon van God] wordt geboren uit Maria, in Jeruzalem; en zij is een maagd, een kostbaar en uitverkoren vat’ (Alma 7:10).

En slechts zes jaar vóór het eerste kerstfeest deed Samuël de Lamaniet deze uitspraak:

‘En zie, dit zal ik u tot teken geven ten tijde van zijn komst; want zie, er

zullen grote lichten aan de hemel zijn, zodat er in de nacht voor zijn komst geen duisternis zal zijn. [...]

‘En zie, er zal een nieuwe ster verrijzen, zoals gij er nog nooit een hebt gezien’ (Helaman 14:3, 5).

Het Joodse volk keek halsreikend naar deze grote gebeurtenis uit. Ze wisten dat de Messias zou komen, en ze verwachtten dat Hij in heerlijkheid zou komen, hen in stoffelijk opzicht zou bevrijden, een aards koninkrijk zou oprichten en als koning zou heersen.

Wie zou er het eerste van de geboorte van de Messias afweten? Zou dat niet het Sanhedrin zijn, of andere mensen met macht en invloed?

Volgens de Bijbel waren het nederige herders die op de grond sliepen aan wie een engel 'grote blijdschap' verkondigde (Lukas 2:10) en zagen wijzen van ver 'Zijn ster in het oosten' en kwamen zij 'om Hem te aanbidden' (Mattheüs 2:2). Er waren geen machtige of invloedrijke mensen bij de geboorte of de bediening van de Heiland, want hun visie was vertroebeld door de denkbeelden van de wereld. Ze zagen wat echt was voor zich, maar herkende of accepteerden het niet.

Meer op Christus gaan lijken

President Benson heeft gezegd dat een van de fijnste aspecten van de kersttijd is dat het ons meer open doet staan voor de zaken Gods:

'We denken dan meer na over onze band met onze Vader, en onze mate van toewijding aan God.

'Daardoor worden we toleranter en guller, worden we ons meer bewust van anderen, vrijgeviger en oprecht, en worden we meer vervuld van hoop en naastenliefde, wat allemaal christelijke eigenschappen zijn. Dan is het geen wonder dat het kerstgevoel over de hele wereld mensen in hun hart raakt. [...] Onze aandacht en toewijding zijn ten minste enige tijd gericht op onze Heer en Heiland, Jezus Christus.'²

Laten we dit kerstfeest, als ons hart doordrongen is van het kerstgevoel, iets doen als uiting van onze gevoelens, om te laten zien dat we begrijpen dat het Kindje dat in Bethlehem is geboren de ware Verlosser is. President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft daarvoor wat praktische tips gegeven:

'Leg deze kerst een ruzie bij. Zoek een vergeten vriend op. Zet achterdocht van u af en vervang het door vertrouwen. Schrijf een brief. Geef een zacht antwoord. Moedig jongeren aan. Geef in woord en daad

blijk van uw trouw. Kom een belofte na. Zet wrokgevoelens van u af. Vergeef een vijand. Bied uw excuus aan. Probeer begrip te hebben. Denk eens na over de eisen die u aan anderen stelt. Denk eerst aan een ander. Wees vriendelijk. Wees zachtaardig. Lach wat meer. Spreek uw dank uit. Verwelkom een vreemdeling. Vrolijk een kind op. Verheug u in de schoonheid en pracht van de aarde. Spreek keer op keer uw liefde uit.'³

Zonder Christus zou er geen Kerstmis zijn. Zonder Christus kan er geen volheid van vreugde zijn. Als de Heiland niet was geboren en de verzoening niet tot stand had gebracht, hadden we geen Pleiter, geen Voorpraak bij de Vader, en geen Middelaar die ons in staat stelt om bij onze liefhebbende hemelse Vader terug te keren en in eeuwig gezinsverband te samen te leven.

Met u vier ik de prachtige en wonderbaarlijke waarheid van de geboorte en de bediening van Gods Zoon. En ik getuig dat Jezus Christus onze Heiland en Verlosser is — de beloofde Messias. ■

NOTEN

1. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), p. 128.
2. Ezra Taft Benson, aangehaald door Larry C. Porter in 'Remembering Christmas Past: Presidents of the Church Celebrate the Birth of the Son of Man and Remember His Servant Joseph Smith', *BYU Studies*, deel 40, nr. 3, (2001), p. 108.
3. Howard W. Hunter, 'The Gifts of Christmas', *Ensign*, december 2002, pp. 18–19.

MAMS KERSTQUILT

Een van de moeilijkste periodes van mijn leven begon toen ons tienjarig dochtertje aan hersenkanker stierf. Men zegt soms dat je alles achterlaat als je sterft. Dat werd ons heel duidelijk toen we op een zaterdagmiddag in haar kamer rondkeken.

Clarissa was er niet meer, maar haar kamer stond vol herinneringen aan haar aardse verblijf. We stonden voor de zware taak om te beslissen wat we met haar spullen zouden doen. Ik wist dat het vooral voor mijn vrouw erg moeilijk zou zijn om iets weg te doen.

Door de drukte van ziekenhuisbezoeken, chemotherapie en bestralingen hadden we weinig tijd gehad om op te ruimen.

De herinneringen stapelden zich op toen we de spullen inpakten die ze boven haar bed of op de boekenplank gezet had. Ze hadden stuk voor stuk een bijzondere betekenis: haar favoriete deken, boek, kettinkje, knuffeldieren, schoolboeken en voetbal. Mijn vrouw vroeg snikkend wat we met al die spullen moesten doen.

We verzamelden een groot aantal van Clarissa's boeken en brachten

die naar haar school, zodat de andere kinderen er nog iets aan hadden. We gaven haar dressoir aan de burens. Haar nichtjes kregen enkele kledingstukken. Door aan anderen te denken, werd het een beetje makkelijker om van haar spullen afstand te doen.

Toen het enkele weken later bijna Kerstmis was, vroegen onze twee tienerdochters hun moeder of ze wat van Clarissa's kleding mochten gebruiken om een bijzonder kerstcadeau te maken. Ze selecteerden elk kledingstuk omwille van zijn

Ik zal de reactie van mijn vrouw nooit vergeten toen ze haar cadeau openmaakte en zag wat haar dochters voor haar gemaakt hadden.

HIJ HEEFT MIJN HULP NÚ NODIG

intrinsieke gezinsherinnering en sneden voorzichtig lapjes uit die dierbare momenten uit haar leven voorstelden.

Een paar dagen vóór Kerstmis toonden ze me samen met hun jonge-vrouwenleidster, die samen met hen het idee had bedacht, de quilt die ze aan het maken waren. Ik keek met verbazing naar elk lapje stof dat een gebeurtenis in Clarissa's leven voorstelde: een lapje uit haar voetbaltruitje, een lapje uit de bloes die we tijdens een gezinsuitje voor haar hadden gekocht, een lapje uit de pyjamabroek die ze in het ziekenhuis gedragen had. Elk stuk stof was zo dierbaar en mooi en deed me aan onze tijd samen denken. Ik vertelde mijn dochters dat de deken het perfecte geschenk was. Ik wist dat hun moeder ze prachtig zou vinden.

Die kerstochtend zag ik ze een geschenk uit het hart geven. Ik zal de reactie van mijn vrouw nooit vergeten toen ze haar cadeau openmaakte en zag wat haar dochters voor haar gemaakt hadden. Sindsdien slaat ze haar kerstquilt elke avond om haar heen, terwijl ze herinneringen ophaalt en droomt van de dag waarop ons gezin herenigd wordt dankzij de verzoening en opstanding van Jezus Christus. ■

Jed Packer, Utah (VS)

Ik zit aan de naaimachine en naai flanellen lappen aan elkaar. Er staan kinderpatronen in pastelkleuren op de voorkant, en ik gebruik bijpassende kleuren stof voor de achterkant van de dekens die ik naai voor pasgeborenen baby's.

De ZHV van onze wijk maakt setjes voor pasgeborenen in armoedige of rampgebieden. Ik ben geen professionele naaister, maar ik wil mijn steentje bijdragen. Ik vind het leuk om de stoffen uit te kiezen en stukken stof ter grootte van een deken uit te knippen.

Ik leg de goede kanten van de stoffen op elkaar, naai ze aan elkaar en laat één zijde open zodat ik de deken binnenstebuiten kan keren. Vervolgens stik ik langs de randen, knip ik de hoeken af en keer ik de deken binnenstebuiten zodat de kleurrijke zijdes zich aan de buitenkant bevinden, en stik ik de open zijde dicht.

Ik naai langs de bovenzijde van de randen om de naden te verstevigen. Ik plaats de stof voorzichtig onder de naaimachine en begin snel te stikken. Ik haast me zodat ik aan mijn huishoudelijke taken kan beginnen en denk ineens: Als dit nou eens een deken voor het Kindje Jezus was?

Met die gedachte doe ik het langzamer aan en doe ik veel moeite om de naden recht te maken. Maar zelfs als ik voorzichtig ben, is het stiksel niet recht.

Vervolgens naai ik een vierkant van 25 centimeter in het midden om de voorkant aan de achterkant te bevestigen. Ik maak een sjabloon van karton, leg die in het midden van de deken en trek er een lijn omheen. Ik leg de stof op zijn plaats, laat de naald zakken en naai voorzichtig.

Als ik klaar ben, knip ik het garen

af en bekijk de afgewerkte deken. Het is geen vierkant, maar een kruising tussen een trapezium en een parallellogram.

Ik leg de deken weg, pak een nieuw stuk flanel en begin opnieuw. Deze keer doe ik meer moeite voor dit geschenk dat een Godheid waardig moet zijn. Maar zelfs met die extra inspanningen is het resultaat slechts een klein beetje beter. Elke deken die ik naai, is onvolkomen.

Ik vind dat ik geen enkele deken naar de inzamelplek kan brengen. Dit jaar in elk geval niet. Ik zal blijven oefenen en misschien kan ik dan ooit een bijdrage leveren.

Maar dan krijg ik een andere gedachte: Als je wacht tot je perfect kunt naaien, zal het kindje Jezus al in Egypte zijn.

Ik begrijp het. Dan is de gelegenheid om te dienen verkeken. De Heiland aanvaardt onze offers als we ons best doen, ook al zijn ze niet volmaakt. Ik weet dat een pasgeborene baby die in een zachte, schone deken gewikkeld is niet zal weigeren om te slapen omdat de hoeken geen negentig graden zijn.

Ik vraag me af of mijn bijdrage een verschil kan maken in de wereldwijde nood, en denk aan deze raad van Christus: 'Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan' (Matthëus 25:40).

En dus blijf ik dekens naaien en ze zo mooi mogelijk maken. Ik weet dat ze nú nodig zijn, niet op een of ander tijdstip in de toekomst als ik perfect kan naaien. ■

Jean Hedengren Moultrie,
Washington (VS)

ONS ALLERBESTE KERSTCADEAU OOIT

Ons gezin was op kerstavond zoals elk jaar bijeengekomen voor een viering. De klok sloeg bijna middernacht toen vader ons bijeenriep en zei dat hij ons iets wilde laten zien.

Met alle voorbereidingen voor het kerstfeest en de opwinding die daarmee gepaard gaat, hadden mijn zussen, mijn moeder en ik niet gemerkt wat vader iets had voorbereid. Toen we allemaal bij elkaar zaten, liet hij ons wat dia's zien.

De diashow bestond uit een schilderij van de Heiland en kersttaferelen, vergezeld van zorgvuldig gekozen woorden waarmee vader zijn liefde voor ons uitsprak. Met zijn presentatie herinnerde hij ons ook aan de ware betekenis van het kerstfeest en aan de blijdschap en dankbaarheid die we

vanwege de geboorte van de Heiland zouden moeten voelen. Op één dia van een kleurrijke kerstboom stonden de woorden: 'Dit kerstfeest geeft de liefde van Jezus Christus mij een nieuw leven.'

Maar het meest bijzondere onderdeel van vaders presentatie kwam toen hij ons in een dia met een schilderij van de Heiland een nieuwtje vertelde. Het was niet zomaar een nieuwtje, het was het beste nieuwtje ooit. Boven de Heiland verschenen de woorden: 'Ik heb besloten me te laten dopen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Onze vader had eindelijk besloten zich bij de kerk aan te sluiten! Dat was voor sommigen misschien een makkelijke beslissing, maar niet voor onze

vader. Hij was al vijftientig jaar lang de kerk en het evangelie aan het bestuderen. Ondanks al onze moeite en heel veel zendelingenlessen, had hij zich nog steeds niet laten dopen. We begrepen niet waarom, maar we wisten dat hij er nog niet aan toe was.

Ik geef toe dat ik wel eens het gevoel had dat mijn vader zich nooit zou laten dopen. Maar diep van binnen gaf ik de hoop niet op, en we bleven allemaal voor hem bidden. Op kerstavond verhoorde de Heer onze gebeden.

Toen vader dit aankondigde, konden we eerst alleen maar vreugdetränen vergieten. We hadden gemengde gevoelens: opwinding, verbazing, en bovenal enorme, onbeschrijflijke vreugde.

Vaders aankondiging veranderde meer dan onze kerstavond — hij veranderde het leven van ons hele gezin. We moeten nog steeds individueel en als gezin vooruitgang maken, maar ik weet dat we nu, nu we samen in de kerk zijn, meer dan ooit vooruitkomen.

Ik ben de Heer zo dankbaar voor deze zegening. Over enkele maanden worden we in de tempel als gezin aan elkaar verzegeld. Vaders aankondiging was beslist het beste kerstcadeau ooit. ■

Adriana Nava Navarro (Bolivia)

Het meest bijzondere onderdeel van vaders presentatie kwam toen hij ons in een dia met een schilderij van de Heiland het beste nieuwtje ooit vertelde.

KERSTMIS ONDER EEN GOLFPLATEN DAK

Toen ik tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog in de Filipijnse hoofdstad Manila was gestationeerd, hield ik vaak met een groepje andere mormoonse militairen een avondmaalsdienst. Bij een van die diensten zag ik aan de achterkant van ons gebombardeerde gebouw een Filipijnse vrouw door een opening turen die eens een deur was geweest. Ik vroeg me af of ze op ons gezang af was gekomen. Toen we onze ogen dichtdeden voor het slotgebed, glipte ze stilletjes weg.

Toen ze nog een keer kwam kijken, vroegen we haar binnen. Ze heette Aniceta Fajardo en ze nam enthousiast onze vriendschap aan. Toen ze onze bijeenkomsten bleef bijwonen, vernam ze van het herstelde evangelie van Jezus Christus!

Toen het kerstfeest naderde, besloten we om Aniceta en haar gezin te verrassen met wat kerstcadeautjes. We zamelden blikken melk, vlees en groenten in; wat dekens; en een pakketje medicamenten, waaronder penicilline om Aniceta's zieke kleinzoon te behandelen.

Op kerstavond laadden we de cadeautjes in en gingen we naar Aniceta's woning. Ze woonde bij haar dochter en kleinzoon onder een afdakje van metalen golfplaten dat tegen een stenen muur leunde — een restant van een kapot gebombardeerd gebouw. We vroegen ons af hoe ze konden overleven met zo weinig bescherming tegen de tropische regens die in die tijd van het jaar zo veel voorkwamen.

Een van ons rukte een tak van een mangoboom en stak die in de grond. We versierden de tak met wat afval.

Aniceta en haar gezin keken verbaasd en opgetogen toe. Toen ze de cadeautjes zagen die we hadden meegebracht, maakte hun opgetogenheid plaats voor vreugdetranen en waardering. Ze hadden al zo lang niets dergelijks te eten gehad, dat ze in tranen uitbarstten en een tijdje geen woord konden uitbrengen.

Omdat het kerstavond was, moesten we aan thuis en aan onze dierbaren denken. Ik dacht aan het telegram dat ik twee dagen eerder had gekregen, met het nieuws dat ik vader was geworden. We stortten ons hart voor elkaar uit en besloten met ons getuigenis van de Heiland en van het herstelde evangelie.

We verzekerden dit fijne gezin dat de Heiland hen liefhad. Ze putten

troost uit onze woorden, een vredig gevoel verwarmde de avondlucht. Toen namen we afscheid van onze lieve vrienden en wensten ze een vrolijk kerstfeest.

Kort daarna werd ik overgeplaatst, en ik heb Aniceta of haar familie nooit meer ontmoet. Maar jaren later sloeg ik de *Church Almanac* [kerkalmanak] open bij de Filipijnen en las dat Aniceta Pabilona Fajardo de eerste inheemse Filipino was die lid van de kerk was geworden.¹ Wat een heerlijke zegen om te bedenken dat de zaadjes daarvoor in die kerstperiode van 1945 waren gezaaid. ■
Erwin E. Wirkus, Idaho (VS)

NOOT

1. Zie 'Philippines', *Deseret News* 1991–1992 *Church Almanac*, p. 157; in recente uitgaven van de *Church Almanac* wordt zuster Fajardo's voornaam gespeld als Aneleta.

W e rukten een tak van een mangoboom en staken die in de grond. Aniceta en haar gezin keken verbaasd en opgetogen toe.

Het antwoord OP ALLE moeilijke vragen

Als je met moeilijke vragen zit, is er uiteindelijk maar één van belang.

R. Val Johnson

Kerkelijke tijdschriften

De vragen die het leven ons voorlegt, zijn niet altijd makkelijk te beantwoorden. Sommige moeilijkheden die we meemaken — zoals het overlijden van een kind, het verraad van een vriend of een grote financiële tegenslag — zijn vaak niet zo makkelijk te verwerken, en dan hebben we de troost en steun van mensen om ons heen nodig. Soms is het in dergelijke situaties het allermoeilijkst om te erkennen dat onze hemelse Vader ons liefheeft en dat Hij ons niet straft, ook ontgaat de reden voor de beproeving ons vooralsnog, als er al een reden voor is.

Enkele van de moeilijkste vragen krijgen we als onze geloofs-overtuiging op de proef wordt gesteld door culturele trends of als mensen die zich kritisch uitlaten over de kerk ons met nieuwe informatie, soms verkeerde informatie, confronteren. Het kan dan lijken of ons leerstellig of historisch fundament niet zo stevig

is als we dachten. We kunnen in de verleiding komen om de waarheden die we als vanzelfsprekend hebben aangenomen, en de geestelijke ervaringen die de grondslag van ons geloof vormden, in twijfel te trekken.

Wat doen we als twijfel ons hart binnensluipt? Zijn er écht antwoorden op die moeilijke vragen?

Jazeker. In feite hangen alle antwoorden — alle goede antwoorden — af van het antwoord op slechts één vraag: vertrouw ik God meer dan ieder ander?

Eenvoudig maar niet makkelijk

Is die benadering te eenvoudig? Te makkelijk?

Misschien. Waarheid is niet altijd voor de hand liggend, vooral als die met aantrekkelijk verpakte alternatieven moet concurreren. Vaak begrijpen we de waarheid maar gedeeltelijk en moeten we de rest nog leren. En in dat leerproces komen we voor het onprettige vooruitzicht te staan om onvolmaakt maar tot dan toe troostrijk gedachtegoed los te moeten laten. Maar als we erop vertrouwen dat God alle antwoorden weet, dat Hij ons liefheeft, en dat Hij — op zijn manier en zijn tijd — al onze vragen zal beantwoorden, kan dat onze zoektocht naar antwoorden eenvoudiger maken. Het is misschien niet altijd makkelijk, maar als we eenvoudigweg op Gods raad vertrouwen, kunnen we veilig door de wolken van verwarring heen sturen.

In de oktoberconferentie van 2013 maakte President Dieter F. Uchtdorf,

tweede raadgever in het Eerste Presidium, deze inzichtelijke opmerking:

‘Het is normaal om vragen te hebben — het eikeltje van een oprechte vraag is vaak uitgesproten en uitgegroeid tot een grote eikenboom van begrip. Er zijn weinig leden in de kerk die nooit eens met een ernstige of gevoelige vraag hebben gezeten. Een van de doelen van de kerk is het geloofszaad op te kweken en te verzorgen — zelfs in de soms zandevrije grond van twijfel en onzekerheid. Geloven is hopen op dingen, die niet worden gezien, maar die waar zijn.

Daarom vraag ik u, geliefde broeders en zusters — mijn geliefde vrienden — plaats alstublieft eerst vraagtekens bij uw twijfels, voordat u vraagtekens plaatst bij uw geloof. We moeten nooit toestaan dat we een gevangene van onze eigen twijfel worden, die ons afhoudt van de goddelijke liefde, gemoedsrust en gaven die we krijgen door geloof in de Heer Jezus Christus.’¹

Enkele nuttige beginselen

Hoe kunnen wij oprecht vraagtekens zetten bij onze twijfels? Hoe verankeren we ons geloof in de stevige rots van openbaring en niet in de zandgrond van het veranderende menselijke begrip? Het kan nuttig zijn om de volgende beginselen in gedachte te houden:

BEGINSEL 1: God weet oneindig meer dan wij. Als we met vragen zitten — hetzij persoonlijk, sociaal of leerstellig — kunnen we vertrouwen op het feit dat de

DE MOED OM PAL TE STAAN VOOR PRINCIPES

‘Men kan niet standhouden als men met de voeten in het drijfzand van de publieke opinie en goedkeuring staat. [...] We moeten allen vrees het hoofd bieden, spot doorstaan en tegenstand verduren. Laten we allemaal de moed hebben om heersende opvattingen te trotseren en pal te staan voor principes.’

President Thomas S. Monson, ‘Wees sterk en moedig’, *Liahona*, mei 2014, pp. 68–69.

OP ZOEK GAAN NAAR ANTWOORDEN

Wilt u moeilijke kwesties nader bestuderen, ga dan naar lds.org/topics en history.lds.org, om maar enkele nuttige online informatiebronnen te noemen.

Schepper van het heelal veel meer weet dan wij. Als Hij een onderwerp heeft behandeld (en Hij heeft ze niet allemaal behandeld), dan kunnen we erop vertrouwen dat zijn inzichten helderder zijn dan de onze.

‘Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Heere.

‘Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.’ (Jesaja 55:8–9).

BEGINSEL 2: God geeft ons een deel van zijn kennis. Een uitvloeisel van beginsel 1 is dat God ons zoveel van zijn kennis geeft als wij aan kunnen en Hij bereid is te verstrekken.

We moeten ons er alleen op voorbereiden om die te ontvangen, en er dan ons best voor doen. De Schriften beantwoorden veel vragen. Een van de grootste genoegens in dit leven is als de Heilige Geest ons in antwoord op onze ijverige studie door middel van de Schriften ‘regel op regel (...), voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig’ (2 Nephi 28:30) openbaart.

Voor sommige vragen, vooral die van historische aard, is een logische verklaring. En hoe meer informatie door eerlijke wetenschappers wordt onthuld, hoe duidelijker onze visie wordt.

We zijn bovendien gezegend met hedendaagse profeten en apostelen om ons door middel van inspiratie te onderrichten. We hoeven niet ‘heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van

leer.’ We kunnen erop vertrouwen dat zij ons met hun gezamenlijke leiding zullen helpen om ‘tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God’ te komen. (Zie Efeze 4:11–15.)

BEGINSEL 3: wij kunnen op Gods liefde vertrouwen. God heeft ons meer lief dan we ons kunnen voorstellen. Wij zijn zijn kinderen en Hij wil dat wij bij Hem terugkeren als volwassen, verheerlijkte personen die net zo kunnen worden als Hij (zie Mozes 1:39). Alle raad die Hij ons geeft, heeft de liefdevolle bedoeling om ons eeuwig tot zegen te zijn. Wij kunnen volledig op die liefde vertrouwen.

‘Hoe kostbaar is Uw goedertierenheid, o God! Daarom nemen de mensenkinderen de toevlucht onder de schaduw van Uw vleugels’ (Psalmen 36:8).

BEGINSEL 4: We moeten ernaar streven geestelijke bevestigingen te ontvangen. Het zou ons niet moeten verbazen dat een groot deel van de wereldse wijsheid die van God lijkt tegen te spreken. Tenslotte leven wij volgens Gods opzet in een gevallen wereld waarin wij van de tegenwoordigheid en gedachten van God zijn afgesneden. Die omstandigheid kan het moeilijk maken om de zaken Gods te begrijpen, ‘want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God. [...]’

‘Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden’ (1 Korinthe 2:11, 14).

Om de zaken Gods te begrijpen, kunnen we niet alleen op de wijsheid van de mens vertrouwen. We hebben toegang nodig tot Gods Geest ‘opdat

wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn [...] die de Heilige Geest ons leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken’ (1 Korinthe 2:12–13).

Met de doop en bevestiging als lid van de kerk van Christus, krijgen we de gave van de Heilige Geest. Met die gave kunnen we van de Geest leren en kunnen we zijn geruststellende bevestigingen van waarheid ontvangen. Als we dergelijke geestelijke bevestigingen ontvangen, verdrijft dat de twijfel beter dan de meest overtuigende logica. En deze bevestigingen zijn er voor ieder die er door oprecht gebed, ijverige studie en gehoorzaamheid aan Gods geboden naar streeft.

‘Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opgedaan worden’ (Mattheüs 7:7).

BEGINSEL 5: we moeten mischien op de Heer wachten. Soms komen we in onze worsteling met onze vragen en beproevingen niet

verder. Ondanks onze uiterste inspanningen, ontgaat de strekking ons. De hemelen lijken wel gesloten. In die situatie stelt ons vertrouwen in God ons in staat om geduldig op Hem te wachten. Niet alle alle vragen worden meteen beantwoord, en sommige zelfs helemaal niet in dit leven. Niet alle beproevingen worden verlicht voordat lichaam en geest gescheiden worden. Maar als we God boven alles liefhebben, als we vertrouwen op zijn liefde voor ons, kunnen we in geloof volharden tot de dag aanbreekt waarop de sluier wordt weggenomen en alles duidelijk wordt.

‘Vertrouw uw weg aan de Heere en vertrouw op Hem: Hij zal het doen.

‘Hij zal uw gerechtigheid tevoorschijn doen komen als het morgenlicht, uw recht doen stralen als de middagzon.

‘Zwijg voor de Heere en verwacht Hem’ (Psalmen 37:5–7). ■

NOOT

1. Dieter F. Uchtdorf, ‘Kom, voeg u bij ons’, *Liahona*, november 2013, p. 23.

David L. Beck
Algemeen jongemannenpresident

DE HEILAND EN HET AVONDMAAL

MIJN AVONDMAALS- ERVARING

Men heeft mij altijd aangeraden tijdens het avondmaal aan Jezus Christus te denken. Toen ik in december voor het eerst het avondmaal rondde, kreeg ik een vredig en heilig gevoel. Ik voelde dat de Geest me vertelde dat ik anderen hielp om tot Christus te komen. Ik ben dankbaar dat mijn hemelse Vader genoeg vertrouwen in me heeft om me toe te staan Hem te dienen en anderen te helpen.

Jacob R. (12), Idaho (VS)

Als je aan het avondmaal deelneemt, hernieuw je je verbond om de Heiland altijd indachtig te zijn.

Waar aan denk je als je van het avondmaalsbrood of -water neemt, of als je het avondmaal klaarzet, zegent of rond-dient? Velen van ons denken na over onze verbonden en onze manier van leven. We denken aan onze zonden, bidden om vergeving en besluiten om beter ons best te doen.

Dat zijn belangrijke aspecten van de verordening van het avondmaal. Maar er is nog iets wat we moeten doen — iets dat zo diepgaand en specifiek is dat het in de avondmaals-gebeden wordt vermeld. We dienen Jezus Christus, de Zoon van God en Heiland van de wereld, indachtig te zijn. Wie van het brood eten, beloven te ‘eten ter gedachtenis van het lichaam van [de] Zoon’ en ‘Hem altijd indachtig te zijn’ (LV 20:77). En wie van het water drinken, beloven te drinken ‘ter gedachtenis van het bloed van [de] Zoon’ en ‘Hem altijd indachtig [te] zijn’ (LV 20:79).

De keuze om de Heiland en zijn verzoening en offer indachtig te zijn, is een fundamenteel onderdeel van de verordening. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd:

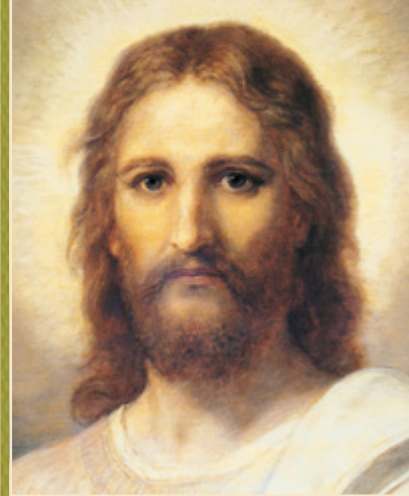

‘In de eenvoudige en prachtige bewoordingen van de avondmaals-gebeden [...] lijkt *indachtig* het sleutelwoord te zijn. [...] Wat *wel* wordt herhaald, is dat dit alles ter gedachte-nis van Christus wordt gedaan. Zo betuigen we dat we altijd aan Hem zullen denken zodat we altijd zijn Geest bij ons mogen hebben.’¹

De Heiland benadrukte diezelfde zaken toen Hij tijdens het Pascha in Jeruzalem, op de laatste avond van zijn aardse bediening, met zijn apostelen het avondmaal instelde. Op die avond leed hij in de hof van Gethsémané voor ons, waarna Hij opnieuw leed aan het kruis. Toen Hij hen brood aanreikte, zei Hij: ‘Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis’ (Lukas 22:19–20; zie ook Matthëus 26:26–28).

Op de eerste dag van zijn bezoek aan de Nephieten in Amerika, leerde de Heiland hun de verordening van het avondmaal. En wederom droeg Hij hen op om deel te nemen ter gedach-tenis van zijn lichaam en bloed, en zei Hij tot hen: ‘Het zal een getuigenis tot de Vader zijn dat gij Mij altijd indach-tig zijt’ (3 Nephi 18:7). Vervolgens beloofde Hij hun: ‘Indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben’ (3 Nephi 18:7, 11).

Wat een mooie zegen! In een wereld vol beproevingen, beroering en verleidingen die ons voortdurend willen laten afdwalen, kunnen we toch geen beter geschenk wensen? Dankzij het gezelschap van de Geest komen we ‘de waarheid van alle

DE HEILAND INDACHTIG ZIJN

Om samen met je gezinsleden de Heiland meer indachtig te zijn, kun je de les ‘Hoe kan ik anderen helpen om hun ervaring met het avondmaal meer betekenis te geven?’ in *Kom hier, volg mij* bestuderen op lds.org/go/491214. Het filmpje ‘Always Remember Him’ [Hem altijd indachtig zijn] op die pagina is een prima visueel hulpmid-del voor de gezinsavond.

dingen’ te weten (Moroni 10:5). Dat geeft ons de kracht en wijsheid om te leven zoals de Heer van ons ver-langt, om de juiste keuzes te maken, getrouw te dienen en meer op Hem te gaan lijken.

Wat kun je bij je wekelijkse deel-name aan het avondmaal doen om Hem indachtig te zijn? Wat kun je doen om Hem *altijd* indachtig te zijn — in de loop van de week en je hele leven lang?

Ik wil je vragen om eens over die vragen na te denken en te besluiten om de Heiland altijd indachtig te zijn. Je zult versteld staan hoe dat je leven verandert. ■

NOOT

1. Jeffrey R. Holland, ‘Doet dit tot mijn gedach-tenis’, *De Ster*, januari 1996, p. 62.

HOE IS HET OM EEN GLOEDNIEUWE BEKEERLING TE ZIJN?

Jij kunt nieuwe leden helpen door begrip voor ze te hebben.

Als je in de kerk opgroeit, zijn kerkelijke dingen de normaalste zaak van de wereld. Je bent gewend aan het aantal bijeenkomsten, het kerkgebouw, de kleding die mensen in de kerk dragen. Een toespraak in de avondmaalsdienst houden, tiende en vastengaven betalen, en maandelijks vasten, horen bij je levenswijze. Je leert om het woord van wijsheid na te leven, roepingen te aanvaarden en de wet van kuisheid te gehoorzamen.

Maar voor bekeerlingen is het vaak een uitdaging om zich aan al deze dingen aan te passen. Een getuigenis van het evangelie ontvangen, is uiteraard de eerste stap van lidmaatschap in de kerk van Christus. Maar als je een getuigenis hebt, is het niet vanzelfsprekend dat de overgang naar een leven als lid van de kerk makkelijk is.

De kerk kan heel anders lijken

Ik wil je vertellen hoe het voor mij was. Ik had al sinds mijn dertiende mormoonse vrienden en werd uiteindelijk lid van de kerk toen ik negentien was. Ik had in al die jaren veel over de kerk geleerd, maar toch was de aanpassing moeilijk. De cultuur en gebruiken van de kerk waren zo anders dat ze een beetje raar leken.

Ik groeide in een kerk op die op verschillende vlakken heel anders is dan de kerk die jij gewend bent of leert kennen. In mijn kerk droegen de predikanten en het koor lange gewaden. Tijdens de eredienst — een beetje te vergelijken met onze avondmaalsdienst — gaf de predikant een preek. Hij was de enige die sprak. Elke zondag zegden we samen het Onze Vader op en zongen we dezelfde lofzang. Baby's werden door besprenkeling met water gedoopt, maar de bevestiging gebeurde pas als ze veertien werden.

We gebruikten druivensap in plaats van water voor het avondmaal en tieners gingen vanaf hun veertiende mee met de volwassenen naar de zondagsschool, waar ze de huidige situatie in de maatschappij bespraken.

Zelfs het gebouw was anders dan de mormoonse kerkgebouwen die ik bezocht had. We hadden een grote kerk die op een Europees kerkgebouw leek, met een hoog, spits dak en grote glas-in-loodramen. Er stond een kruis op de plek waar het koor zat. Voor de kerk stond een prachtige, hoge klokkentoren. Ik vond het geweldig om na de diensten de klok te luiden. Die was zo zwaar dat het touw dat op en neer ging een klein kind van de grond kon tillen.

Ook onze gewoonten en sociale overtuigingen waren anders. Ons werd geleerd dat alcohol drinken en roken in orde was. Verkering hebben als tiener was in orde. Ons werd zelfs geleerd dat seks vóór het huwelijk geen probleem was als je maar geloofde dat je van elkaar hield. We praatten niet over een getuigenis. Ik stond versteld toen ik mijn eerste vasten-en-getuigenisdienst bijwoonde. Dat leek me zo raar. In mijn kerk ging niemand naar voren om over zijn overtuiging te spreken.

Lid worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ging niet alleen om nieuwe leerstellingen zoals het voorsterfelijke leven en doop voor de

IK VOND HET EERSTE HALF JAAR NA MIJN DOOP ERG MOEILIJK. IK HAD ER BIJNA DE BRUI AAN GEGEVEN. ALLES WAS ZO ANDERS...

doden aanvaarden. Het was een verandering van cultuur, levenswijze en verwachtingen. Het was moeilijk om aan al die verschillen te wennen.

Ik vond het eerste half jaar na mijn doop erg moeilijk. Ik had er bijna de brui aan gegeven. Alles was zo anders, vooral omdat ik als enige in ons gezin naar de kerk ging. Ik had het nog moeilijk met sommige leerstellingen en voelde me van mijn verleden vervreemd.

Gelukkig waren mijn vrienden in de kerk geduldig, vriendelijk en trouw. Ze namen me mee naar activiteiten, nodigden me uit om bij hen thuis te komen eten of op hun gezinsavond, en ze baden met me. Dat maakte niet alleen een groot verschil uit bij de beslissing om lid te worden van de kerk, maar het hielp me ook om actief te blijven en de nodige kracht te vinden toen mijn getuigenis wankelde. Ik ben hun veel verschuldigd.

In de onderstaande verhalen vertellen twee jonge leden hoe het was om lid van de kerk te worden en hoe ze de nodige kracht kregen. Lees hun verhalen en bedenk hoe je een nieuwe bekeerling of iemand die weer actief wordt, kunt helpen om zich sociaal en cultureel aan te passen en geestelijk te groeien.

Jaren wachten op de doop

Nadat ik in mijn tienerjaren de zendelingen had ontmoet door een cursus Engels, had ik de zendelingenles gevolgd, en besloten om lid van de kerk te worden. Mijn ouders reageerden nogal negatief toen ik hun vertelde dat ik me wou laten dopen. Ze wisten niet veel over de kerk en waren bang dat ik in iets gevaarlijks verwickeld zou raken. Ze dachten dat de kerk mijn opleiding zou dwarszitten en dat ik door alle regels

**IK MOEST MIJN GELOOF
EN GETUIGENIS ZELF
MET GEBED, SCHRIFTSTUDIE
EN DE WOORDEN VAN
HEDENDAAGSE PROFETEN
VOEDEN.**

WAAR BEKEERLINGEN MEE GECONFRONTEERD WORDEN

Hieronder staan enkele moeilijkheden waarmee nieuwe bekeerlingen geconfronteerd worden. Hoe kunnen ze met jouw vriendschap hun moeilijkheden overwinnen?

1. Nieuwe leerstellingen begrijpen.
2. Andere media, muziek, films en boeken kiezen.
3. Het taalgebruik in de Schriften begrijpen.
4. Niet-mormoonse familieleden en vrienden die hun beslissing niet aanvaarden.
5. Andere kleding dragen.
6. Tijd vrijmaken om naar de kerk en het seminarie te gaan.
7. Nieuwe gebruiken en gewoonten in de diensten leren.
8. Gewoonten, taalgebruik en denkwijzen veranderen.
9. Zich aan de mormoonse cultuur aanpassen.
10. Typisch mormoonse termen leren zoals *evangelie*, *afval* en *herstelling*.

geen plezier in het leven zou hebben. Ze gaven me twee en een half jaar lang geen toestemming om me te laten dopen.

Mijn geloof werd vanaf het begin op de proef gesteld. Tijdens die jaren bad ik voortdurend om kracht en het geloof om te volharden. Ik mocht niet naar de kerk gaan of met leden of zendelingen omgaan. Ik moest mijn geloof en getuigenis zelf met gebed, Schriftstudie en de woorden van hedendaagse profeten voeden. Ik kon niet aan de vele interessante programma's en leuke activiteiten deelnemen.

Toen ik naar Rome verhuisde om te studeren, werd mijn bisschop een ware vriend die me bijstond toen mijn ouders erg kwaad waren. Hij leerde me dat ik toch van mijn ouders moest houden.

Toen ik me uiteindelijk liet dopen, waren er veel leden van de wijk aanwezig om me te steunen. Ik ging bij het koor en vond er veel nieuwe vrienden. Ik voelde me thuis omdat ze me vriendschap boden en aardig voor me waren.

Als we trouw aan de leringen van Jezus Christus blijven en zijn voorbeeld volgen door anderen lief te hebben en om hen te geven, zien nieuwe bekeerlingen en onderzoekers in dat we menen wat we zeggen.

Ottavio Caruso komt uit Italië en is momenteel op zending.

Er niet bij horen

Ik werd lid van de kerk toen ik dertien was. Ik had een getuigenis van het evangelie, maar ook een knagend gevoel dat ik er in de kerk niet echt bij hoorde. Iedereen kende de lofzangen en de verhalen uit de Schriften, maar ik niet. Iedereen herinnerde zich de jeugdwerkactiviteiten of gezinsavonden, maar ik had geen van beiden ooit bijgewoond.

Maar bovenal leek iedereen dezelfde interesses en opinies te

**JULLIE ZIJN GOEDE MENSEN
EN IK BEN OOK EEN GOED
MENS. MAAR WE ZIJN
GEWOON TE
VERSCHILLEND.
IK HOOR HIER NIET THUIS.**

Zacheüs krom in een boom om over de menigte heen te kunnen kijken toen Jezus door de stad trok.

hebben — soms zelfs een heel sterke opinie die lijnrecht tegenover de mijne stond — over allerlei onderwerpen, van films tot politiek, en in de interpretatie van bepaalde Schriftteksten. Soms keek ik naar al die jaknikkers en dacht: 'Jullie zijn goede mensen en ik ben ook een goed mens. Maar we zijn gewoon te verschillend. Ik hoor hier niet thuis.'

Ik heb vele jaren met die gevoelens geworsteld. Op een dag herinnerde ik me en herlas ik het verhaal in Lukas 19 over Zacheüs. Hij was niet populair en men dacht dat hij een zondaar was omdat hij tollenaar was. Maar toen Jezus door de stad trok, krom Zacheüs in een boom om over de menigte heen te kunnen kijken. Het kon hem niet schelen wat anderen van hem dachten. Door in die boom

te klimmen — en zichzelf van de menigte af te zonderen — had hij een prachtige persoonlijke ervaring met de Heiland. Toen ik dat las, besepte ik dat mijn gevoelens van eenzaamheid niet van Christus kwamen. Jezus sloot niemand uit en was vergevingsgezind. Hij hield zich bewust bezig met wie veroordeeld en uitgeworpen werden — met wie anders leken.

Ik kan niet zeggen dat ik me sindsdien altijd thuis heb gevoeld. Want dat is niet zo. Maar ik heb geleerd dat de dingen die me anders maken, zoals mijn uiterlijk, de manier waarop anderen naar me kijken, mijn interesses en levensvisie, geen redenen zijn om het op te geven. De kerk heeft onze diversiteit aan talenten, sterke punten en visies juist nodig. ■

Elaine Vickers woont in Utah (VS).

MEEDOEN MET DE DISCUSSIE

Stof tot nadenken

- Door welke aanpassingen is het moeilijk om lid van de kerk te worden?
- Hoe kan iemand dankzij jouw vriendschap terug naar de kerk komen of sterk en actief blijven?

Wat je kunt doen

- Maak een lijst met moeilijkheden waarmee bekeerlingen vaak te maken krijgen en stel doelen om ze te helpen.
- Vraag een nieuwe bekeerling of minderactieve vriend om je met de voorbereiding van een activiteit voor je klas of quorum te helpen.
- Vertel over je ervaringen in de kerk, thuis of online.

‘Wat moet ik doen als mensen op school me bespotten omdat ik de kerknormen naleef?’

Als je vanwege het naleven van de kerknormen bespot wordt, kun je de kans aangrijpen om Jezus Christus te vertegenwoordigen. Reageer vriendelijk en met respect. Als de Geest je dat ingeeft, kun je uitleggen waarom je die normen naleeft. Je kunt *Voor de kracht van de jeugd* gebruiken bij het uitleggen van je normen. Nodig door je levenswijze de Geest uit zodat Hij het hart van anderen kan raken. De Geest kan je vertellen wat je moet zeggen.

Je kunt ook je ouders, kerkleiders of de voltijdzendingen om raad vragen. Vraag hun hoe zij in vergelijkbare omstandigheden gereageerd hebben.

Soms heb je misschien de neiging om met anderen over je geloof in discussie te gaan. Maar onthoud: ‘Hij die de geest van twisten heeft, is niet van [Christus]’ (3 Nephi 11:29).

Of je wordt misschien onder druk gezet om het op te geven en de kerknormen overboord te gooien. Wees dan sterk. Als je standvastig blijft, krijg je niet alleen zelf gemoedsrust, maar het kan ook je leeftijdgenoten tot zegen zijn. Jouw voorbeeld kan hen tot het maken van de juiste keuzes aanzetten.

Put kracht uit het voorbeeld van de Heiland. De Heiland werd bespot omdat Hij voor de waarheid opkwam (zie Jesaja 53). Hij weet precies hoe je je voelt. Hij heeft voor *jou* verzoening gebracht en heeft dezelfde beproevingen doorstaan. Hij is bij je. Bestudeer zijn leven zodat je zijn voorbeeld in deze situaties kunt volgen.

Hou je vast aan de roede van ijzer

Als ze me op school uitlachen, denk ik aan het visioen van Lehi over het grote en ruime

gebouw: ‘En het was vol mensen, zowel oude als jonge, zowel mannen als vrouwen; en hun wijze van kleden was buitengewoon fraai; en zij maakten spottende gebaren en wezen met hun vinger naar hen die de vrucht hadden bereikt en ervan namen’ (1 Nephi 8:27). Ik wil zoals Lehi zijn. Ik zal de roede van ijzer die naar het eeuwige leven leidt niet loslaten.

Pierre S. (18), Haïti

Geef je getuigenis

Als je eenmaal weet welke zegeningen je krijgt door de normen na te leven, hoef je je niet meer te schamen als ze je bespotten. Je kunt ze over de normen vertellen en ervan getuigen. Dan leren je leeftijdgenoten er misschien iets van en voelen ze de Geest omdat je getuigt van het evangelie.

Emmanuel A. (16), Ghana

Verkondig het evangelie

Toen ik met een vriendin aan het project voor de waarde Deugd in Persoonlijke voor-

uitgang werkte, lazen we tijdens de pauze in het Boek van Mormon. Onze leerkracht en klasgenoten begonnen ons uit te lachen. Ik wilde soms stoppen met lezen, maar kon mijn Schriften gewoon niet thuis laten. We bleven op school lezen en na een

tijdje lachten ze ons niet meer uit. Een vriendin toonde interesse in het evangelie en Persoonlijke vooruitgang. We gaven haar het boekje en een tripelcombinatie en sindsdien vertellen we haar over het evangelie. Haar broer wilde ook meer over het evangelie te weten komen. Ze lezen nu beiden het Boek van Mormon.

Kimberly A. (16), Brazilië

Wees een voorbeeld

Bij mij op school zijn er maar weinig leerlingen die over het evangelie hebben gehoord.

Ik denk dat je de mensen het beste kunt laten zien wat jij er aan hebt om het evangelie na te leven. Door vriendelijk te zijn en anderen met respect te behandelen, wat ze ook tegen je zeggen, geef je een geweldig voorbeeld en zullen anderen jou en je geloofsovertuiging meer respecteren. Als ze terugdenken aan jouw voorbeeld zullen diezelfde mensen later misschien openstaan voor het evangelie!

Kelsey P. (14), Florida (VS)

Vergeet niet wie je bent

Voor schoolactiviteiten raden mijn klasgenoten en zelfs mijn vriendinnen me aan om ongepaste kleding te dragen. Ze zeggen dan: 'Je moet er leuk uitzien. Je moet er anders uitzien.' Soms zeggen ze dat ik mijn geloof moet laten vallen om erbij te horen. Maar ik zeg altijd nee. Ik weet dat de echte ik trouw moet

zijn, en anders dan de wereld. Het hindert niet als ze me niet leuk vinden zoals ik ben. Het gaat er niet om wat anderen zeggen, maar dat ik het pad van mijn hemelse Vader volg.

Jazzy C. (19), Filipijnen

Wees een zending

Ik heb op school veel ervaringen gehad met het naleven van de evangeliënormen. Ik heb ontdekt dat het

een goede gelegenheid voor ons is om ons getuigenis te sterken en zendingswerk te doen. Telkens als ik me in zo'n situatie bevond en mijn normen hooghield, voelde ik me gelukkig omdat ik gedaan had wat God van me verlangt. Kom altijd op voor wie je bent en wat je gelooft.

Hiram D. (18), Brazilië

VOED JE GETUIGENIS

'Heb de moed om pal te staan voor waarheid en deugd. Omdat

de trends in de huidige samenleving afwijken van de waarden en beginselen die de Heer ons heeft gegeven, zal er bijna zeker van je verwacht worden dat je je geloof verdedigt. Tenzij de wortels van je getuigenis sterk genoeg zijn, zal het moeilijk voor je zijn om de spot te weerstaan van hen die je geloof op de proef stellen. [...] Als je getuigenis voortdurend wordt gevoed, zul je beschermd worden.'

Thomas S. Monson, 'Mogen jullie moed hebben', Liahona, mei 2009, p. 126.

VOLGENDE VRAAG

'Ik vind niet dat ik een goede klaspresidente voor de rozenmeisjes ben. Hoe kan ik een betere leidster worden?'

Dien je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 15 januari 2015 in op liahona.lds.org, (klik op 'Submit Your Work'), e-mail het naar liahona@ldschurch.org of stuur het per post naar het adres op pagina 3.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien bent, de schriftelijke toestemming van je ouders (dat mag per e-mail om je reactie en foto te plaatsen).

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

GEEN ENGELN NODIG

Op die kerstochtend in een ziekenhuis in Guatemala konden we geen beroep doen op engelen om te zingen. Maar we konden zelf iets doen.

Jeniann Jensen Nielsen

Vuurwerk en voetzoekers, kleurrijke kerststallen en feestmaaltijden met gevulde tamale — dat is Kerstmis in Guatemala. Als voltijdzendingeling vond ik deze tradities heel anders dan onze tradities in de Verenigde Staten. Ik had heimwee en dacht dat deze kerst verschrikkelijk zou zijn.

Mijn collega, zuster Anaya, zei dat we door anderen te dienen vreugde zouden vinden. Ze stelde voor om 's ochtends in het ziekenhuis te gaan zingen en we nodigden de andere zendingelingen uit ons te vergezellen.

Toen we bij de ingang kwamen, keek ik naar de mensen die aanschoven om hun dierbaren te bezoeken. Hun gezicht was bedroefd, hun voeten stoffig en hun kleding grauw. We schoven mee aan. Toen we eindelijk het gebouw in mochten, moesten we door smalle gangen met groene afschilferende verf en betonnen vloeren. De geur van medicijnen en ziekte was overweldigend.

In het zwakke licht zag ik de patiënten in hun bed liggen in een grote zaal met weinig verse lucht of privacy. Sommigen in het verband, anderen aan een infuus en nog anderen aan een beademingsapparaat. Sommigen kreunden zachtjes. Anderen sliepen. Ik vroeg me af waarom we gekomen waren. De meesten in ons kleine groepje zendingelingen stonden in de deuropening en wisten niet wat ze moesten doen.

Maar zuster Anaya niet. Ze ging langs elk bed, begroette

de zieken, vroeg hoe ze zich voelden, en wenste ze een gelukkig kerstfeest. Haar onbeschroomde optreden herinnerde de rest van ons aan de reden van ons bezoek, en we begonnen kerstliedjes te zingen — aanvankelijk vrij zacht, maar met hoe langer hoe meer vertrouwen. Sommige patiënten glimlachten, anderen lagen gewoon in hun bed en leken er niets van te merken, en nog anderen neurieden mee.

Zuster Anaya liep met een zangboek in de hand op een vrouw af die in verband gewikkeld was. De vrouw begon zachtjes te huilen, waarop mijn collega haar liefdevol door de haren streelde. Door haar tranen heen zei de vrouw: 'Jullie zijn engelen. Jullie zijn engelen.'

Ik zal het antwoord van zuster Anaya nooit vergeten. 'Nee, u hoort geen engelen', zei ze. 'U hoort heiligen der laatste dagen.'

Toen Jezus Christus geboren werd, kondigde een engel zijn geboorte aan en een menigte van de hemelse legermacht loofde God (zie Lukas 2:8-14). Elk jaar moet ik met Kerstmis aan die engelen denken.

Maar ik denk ook aan zuster Anaya. Ik denk eraan dat ze ons aanmoedigde om in het ziekenhuis te zingen, en dat we zelf gelukkig werden door anderen gelukkig te maken. Ik herinner me dat ze die zieke vrouw door de haren streelde. En ik besef dat ik geen engel hoef te zijn om anderen te dienen. Ik kan hen als heilige der laatste dagen dienen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

FOTO-ILLUSTRATIE DAVID STOKER, DAVID LINDSLEY, DE GERBOOR, EMMANUEL, JESUS CHRISTUS

MAAK PLAATS

'Ieder van ons is een herbergier die beslist of er plaats is voor Jezus!'

Ouderling Neal A. Maxwell (1926-2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen,
'Settle This in Your Hearts', *Ensign*, november 1992, p. 66.

Ouderling
Mervyn B. Arnold
van de Zeventig

Waar ben ik?

Leer je geestelijke gaven en talenten
ontdekken en ontwikkelen

Je hemelse Vader heeft je geestelijke gaven en talenten gegeven, zodat je kunt worden wie Hij wil dat je wordt.

In de Schriften staan veel vragen die ons over ons leven doen nadenken.

Een van de eerste vragen in de Bijbel werd tot Adam gericht nadat hij van de verboden vrucht gegeten had. Denk even na hoe deze vraag op jouw leven van toepassing is:

‘Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de Here God te midden van de bomen in de hof.

‘En de Here God riep Adam en zei tegen hem: *Waar bent u?*’ (Genesis 3:8–9; cursivering toegevoegd).

De Heer is alwetend, dus we kunnen ervan uitgaan dat Hij wist waar Adam en Eva zich verstopten. Als Hij wist waar ze waren, wat vroeg de Heer dan eigenlijk?

Deze vraag was waarschijnlijk bedoeld om Adam en Eva te laten nadenken over hun leven. We kunnen onszelf vergelijkbare vragen stellen.

Bijvoorbeeld: waar bevinden we ons op de verbondsweg naar het eeuwige leven? Welke gaven en talenten heeft onze hemelse Vader ons in het voorsterfelijke leven gegeven om ons op die weg te helpen? Welke andere gaven en talenten dienen we nog te ontwikkelen als we willen worden wie de Heer wil dat we worden.

President Joseph F. Smith (1838–1918) heeft gezegd: ‘Voordat de mens met een stoffelijk lichaam op aarde kwam, was hij als geest uit hemelse Ouders geboren, en in de eeuwige woningen van de Vader opgevoed.’¹ In het lesboek *Evangeliebeginselen* lezen we dat ‘onze Vader in de hemel weet wie we waren en wat we deden voordat we naar de aarde gingen. Hij heeft de tijd en plek van onze geboorte gekozen, zodat we de noodzakelijke vorming krijgen en *onze persoonlijkheid en talenten het beste tot hun recht komen.*’²

Je hemelse Vader heeft je in de situatie geplaatst waarin je je geestelijke gaven en talenten het beste kunt ontwikkelen. Waar je ook bent of wat je situatie ook is, je kunt ervoor kiezen om te slagen, ongeacht je moeilijkheden. Geef het nooit op. Blijf

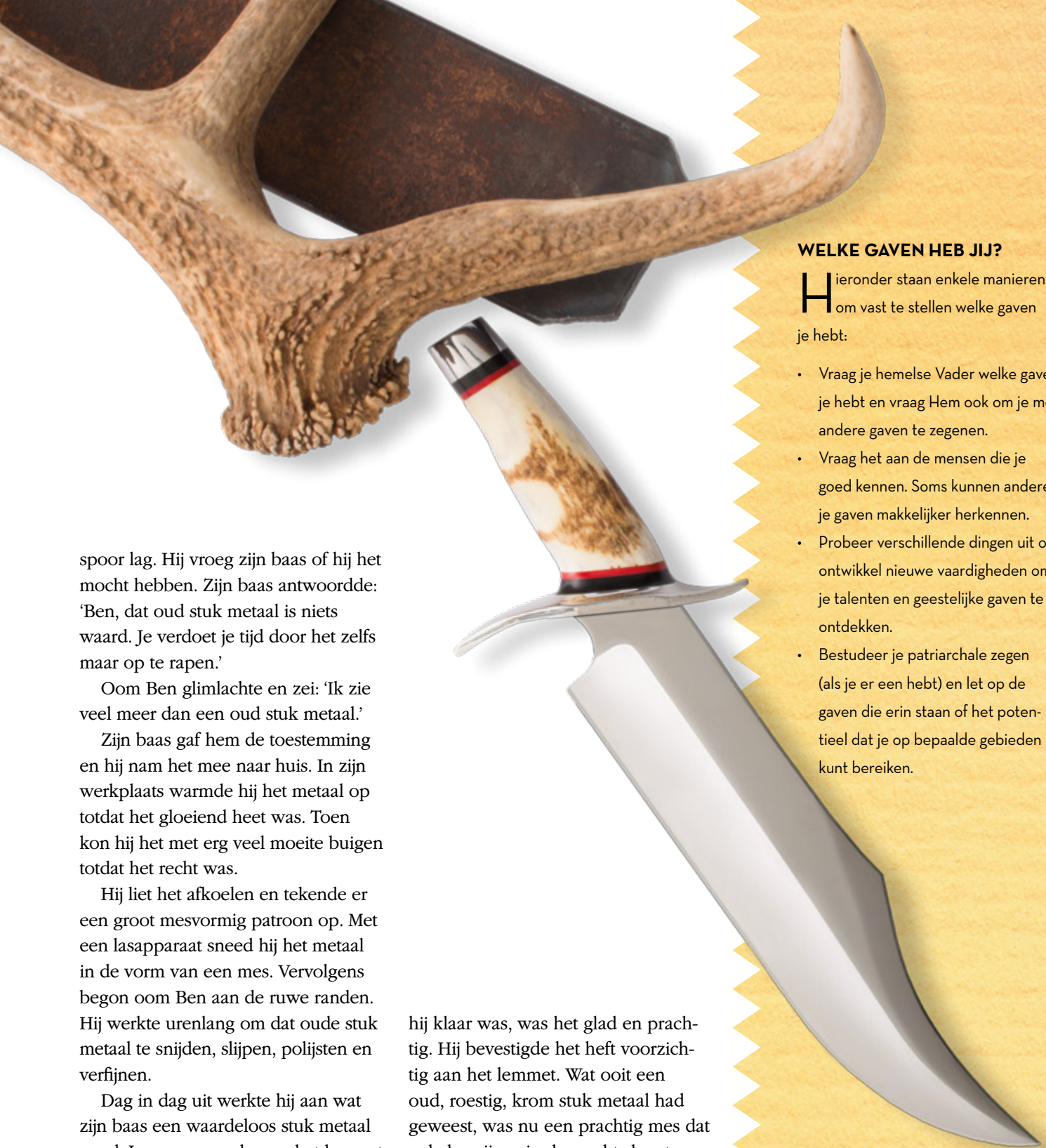
doorgaan. Volhard. Denk eraan: wat je doet met wat je hebt, maakt je tot wie je bent.

Het voorbeeld van Adam en Eva is hoopgevend. Nadat ze het gebod om niet van de verboden vrucht te eten, overtreden hadden, werden ze uit de prachtige hof geworpen. De bodem werd vervloekt, doornen en distels verschenen, en ze moesten hard werken om de aardbodem te bebouwen en zo in hun onderhoud te voorzien. Ze gaven niet op. Ze gingen aan de slag, zoals de Heer hun had opgedragen (zie Mozes 5:1). Hun zoon Kaïn maakte een heel slechte keuze, maar zij bleven rechtschapen en onderwazen hun kinderen.

De ontdekking van oom Ben

Een oom van me probeerde de gaven en talenten die hij van zijn hemelse Vader gekregen had voortdurend te ontwikkelen. Ik wil je een verhaal uit zijn leven vertellen waardoor ik beter ging begrijpen hoe we geestelijke gaven en talenten kunnen ontwikkelen en grootmaken.

Toen oom Ben op een dag in een kopermijn werkte, viel zijn oog op een oud, krom stuk metaal dat naast het

spoor lag. Hij vroeg zijn baas of hij het mocht hebben. Zijn baas antwoordde: 'Ben, dat oud stuk metaal is niets waard. Je verdoet je tijd door het zelfs maar op te rapen.'

Oom Ben glimlachte en zei: 'Ik zie veel meer dan een oud stuk metaal.'

Zijn baas gaf hem de toestemming en hij nam het mee naar huis. In zijn werkplaats warmde hij het metaal op totdat het gloeiend heet was. Toen kon hij het met erg veel moeite buigen totdat het recht was.

Hij liet het afkoelen en tekende er een groot mesvormig patroon op. Met een lasapparaat sneed hij het metaal in de vorm van een mes. Vervolgens begon oom Ben aan de ruwe randen. Hij werkte urenlang om dat oude stuk metaal te snijden, slijpen, polijsten en verfijnen.

Dag in dag uit werkte hij aan wat zijn baas een waardeloos stuk metaal vond. Langzaam begon het lemmet vorm te krijgen en een prachtig, blinkend meesterwerk te worden.

Het had alleen nog een heft nodig. Oom Ben ging naar het bos en vond er het gewei van een eland. In zijn werkplaats maakte hij het gewei schoon, sneed en polijste het. Toen

hij klaar was, was het glad en prachtig. Hij bevestigde het heft voorzichtig aan het lemmet. Wat ooit een oud, roestig, krom stuk metaal had geweest, was nu een prachtig mes dat enkele prijzen in de wacht sleepte.

Jij en ik zijn als dat oude stuk metaal. Wij moeten ook gevormd, verfijnd en gepolijst worden om ons volle potentieel te bereiken. Dat proces houdt in dat we onze talenten en gaven ontdekken, ontwikkelen en vermenigvuldigen.

WELKE GAVEN HEB JIJ?

Hieronder staan enkele manieren om vast te stellen welke gaven je hebt:

- Vraag je hemelse Vader welke gaven je hebt en vraag Hem ook om je met andere gaven te zegenen.
- Vraag het aan de mensen die je goed kennen. Soms kunnen anderen je gaven makkelijker herkennen.
- Probeer verschillende dingen uit of ontwikkel nieuwe vaardigheden om je talenten en geestelijke gaven te ontdekken.
- Bestudeer je patriarchale zegen (als je er een hebt) en let op de gaven die erin staan of het potentieel dat je op bepaalde gebieden kunt bereiken.

HEB JE EEN VAN DEZE GAVEN?

'Sta mij toe voor de vuist weg een aantal gaven te noemen die niet altijd evident of opmerkenswaardig zijn, maar die toch zeer belangrijk zijn. Misschien zitten uw gaven

ertussen – gaven die niet zo opvallen, maar die niet-temin wezenlijk en waardevol zijn.

'Laten wij enkele van deze minder opvallende gaven eens bekijken: de gave om te vragen; de gave om te luisteren; de gave om de stille, zachte stem te horen en te benutten; de gave om te kunnen huilen; de gave om twist te vermijden; de gave om prettig in de omgang te zijn; de gave om ijdele herhalingen te vermijden; de gave om te zoeken naar wat rechtvaardig is; de gave om niet te oordelen; de gave om tot God op te zien om leiding; de gave om een discipel te zijn; de gave om te geven om anderen; de gave om te kunnen overdenken; de gave om te bidden; de gave om een machtig getuigenis te geven; en de gave om de Heilige Geest te ontvangen.'

Ouderling Marvin J. Ashton (1915-1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'There Are Many Gifts', *Ensign*, november 1987, p. 20.

Oom Ben wist dat een groot deel van ons potentieel niet aan de buitenkant zichtbaar is en dat het ontdekt en ontwikkeld moet worden. De Heer raadt ons aan om 'ernstig naar de beste gaven [te] streven' (LV 46:8) en leert ons dat 'eenieder zijn talent zal kunnen ontwikkelen, opdat eenieder andere talenten zal verwerven, ja, zelfs honderdvoudig' (LV 82:18). En waarom moeten we dat doen? We kunnen met onze talenten en gaven anderen dienen, zoals dit vers uitlegt: 'Waarbij eenieder het welzijn van zijn naaste nastreeft en alle dingen doet met het oog alleen gericht op de eer van God' (LV 82:19). Als we anderen dienen, gaan we een christelijker leven leiden.

Onze talenten ontdekken

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verteld hoe beproeving ons kan sterken. ‘Net als alles goed lijkt te gaan, dient tegenslag zich in verschillende porties tegelijk aan. Als die beproevingen niet het gevolg zijn van uw eigen ongehoorzaamheid, zijn ze het bewijs dat de Heer vindt dat u klaar bent om verder te groeien (zie Spreuken 3:11–12). Dus geeft Hij u ervaringen die groei, *begrip en naastenliefde* [twee erg belangrijke gaven] bevorderen en *u zodanig bijschaven dat u er in de eeuwigheid iets aan heeft*. Om u te krijgen van waar u nu bent tot waar u moet komen, moet u flink worden opgerekt, en dat is meestal vervelend en pijnlijk.’³

Onze talenten ontwikkelen

Onze talenten ontwikkelen, kost moeite. Onlangs zei ouderling Scott tegen mijn vrouw: ‘Devonna, waarom ga je niet schilderen?’

Mijn vrouw had nog nooit geschilderd. Ze moest het leren. Ze volgde wat lessen, schilderde dag in dag uit, en na heel wat tijd en moeite leerde ze prachtig schilderen. Een van haar prachtige schilderijen van een rivier hangt in mijn kantoor.

Het kost inderdaad moeite om onze talenten te ontwikkelen, maar hoe groot zal onze vreugde zijn als we de Heer tegen ons horen zeggen: ‘Goed gedaan. Uw gaven en talenten zullen wegens uw ijver vermenigvuldigd worden’ (zie Mattheüs 25:14–30).

Jouw geestelijke gaven

Mijn vrouw ontdekte haar schildertalent. Wat zijn jouw talenten en gaven? Ik weet dat onze hemelse Vader je er enkele heeft gegeven. Hoe weet ik dat? ‘Er zijn vele gaven, en ieder mens wordt een gave geschonken door de Geest van God’ (LV 46:11). Ieder van ons kan Gods gaven en machten verkrijgen. We hebben het recht en de plicht om onze geestelijke gaven te aanvaarden, onze talenten te vermenigvuldigen en er anderen mee tot zegen te zijn.

In de Schriften staan een paar gaven die we kunnen nastreven (zie bijvoorbeeld LV 46), maar er zijn in werkelijkheid honderden gaven en talenten. Bestudeer het Boek van Mormon, in het bijzonder 3 Nephi 11–26, en je zult veel gaven en talenten ontdekken die we kunnen ontwikkelen. In 3 Nephi 11 lezen we bijvoorbeeld dat het volk de stem van hun hemelse Vader wel hoort, maar dat ze niet begrijpen wat Hij zegt:

‘De derde maal hoorden zij de stem, en zij zetten hun oren open om haar te horen; en hun ogen waren gericht naar de oorsprong van het geluid. [...]’

‘En het geschiedde, toen zij de stem begrepen, dat zij hun blik wederom hemelwaarts wierpen; en zie, zij zagen een Man [Jezus Christus] uit de hemel neerdalen’ (verzen 5, 8).

Duidelijk horen en zien, zijn slechts twee voorbeelden van geestelijke gaven en talenten die je kunt ontwikkelen en vermenigvuldigen als je

bereid bent om *ze na te streven en er moeite voor te doen*.

Ik nodig alle kerkleden uit om het voorbeeld van oom Ben te volgen: het beste in alles te zien bij het nastreven van geestelijke gaven en talenten, en er anderen mee tot zegen te zijn. Ik weet dat onze hemelse Vader ons veel gaven en talenten wil geven ‘op voorwaarde dat wij erom vragen. Zegeningen vereisen enig werk of enige inzet van ons.’ (Zie Bible Dictionary, ‘Prayer’.) Het is mijn gebed dat we de gaven en talenten die God ons bij onze geboorte gegeven heeft, mogen ontdekken, er moeite voor doen en ze vermenigvuldigen. En dat we nog veel andere gaven mogen verkrijgen. ■

NOTEN

1. *Zie Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 335.
2. *Evangeliebeginselen* (2009), p. 10; cursivering toegevoegd.
3. Richard G. Scott, ‘Vertrouw op de Heer’, *De Ster*, januari 1996, pp. 15–16; cursivering toegevoegd.

**Ouderling
Dallin H. Oaks**

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

ONS OP DE WEDERKOMST VOORBEREIDEN

‘Dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten’ (Alma 34:32). Bereiden we ons voor?

Als de dag van zijn komst nou eens morgen is? Als we wisten dat we de Heer morgen zouden ontmoeten — door onze voortijdige dood of door zijn onverwachte komst — wat zouden we dan vandaag doen? Welke bekentenissen zouden we doen? Met welke gewoonten zouden we ophouden? Welke oneffenheden zouden we gladstrijken? Wie zouden we vergifenis schenken? Wat voor getuigenis zouden we geven?

Als we dat dan zouden doen, waarom dan niet nu? Waarom geen vrede nastreven nu het nog kan?

Het kwaad, eens gelokaliseerd en als een blaas afgeplakt, wordt nu gelokaliseerd en als een banier opgepakt. De belangrijkste wortels en bolwerken (verdedigingswerken) van de beschaving worden in twijfel getrokken en onder vuur genomen. Naties verloochenen hun religieuze erfgoed. De huwelijks- en gezinsplichten worden overboord gezet, omdat ze de persoonlijke vrijheid zouden beperken. Films, tijdschriften en televisieprogramma’s, die onze opvattingen mede bepalen, worden gevuld met verhalen en beelden, waarin de kinderen van God

worden voorgesteld als roofdieren of, in het gunstigste geval, als onbeduidende creaturen die niet meer doen dan genot najagen. En te veel mensen accepteren dit als amusement.

Wat goed, juist en mooi is, wordt vervangen door het waardeloze, het ‘wat maakt het uit’, en door eigenzinnige bevliegingen. Het is dan ook niet verrassend dat veel jongeren en volwassenen zich inlaten met pornografie, heidense bodypiercings, zelfzuchtige pretmakerij, oneerlijk gedrag, onthullende kleding, grove taal en ontaarde seksuele uitpattingen.

Dit alles is ernstig in de ogen van onze hemelse Vader. Hij heeft al zijn kinderen lief en verbiedt elke praktijk die iemand ervan weerhoudt in zijn tegenwoordigheid terug te keren.

En hoe staat het met onze voorbereiding op het eeuwige leven? Gods volk is altijd een verbondsvolk geweest, met inbegrip van de heilige beloften die we hebben gedaan in de wateren van de doop, bij ontvangst van het heilige priesterschap en in de tempels van God. Zijn wij belovers die niet nakomen en gelovers die niet handelen?

Geven wij gehoor aan het gebod van de Heer: ‘Staat op heilige plaatsen en wordt niet aan het wankelen

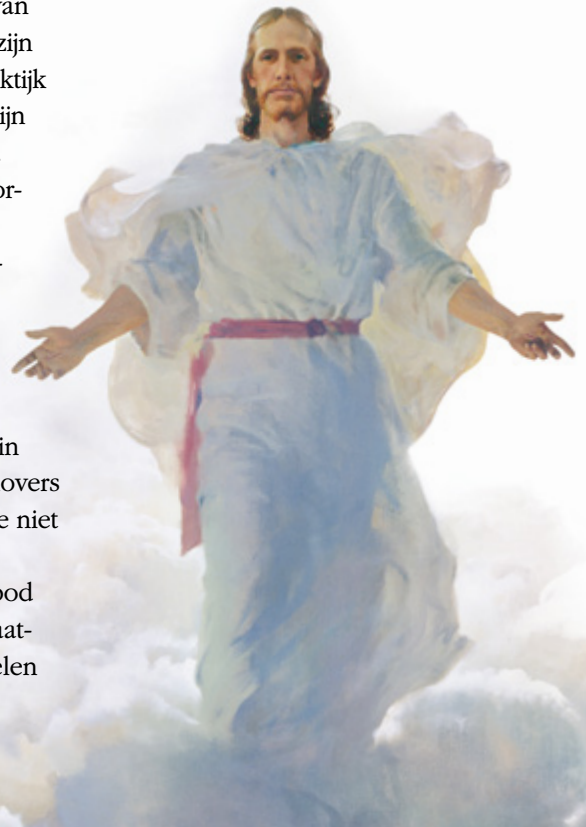
gebracht, totdat de dag des Heren komt; want zie, die komt spoedig?’ (LV 87:8.)

Uit alle richtingen komen er problemen op ons af (zie 2 Korinthe 4:8–9). Maar met geloof in God vertrouwen we op de zegeningen die Hij beloofd heeft aan wie zijn geboden gehoorzamen. We hebben geloof in de toekomst, en we bereiden ons voor op die toekomst.

‘Welnu, weest getrouw’, zo zegt ons de Heiland, ‘bidt altijd, hebt uw lamp in orde en brandende, en hebt olie bij u, zodat u gereed zult zijn bij de komst van de Bruidegom —

want zie, voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat Ik spoedig kom.’ (LV 33:17–18). ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2004

MIJN KERSTGESCHENK

Wat zou ik de Heiland dat jaar geven?

Dustin Ward

Ik had tijdens het seminarie mijn vaste stek op de achterste rij omdat ik daar met een vriend kon praten en kattenkwaad kon uithalen. Ik had me alleen maar voor het seminarie ingeschreven omdat ik een vrij uur in mijn schema had. We hadden de mogelijkheid om seminarie op school te volgen, en een schoolbegeleider had me aangeraden dat te doen omdat ik heilige der laatste dagen was. Ik wist hoe de leerkracht heette, maar dat was ongeveer alles wat ik tot dusver geleerd had.

Maar toen was mijn vriend er een dag niet en had ik dus een probleem: ik had niemand om plezier mee te maken. Hoe moest ik het seminarie nu doorkomen? In paniek koos ik dan maar voor de enige andere optie: ik luisterde. Het was de eerste keer dat ik naar de leerkracht luisterde.

Ik kan me geen woord meer herinneren van wat hij toen zei, maar ik weet nog wel dat het me boeide. De volgende dag was mijn vriend terug, maar in plaats van plezier te maken, luisterde ik en werd ik er opnieuw door geboeid.

Uiteindelijk ging ik op de eerste rij zitten zodat ik beter kon opletten. Elke les opnieuw was ik erg geboeid door de leerstof of door mijn klasgenoten die hun getuigenis gaven.

Ik vond het seminarie zo fijn dat ik me ook het volgende jaar weer inschreef. Toen ik acht was, had ik me laten dopen, maar ik was sindsdien erg weinig naar de kerk gegaan. Maar op zekere dag in december, vlak vóór de kerstvakantie, veranderde er iets. De leerkracht vroeg ons om voor de klas te vertellen welk geschenk we dat jaar aan Christus zouden geven.

Dat gaat niemand doen, dacht ik. Maar tot mijn grote verbazing gingen alle cursisten

een voor een naar voren. Sommigen hielden, anderen vertelden over doelen die ze zich gesteld hadden, en weer anderen vertelden verhalen. Ik kon het niet geloven.

De les was bijna voorbij. Ik was de enige die nog niets gezegd had. Voordat ik er erg in had, stond ik op. Ik had geen idee wat ik ging zeggen. Met een trillende stem zei ik: 'Dit jaar ga ik voor Christus' verjaardag terug naar de kerk.'

Sindsdien ging ik als geschenk aan de Heiland terug naar de kerk. Maar ironisch genoeg was ik degene die het geschenk ontving. Door terug naar de kerk te gaan, veranderde mijn leven, en dat begon allemaal door lang genoeg te stoppen met praten om te luisteren zodat de Geest mijn hart kon raken.

De Geest spreekt nog steeds tegen me. Ik hoef alleen maar te luisteren — en te volgen. ■

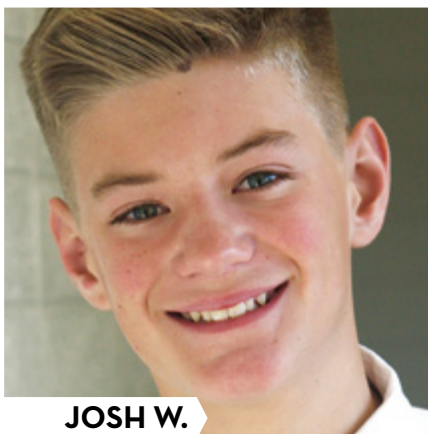
De auteur woont in Utah (VS).

KLAAR OM VERDER TE GAAN

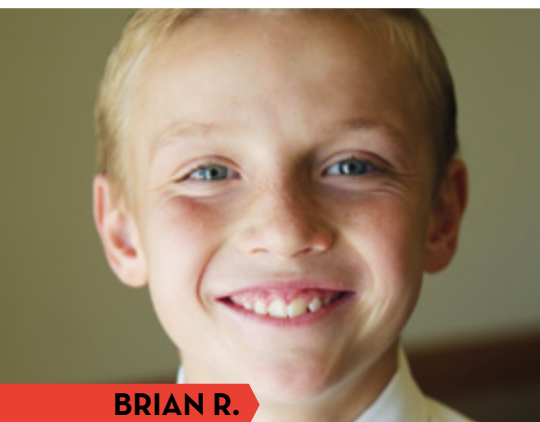
NODOKA T.

JOSH W.

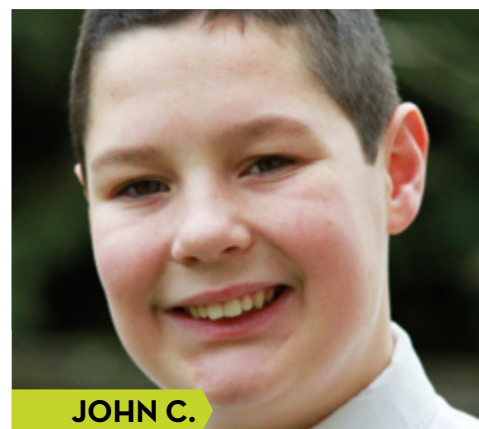
GRACE S.

BRIAN R.

AÏOLAH EN EVALINE V.

JOHN C.

Ga je binnenkort van het jeugdwerk naar de jongemannen of jongevrouwen? Lees over de ervaringen van zeven twaalfjarigen die dezelfde overgang maken.

Richard M. Romney, kerkelijke tijdschriften en Mickey Sjimomija, Tokio (Japan)

Je bent bijna twaalf. Het leven is boordevol veranderingen. In de kerk ga je van het jeugdwerk naar de jongemannen of de jongevrouwen. Dat betekent doelen stellen, dienstbetoon verrichten, je voorbereiden op de tempel en meer over het evangelie leren. Maar je hoeft niet zenuwachtig te zijn! Anderen die hetzelfde meemaken, zeggen dat het geweldig is.

Met z'n tweetjes

Aiolah V. uit Frankrijk is een twaalfjarig bijenkorfmeisje. Haar zus Evaline wordt binnen een maand dertien en is ook een bijenkorfmeisje. 'Ik ben blij dat mijn zus me helpt met de overgang van het jeugdwerk naar de jongevrouwen', zegt Aiolah.

Ze werken graag aan hun Persoonlijke vooruitgang, maar toen ze een van de doelen lazen, moesten ze lachen. Er stond: 'Leer een muziekinstrument spelen.'

'We spelen al jaren', zegt Evaline. Maar toen praatten ze met hun moeder. Ze liet hen inzien dat ze muziek konden gebruiken om een ander doel te bereiken: dienen.

Aiolah en Evaline bereiden zich nu voor om in de avondmaalsdienst en op talentenavonden te spelen, voor kinderen en bejaarden op te treden, en de zendelingen muzikaal te begeleiden.

'Persoonlijke vooruitgang is fijn', zegt Evaline. 'Het programma spoort je aan om dingen te doen die je leuk vindt en nieuwe dingen te proberen.'

Vragen stellen

De twaalfjarige Brian R. uit Arizona (VS) bereidde zich voor om voor het eerst het avondmaal rond te dienen. Hij wou niets verkeerd doen en vroeg de andere Aäronisch-priesterschapsdragers in zijn wijk hem alles haarfijn uit te leggen.

'Ze hebben me goed geholpen', zei hij. 'Ze vertelden me waar ik moest staan, waarheen ik moest gaan en hoe ik de schalen moest doorgeven.'

Maar ze herinnerden hem er vooral aan dat hij eerbiedig moest zijn. 'We moeten bij het rond dienen aan de Heiland denken', zegt Brian. 'Als wij eerbiedig zijn, gaan anderen ook aan Hem denken.'

Brian heeft geleerd dat anderen hem met plezier willen helpen om zijn taken te begrijpen en ze goed uit te voeren. 'Vraag gewoon om hulp', zegt hij. 'De overgang van het jeugdwerk naar de jongemannen is makkelijker dan je denkt.'

Nieuwe vriendinnen

'Ik was erg zenuwachtig toen een leidster me vroeg om voor het eerst naar het jongevrouwenkamp te gaan', zegt Nodoka T. uit Okinawa (Japan). Ik besloot te bidden. Na mijn gebed was ik gerustgesteld en besloot ik naar het kamp te gaan.

'Al op de eerste dag had ik nieuwe vriendinnen. De jongevrouwen waren zo lief en aardig; mijn angst verdween snel. En ik leerde water te zuiveren, knopen te leggen, een verband aan te leggen, mond-op-mondbeademing toe te passen en eetbare planten te vinden!'

Erbij horen

'Mijn eerste dag bij de jongevrouwen was mijn verjaardag', zegt Grace S. uit Arizona (VS). 'Ze maakten er een groot feest van. Maar ook daarna bleven ze aardig. Ze gaven mij het gevoel dat ik erbij hoorde.'

Haar adviseuse heette haar ook welkom. 'Ze vertelt ons wat zij deed toen ze een jongevrouw was', zegt Grace. 'En ze neemt het boekje Persoonlijke vooruitgang met ieder van ons door, zodat we alles goed begrijpen.'

Leren, onderwijzen en je mening geven

Als nieuwe diaken werd Josh W. uit Utah (VS) gevraagd om een les te geven over wat het inhoudt een volgelinge van Christus te zijn. 'Ik vond Schriftteksten over Petrus en anderen die aan het vissen waren. Ze probeerden het aan de ene kant van de boot, maar ze vingden niets', zegt Josh. 'Toen droeg Jezus hen op om hun netten aan de andere kant uit te slaan en ze vingden veel vissen (zie Lukas 5:5–11 en Johannes 21:6–11). We lazen dat verhaal in mijn les. Daarna bespraken we hoe dat voor ons is. Als we het alleen willen proberen, krijgen we soms moeilijkheden. Maar als we naar de Heer luisteren, helpt Hij ons.'

Josh zegt dat leren, onderwijzen en je mening geven bij de jongemannen belangrijk zijn. 'In het jeugdwerk

leerden we veel en hadden we veel activiteiten', zegt hij. 'Nu leren we veel *en* geven we onze mening. Dat betekent dat we iets *doen* met wat we leren.' Na een priesterschapsles bezocht Josh bijvoorbeeld een vriend die al een hele tijd niet meer naar de kerk gekomen was. 'Zijn ouders moeten op zondag werken en komen dus niet. Maar ik heb hem gezegd dat hij met mij mee kan komen.'

Josh leert wat het doel is van de jongemannen en de jongevrouwen. 'Het doel is om ons te tonen hoe we meer op de Heiland kunnen lijken', zegt hij. Hij weet dat 'tot Christus komen' betekent het pad bewandelen dat bij de doop en de bevestiging begint en via de tempel tot het eeuwige leven leidt.

'Ik ben klaar om verder te gaan', zegt hij. ■

SAMEN AAN PLICHT JEGENS GOD WERKEN

De twaalfjarige John C. en zijn vader werken vaak samen aan projecten. Ze hebben bijvoorbeeld insignes op dekens genaaid die ze bij het kamperen gebruiken. Die insignes kwamen van verschillende kampen en activiteiten die ze in de omgeving van hun woonplaats in British Columbia (Canada) bijgewoond hebben.

'Ik heb veel aan papa', zegt John. 'Ik kan me niet indenken dat ik kerkprojecten zonder hem moest doen.'

Toen John twaalf werd, namen ze samen het boekje Plicht jegens God door. Ze kwamen al snel bij 'Begrip van de leer' in het deel voor diakens. 'Papa legde me uit wat priesterschapsleutels en -gezag zijn', zegt John. En daar kon John een van de vereisten mee vervullen.

'Betrek je vader erbij als je aan Plicht jegens God werkt', zegt John. Mijn vader heeft me erg veel geholpen.'

BIJZONDERE GETUIGE

**Ouderling
D. Todd
Christofferson**

van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Is Jezus echt gestorven en opgestaan?

Ja.

Ik sta als getuige dat
Jezus van Nazaret de
herrezen Verlosser is.

Hij was
de Schepper van
de aarde.

Zijn wonderen
waren echt.

Hij zal wederkeren.

Zijn genade is echt
en stelt iedereen in
staat zich te bekeren
en rein te worden.

Er is een
opstanding
voor allen.

Uit: 'De opstanding van Jezus Christus', Liahona, mei 2014, pp. 111–114.

Wij gedenken en aanbidden onze Heiland, Jezus Christus

Erin Sanderson en Jean Bingham

Lang geleden vertelde onze Hemelse Vader zijn profeten dat Hij een prachtig geschenk naar de aarde zou sturen. Dat geschenk was zijn eigen Zoon, Jezus Christus, die als onze Heiland naar de aarde zou komen. Jezus zou ons tonen hoe we moesten leven om naar onze hemelse Vader terug te kunnen keren. De profeten keken vol vreugde naar de geboorte van Jezus uit.

Toen de engelen de herders bij Bethlehem vertelden dat het bijzondere Kindje, de Zoon van God, geboren was, waren ze erg blij. Ze haastten zich om Hem te zien en te aanbidden.

In Amerika wisten de Nephieten dat Hij geboren was toen het de hele nacht licht bleef hoewel de zon onderging. Ze waren ook erg blij en dankten hun hemelse Vader voor het geschenk van zijn Zoon.

In onze tijd gedenken en vieren we de geboorte van Jezus Christus in de kersttijd. We tonen onze

SCHRIFTEKST

• Johannes 14:6

vreugde en dankbaarheid voor het geschenk van onze Heiland door zijn voorbeeld van naastenliefde op verschillende manieren te volgen. ■

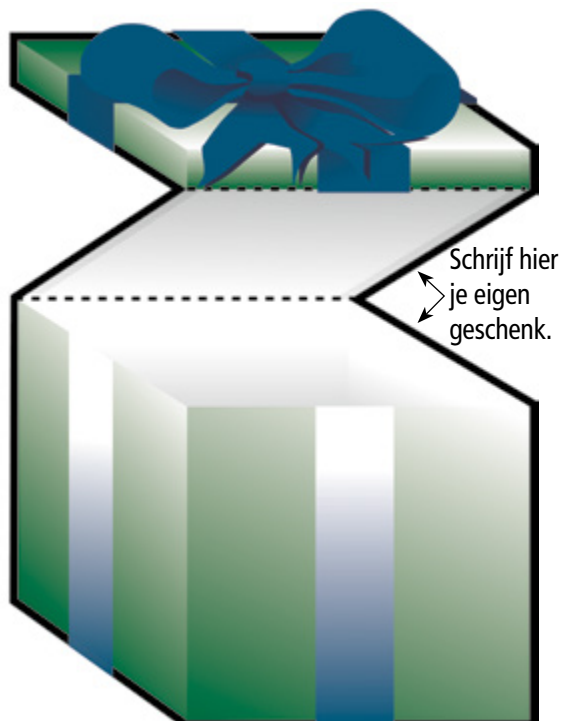
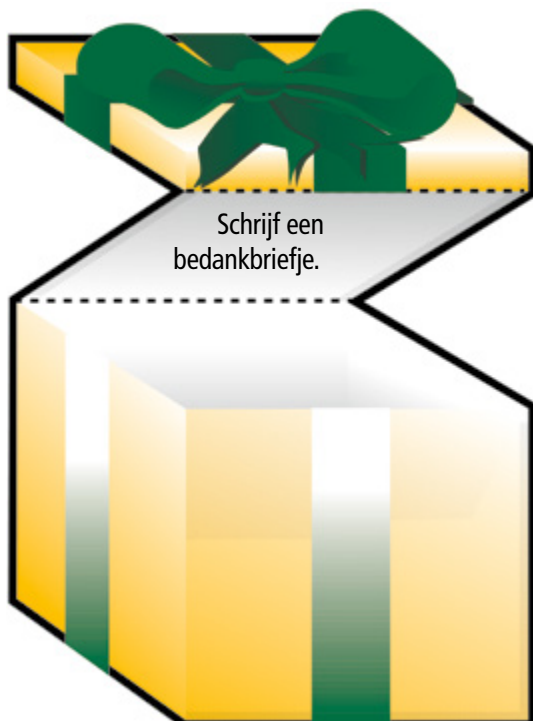
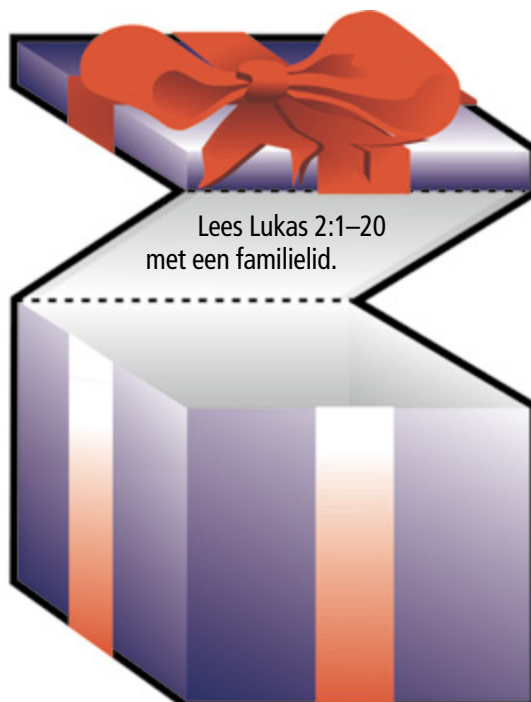
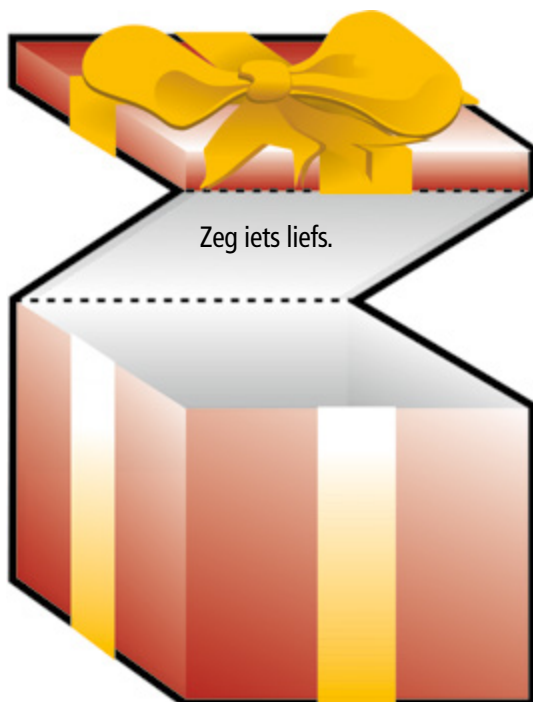
De auteurs wonen in Utah (VS).

IDEEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

Bespreek op welke verschillende manieren Jezus Christus zijn liefde toonde. Kies als gezin enkele manieren om in december naastenliefde te tonen om zo het voorbeeld van Jezus Christus te gedenken en volgen.

GESCHENKEN VAN LIEFDE

Knip de pakjes langs de ononderbroken lijnen uit. Schrijf je eigen idee voor een opdracht op het lege geschenk. Vouw op de onderbroken lijnen en plak de deksels dicht. Prik een gaatje bovenin elk geschenk, en maak er een draad aan vast. Hang de geschenken ergens waar je ze kunt zien. Open om de paar dagen een 'geschenk' en doe de opdracht die tevoorschijn komt. En denk eraan, je kunt deze geschenken het hele jaar door geven!

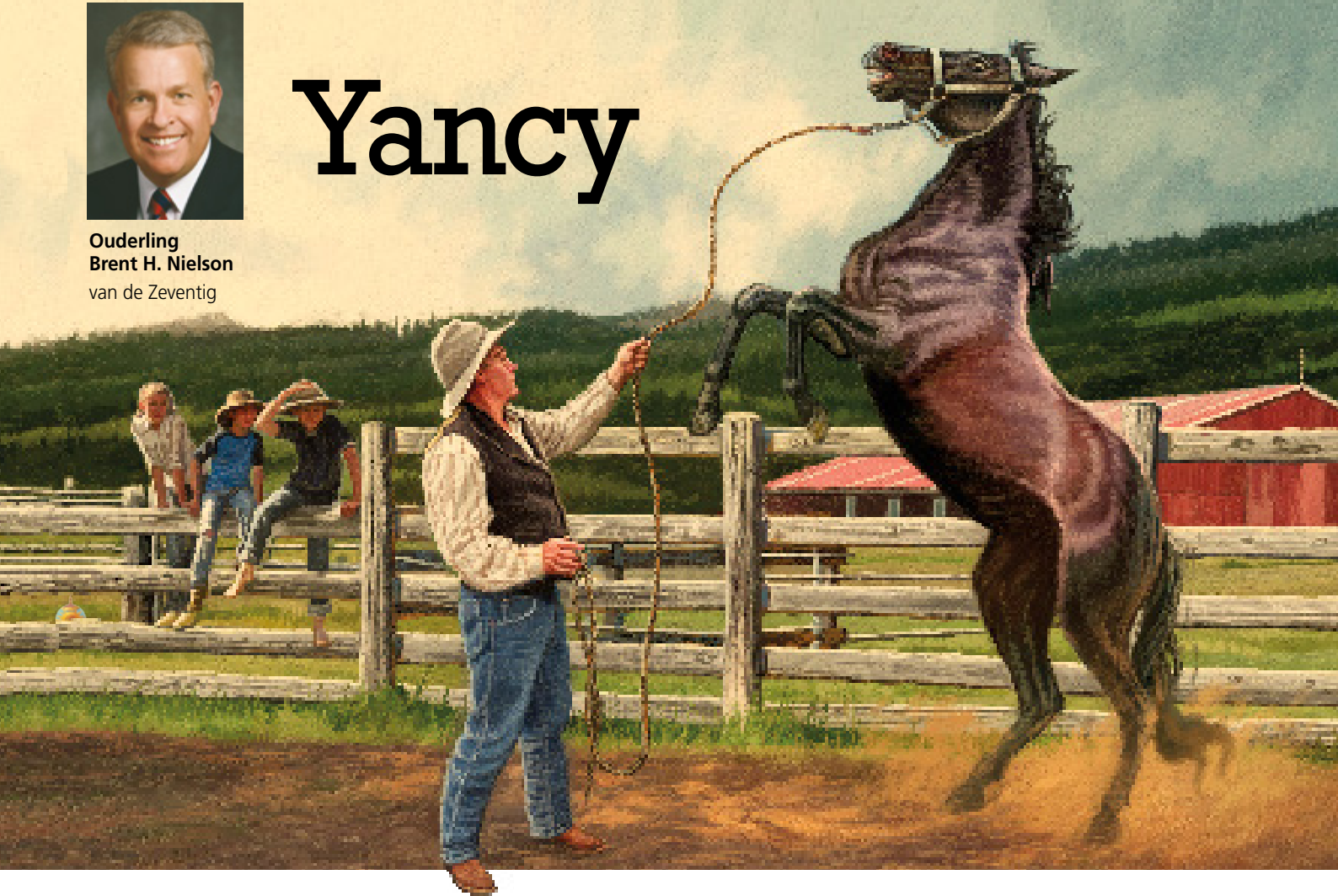

Op liahona.lds.org kun je meer exemplaren van deze activiteit afdrukken.

Ouderling
Brent H. Nielson
van de Zeventig

Yancy

'En nu wil ik dat gij ootmoedig zijt, en onderworpen en zachtmoedig' (Alma 7:23).

Mijn broertjes, zusjes en ik wilden altijd al een paard. Toen ik negen of tien jaar oud was, kocht mijn vader een prachtige zwarte merrie. We noemden haar Yancy. We waren erg enthousiast, maar het paard kon nog niet bereden worden. We waren te jong om zelf al het harde werk te doen dat nodig is om een paard af te richten. Mijn vader vroeg dus een vriend die veel van paarden afwist om Yancy af te richten.

We gingen vaak naar de weide om naar Yancy te kijken. We wachtten vol ongeduld op de dag dat we haar zouden kunnen berijden. Maar hoeveel moeite ze ook deden, niemand kon Yancy africhten. Ze was te koppig. We hebben haar nooit kunnen berijden.

Op een dag probeerde de vriend van mijn vader haar in een optocht te berijden. Toen Yancy en haar berijder door de straat liepen, wierp Yancy hem af en begon ze wild door de stad te rennen. Yancy was zo wild dat ze haar been aan een brandkraan sneed. Ik liep haar achterna en zag

haar met veel pijn op straat liggen.

Ik was bedroefd. We hielden van Yancy. Als ze haar africhter had gehoorzaamd, zou ze een gelukkig paard met een prachtig leven geworden zijn. Maar Yancy wou niet luisteren en haar meester volgen. En daarom lag ze nu gewond midden op straat.

Het verhaal van Yancy heeft me geleerd welke zegeningen we ontvangen als we de Meester, onze Heiland Jezus Christus volgen. Als we aardig, zachtmoedig en ootmoedig zijn en ons door de Heiland laten leiden, zullen we gelukkig zijn. ■

ONS PRIKBORD

Vorig jaar gingen we voor vier dagen als gezin met onze wijk naar de tempel in Zwitserland. Vóór we op zaterdagochtend naar Italië terugkeerden, verscheen er een regenboog aan de hemel.

Saria C. (10), Italië

We maakten als jeugdwerkactiviteit stambomen.

De wijk Las Heras, Argentinië

Dit is mijn eerste Boek van Mormon. Nu ik wat woorden kan lezen, kan ik in de Schriften lezen.

Anna L. (5), Brazilië

Vorig jaar hadden we ons allereerste kinderprogramma in de avondmaalsdienst. Toen we de week ervoor oefenden, viel de stroom uit, maar we hebben toch gezongen en onze toespraakjes gehouden.

De gemeente Vientiane (Laos)

Hallå,
Vänner!*

**'Hallo vrienden!' in het Zweeds.*

Ik ben Minna uit Zweden

Uit een interview door
Amie Jane Leavitt

Zou jij graag in een school wonen? Minna woont met haar ouders, broers en zussen op het platteland in het zuiden van Zweden. Hun huis was lang geleden een school. Ze zegt dat het geweldig is omdat het erg ruim is. In december nodigen ze hun burens, vrienden en familieleden uit voor een speciaal meezingfeest. Er komen dan wel tachtig mensen samen kerstliedjes zingen. Daarna eten ze wat lekkers vóór iedereen de gure Scandinavische winter weer trotseert. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Dit is een grote courgette die ik in onze tuin geplukt heb.

Ik spring graag op de trampoline. Ik speel ook graag piano en dwarsfluit.

Op school ben ik het enige lid van de kerk, dus ik probeer mijn vrienden over het evangelie te vertellen. Ik breng mijn schoolvrienden vaak mee naar jeugdwerkactiviteiten. Dat betekent dat ik nu al een zendeling ben, net als mijn zussen.

Ik ben tien jaar oud en de jongste van negen kinderen. Twee van mijn zussen zijn op zending — de ene in Frankrijk en de andere op Temple Square in Utah.

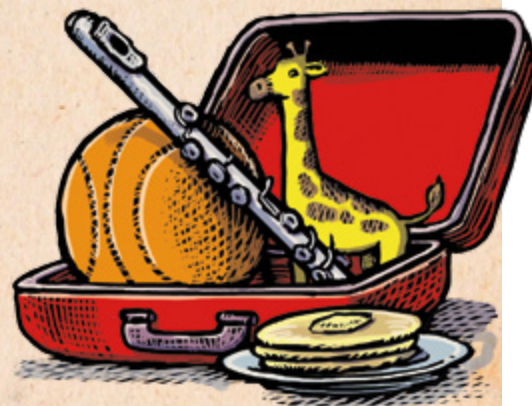
Een van de dingen die ik het liefst met ons gezin doe, is naar Stockholm, de hoofdstad van Zweden, in het noorden rijden. Ik vind het fijn om er mijn grootouders en andere familieleden te bezoeken.

We gaan als gezin graag zwemmen. In de zomer gaan we naar een meer dichtbij ons huis. In de winter gaan we naar een overdekt waterpark met veel zwembaden en glijbanen.

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

Mijn grootouders wonen dichtbij de Stockholmtempel. Die tempel heeft een bijzonder plekje in mijn hart. Op een dag wandelden mijn vader en ik op het terrein. We praatten over de tempel en dat ik er op een dag binnen mocht.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

In Minna's tas zitten enkele van haar lievelingsspulletjes. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

Je kunt dit toneelstukje met je familieleden, vrienden of jeugdwerkklass opvoeren. Lees als voorbereiding Lukas 2:1-16

De eerste Kerstmis

Jenn Wilks

.....
PERSONAGES:

Maria

Jozef

Herbergier

Herder 1

Herder 2

Engel

.....
KOSTUUMS:

Hou de kostuums eenvoudig: een mantel voor Jozef, een sjaal voor Maria en een staf voor de herders.

.....
REKWISIETEN:

een deken over twee stoelen als stal

kleine kussens stellen schapen voor

een pop of een opgerolde deken als Kindje Jezus

ILLUSTRATES JULIE YOUNG

Lied: 'Toen Jozef vertrok naar Bethlehem', eerste couplet (*Kinderliedjes*, p. 22).

Maria: Ik hoop dat we snel een plek om te overnachten vinden. We zijn al zo lang onderweg.

Jozef: Een beetje verder staat een herberg. Wacht hier en rust wat uit. Ik kijk of ze plaats voor ons hebben.

[Jozef helpt Maria om te gaan zitten en klopt vervolgens aan. De herbergier opent de deur.]

Herbergier: Wat kan ik voor u doen?

Jozef: Ik ben op zoek naar een plek om te overnachten. Mijn vrouw en ik zijn al een hele tijd onderweg en we zijn moe.

Herbergier: Het spijt me. De herberg is vol.

Jozef: Alstublieft, is er niets wat u voor ons kunt doen? Mijn vrouw krijgt binnenkort een kindje.

Herbergier: Als u wilt, kunt u in de stal overnachten. Dat is de enige plek die ik nog heb.

Jozef: Dank u. Dat is heel vriendelijk.

[Jozef gaat terug naar Maria en helpt haar om overeind te komen.]

Jozef: Er is geen plaats in de herberg, maar we mogen van de herbergier in de stal overnachten.

Maria: O wat ben ik blij dat we een plek hebben gevonden.

[Ze gaan naar de stal. Maria en Jozef gaan zitten. Einde van de scène.]

Lied: 'Toen Jozef vertrok naar Bethlehem', tweede en derde strofe (*Kinderliedjes*, p. 22).

[De herders waken over hun schapen. De engel verschijnt en de herders knielen.]

Herder 1: Wie bent u?

Herder 2: Doe ons alstublieft geen pijn.

Engel: Wees niet bang. Ik breng jullie goed nieuws! De Zoon van God is vanavond in Bethlehem geboren. Jullie zullen het Kindje in een kribbe vinden.

Herder 1: Laten we erheen gaan en dit Kind bezoeken.

Engel: Eer zij aan God in de

hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

Lied: 'Sterren stralen' (*Kinderliedjes*, p. 24).

[De herders gaan naar de herberg en kloppen aan. De herbergier doet de deur open.]

Herder 2: We komen het Kerstkind bezoeken.

Herder 1: Een engel vertelde ons dat Hij in een kribbe zou liggen.

Herder 2: Weet u waar Hij is?

Herbergier: Er is vannacht een kindje in mijn stal geboren. Ik laat wel zien waar het is.

[De herders volgen de herbergier naar de stal. Jozef en Maria zitten naast de kribbe, waarin Kindje Jezus ligt.]

Herder 1: Het is waar! Er ligt echt een kindje in een kribbe, zoals de engel ons vertelde.

Herder 2: Dit is echt de Heiland, Christus de Heer.

[De herders en herbergier knielen rond de kribbe.]

Lied: 'Stille nacht' (*Lofzangen*, nr. 149). ■
De auteur woont in Utah (VS).

IDEE:

Laat het publiek de liedjes met de acteurs meezingen.

IDEE:

Bevestig een grote papieren ster aan een stok en hou die boven de stal.

Doe het open!

Sophia C. (9), Brazilië

Voor Kerstmis kochten mijn ouders een doos met exemplaren van het Boek van Mormon om uit te delen. Ik kreeg het idee om er een paar mee naar school te nemen en ze als cadeau aan drie

van mijn leerkrachten te geven.

Toen ik het muzieklokaal binnenkwam, zag ik mijn muzieklerares en dacht: Doe het, Sophia. Geef haar een boek! Ik ging langzaam naar haar toe. Maar ik had de

moed niet om haar het boek te geven.

Ik ging naar een hoekje van het lokaal en bad in stilte. 'Hemelse Vader, ik vraag U om me te helpen dit boek aan mijn lerares te geven.' Na mijn gebed voelde ik heel duidelijk dat ik haar het boek moest geven. Plots kreeg ik moed.

Ik ging naar haar toe. Ze keek me aan. Ik gaf haar het exemplaar van het Boek van Mormon en zei: 'Jufvrouw, ik hou met heel mijn hart van u en wil u dit boek geven!'

Ze nam het aan en keek naar de kaft. 'Doe het open!' zei ik. Ze zag dat ik er enkele woorden in geschreven had.

Ze gaf me een knuffel en zei: 'O Sophia, dankjewel dat je me dit hebt gegeven!'

Toen ik op mijn plaats zat, zei ze tegen de klas: 'Kijk wat Sophia me gegeven heeft. Ik ga het tijdens de vakantie lezen!'

Toen ik thuiskwam, liep ik naar mijn moeder en zei: 'Je raadt het nooit! Ik heb mijn lerares een exemplaar van het Boek van Mormon gegeven.'

Ze glimlachte en zei: 'Dat is geweldig! Je bent een goed voorbeeld voor mij, Sophia.'

We besloten te bidden om onze hemelse Vader te danken dat Hij me de moed gaf om het exemplaar van het Boek van Mormon aan mijn lerares te geven. ■

David en Goliath

1 Samuel 17

Plak deze pagina op stevig papier of karton. Knip de figuren uit en plak ze op een stokje of papieren zak. Je kunt ze gebruiken om je lievelingsverhalen uit het Oude Testament uit te beelden. ■

Goliath

David

David

Elke dag een beetje

Alle cadeautjes waren ingepakt en lagen onder de kerstboom.

Of toch niet?

Kate Strongin

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Vrolijk kerstfeest! Verspreid vreugde overall!' (Zie Children's Songbook, p. 51.)

Het was bijna Kerstmis. Amalie was heel enthousiast. Ze mocht binnenkort de cadeautjes onder de kerstboom uitpakken.

Tijdens de gezinsavond gaf mama de les.

'Waarom geven we elkaar cadeautjes met Kerstmis?' vroeg mama.

'Omdat het de verjaardag van Jezus is!' zei Amalie.

'Moeten we Hem dan geen cadeautje geven?' vroeg mama.

Papa hielp Amalies broer Noah om een Schrifttekst te lezen. In de tekst stond dat we God dienen als we anderen dienen (zie Mosiah 2:17).

'Geven we Jezus een cadeautje als we anderen helpen?' vroeg mama.

Noah knikte.

'Welke cadeautjes kunnen we nog meer aan Jezus geven?'

'De geboden onderhouden', zei Amalie.

'Braaf zijn', zei Noah.

'Goede ideeën!' zei mama. 'Laten we een spelletje spelen. Ik noem een cadeautje dat iemand aan Jezus gegeven heeft. Jullie vertellen me wie dat was. Hier gaan we. Deze persoon deelde in het bejaardentehuis kerstkaartjes uit.'

Kerstmis

Noah stak zijn hand op.
'Dat was Amalie!'

'Deze persoon ging op
huisonderwijs.'

'Dat was papa', zei Amalie.

Al gauw hadden ze een hele
hoop cadeautjes opgenoemd
die ze aan de Heiland gegeven
hadden.

'We kunnen elke dag cadeau-
tjes geven', zei mama.

De volgende ochtend moest
het huis schoongemaakt wor-
den. 'O nee', mopperde Amalie.

Maar toen herinnerde ze
zich dat anderen helpen een
cadeautje is! Als ze mama hielp,
hielp ze ook Jezus. Ze pakte
een doek en schrobde het aan-
recht tot het blonk.

De volgende dag kreeg
Amalie wat geld.

'Je tiende is acht cent',
zei mama.

Amalie herinnerde het zich
weer. Tiende is een gebod,
dus is het een cadeautje als
we tiende betalen. Ze deed

acht cent in haar tiendepotje.

Later die week raapte Amalie
kussens op. Haar broertje
had die van de sofa gegooid.
'Nog een cadeautje voor Jezus',
zei ze.

Op kerstavond zeiden mama
en papa dat ze trots waren
op Amalie. 'Je hebt de hele
week cadeautjes aan Jezus
gegeven', zei papa. 'Dat is net
alsof het elke dag een beetje
Kerstmis is.' ■

De auteur woont in Utah (VS).

Ouderling Melvin J. Ballard (1873-1939)

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

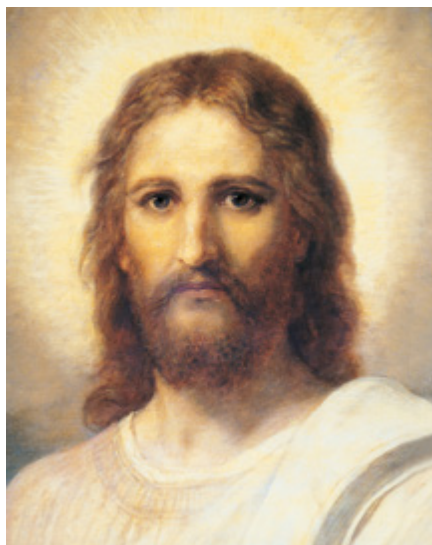
IK WEET DAT HIJ LEEFT

*Ik zou er alles voor over hebben om
te voelen wat ik toen voelde!*

Ik denk er graag over na wat het onze hemelse Vader heeft gekost om ons het geschenk van zijn geliefde Zoon te geven, die dierbare Zoon van onze Vader, die de wereld zo liefhad dat Hij zijn leven aflegde om haar te verlossen, om ons te redden en in onze levenswandel geestelijk te voeden, en ons voor te bereiden op het eeuwige leven in zijn tegenwoordigheid. [...]

Ik herinner mij dat ik iets mee-maakte [...] dat tot mijn ziel getuigde van de waarheid van de dood [van de Heiland], zijn kruisiging en zijn opstanding. Ik zal die dag nooit vergeten. [...]

Op een avond droomde ik dat ik in dat heilige gebouw, de tempel, was. Na een tijdje bidden en mij verheugen werd me verteld dat ik het voorrecht zou hebben in een van die kamers te gaan om een heerlijk Iemand te ontmoeten. Toen ik het vertrek binnenliep, zag ik op een verhoging het heerlijkste Wezen zitten dat ik ooit

gezien had of dat ik me ooit had voorgesteld dat in alle eeuwige werelden bestond.

Toen ik dichterbij kwam om voorgesteld te worden, stond Hij op en liep met uitgestrekte armen op me af. Hij glimlachte toen Hij zachtjes mijn naam uitsprak. Al word ik een miljoen jaar oud, ik zal die glimlach nooit vergeten. Hij nam me in zijn armen en kuste me, hield me stevig tegen zich aangedrukt en zegende mij tot het merg in mijn beenderen leek te smelten! Daarna viel ik aan zijn voeten en toen ik die baadde in mijn tranen en kussen, zag ik de

tekens van de nagels in de voeten van de Verlosser van de wereld. Het gevoel dat ik kreeg bij Hem die alle dingen in handen heeft, zijn liefde, zijn genegenheid en zijn zegen te voelen, was zo dat als ik ooit dat zou mogen ontvangen waarvan ik slechts een voorproefje heb gekregen, ik alles wat ik heb, alles wat ik ooit hoop te worden, zou willen geven om nog eens te voelen wat ik toen gevoeld heb!

[...] Ik zie Jezus niet meer aan het kruis. Ik zie zijn hoofd niet meer gekroond met doornen, of zijn handen doorboord met nagels. Ik zie Hem glimlachen en met uitgestrekte armen tot ons allen zeggen: 'Kom tot Mij!' ■

Naar: Bryant S. Hinckley, Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard (1949), pp. 147-157, en herdrukt in: 'Classic Discourses from the General Authorities: The Sacramental Covenant' New Era, januari 1976, pp. 7-11.

INZICHT

Hoe is Jezus Christus zoal het Licht van de wereld?

‘[Jezus Christus] is het Licht van Betlehem, geboren uit Maria, zijn aardse moeder, en zijn Vader, de almachtige God. [...] Hij is het Licht van de verzoening, vervuld in de hof van Getsemane en Golgota. Hij nam de zonden van de wereld op zich, opdat de hele mensheid verlost zou worden. Hij is het Licht van het lege graf, de herrezen Heer met een verheerlijkt lichaam van vlees en beenderen, die de banden van de dood verbrak en een eeuwige overwinning behaalde op het graf. [...] Hij is *mijn* licht, *mijn* Verlosser, *mijn* Heiland — en de uwe.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Het antwoord OP ALLE MOEILIJKE VRAGEN

President Uchtdorf heeft ons aangeraden om eerst aan onze twijfels te twijfelen voordat we aan ons geloof twijfelen. Dus hoe kunt u uw twijfels in twijfel trekken en voortgaan in geloof?

p.44

VOOR JONGEREN

p.48

DE HEILAND EN HET AVONDMAAL

Waar moeten we eigenlijk aan denken bij het klaarzetten, zegenen, rond dienen of nemen van het avondmaal?

VOOR KINDEREN

De eerste Kerstmis

Breng het kerstverhaal tot leven met deze levende kerststal!

p.74

